

Jag har en tibetansk terrier som är 10 månader. Jag undrar hur jag ska göra för att han inte ska sticka iväg, jag vill kunna ha han lös ute. Jag ska snart ut till min stuga över påsken och vill då kunna ha han lös utan att han ska springa iväg, han lyssnar inte alls när jag ropar på han, eller rättare sagt: han lyssnar inte alls. Jag undrar också hur man kan göra för att få han rumsren, han är nämligen inte det ännu. Det är jättesvårt och veta, för han piper inte eller nåt när han vill gå ut, och jag kan ju inte springa efter han hela tiden. Han gör inte sina behov lika ofta inne, den kan vara ungefär 3 gånger i veckan.

Rumsrenhet, kontakt och hitinkallning är just sådant som måste vänjas/tränas in lekfullt mot högre krav allteftersom man växer som/med sin valp. Du har hittills missat att vara den "morsa", man måste var i början för att exempelvis få hunden att bara göra ifrån sig utomhus – då får man ha koll hela valpens vakna tid. Att komma på inkallning kräver också lekfull träning från start som successivt kan ställas krav på. Dessutom är det ju så att det för hunden måste vara mer attraktivt att komma till dig, än att fortsätta med det/åt det hållet man höll på med, då du kallar. För det tredje så är Tibetansk terrier ingen hund man kommenderar på samma sätt som man exempelvis (kan tycka sig kunna med) många andra raser. De österländska hundarna har ett egenvärde, på ett annat sätt, för sig själv än många andra hundar, har. Så det är nog bara att börja om och fundera kring hur du och din hund har det ihop, när det är som bäst och jobba kring detta.

Läs gärna min bok "Aktivera din hund" för mer idéer kring aktivering vilket ger kontakt som i sin tur skapar vad man kan kalla, lydnad.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Golden på 10 månader och när vi går hem efter rastningen så sätter han sig och vägrar att gå. Han kan sitta stilla upp till 5 minuter sen tar han ett par steg och sätter sig igen! Det händer varje gång vi är ute och nästan alltid på vägen hem. Det går inte att flytta på honom alls! Jag har försökt att locka honom med godis, pinnar, lekar, har pratat snällt mot honom och skrikit åt honom och försökte bara dra honom (då morrade han på mig) och till slut bara stå stilla. Jag har verkligen försökt allt, men ingenting hjälper. Han bara sitter och sitter och kan säga direkt att det är inte för att han är inte ute tillräckligt för han är det. Jag vet inte vad jag ska göra. En gång när vi skulle gå över en väg så satte han sig igen, mitt på vägen!! Alla bilar tutade och folk skrek åt mig, men jag kunde inte göra nånting än att bara vänta. Det börjar bli jätte jobbigt och jag hoppas ni kan hjälpa mig.

Det verkar som din unga hund är och har varit ute, kanske för mycket. Och framförallt på för långa svängar, med kanske för mycket lek och stoj. Han kan helt enkelt vara trött, för trött, ha växtverk med massor av flera orsaker. Prova att korta dina runder, se till att de innehåller både kul men mest med kul med eftertänksamhet kring träning av olika kul och nyttigt kunnande. En Golden tillhör ju apportörerna så träna gärna med apportering som belöning. Det vill säga att ha en favoritsak som det belönas med och som han kanske alltid får bära en vis sträcka. Att skrika/hota och bära sig illa åt mot en hund lönar sig aldrig. Man förlorar i förtroende mot hunden och dessutom uppfattar aldrig en hund vad vi menar med detta beteendet. Var envis, vänlig, "förklok" och förberedd på vad du tänkt med denna promenad, byt promenadsträckor och platser.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min valp på 8 månader håller på att driva oss till vansinne, då den flera gånger om dagen ställer sig upp och skäller på oss helt utan anledning. Jag antar att det är för att tvinga till sig uppmärksamhet och jag har testat flera olika metoder för att få henne att låta bli. Jag har testat att ignorera henne genom att vända sidan eller ryggen till henne. Jag har provat att skälla ut henne, men då tror hon att vi ska leka. Nu försöker vi skälla ut henne och sedan skicka henne på "time-out" i sovrummet. Men kampen fortsätter. Har ni någon aning om vad jag ska göra? Samtidigt är hon en väldigt självständig hund som kan ägna timmar åt sitt eget sällskap utan något behov av att komma och bli kelad med, så hon kommer inte för att bli sams efter att hon har blivit utskälld eller varit på "time-out". Är det normalt eller finns det ledarskapsproblem med uppförandet?

Det är INTE normalt, att försöka få en hund att förstå genom att skälla på den. Då blir den ju stressad och stress stänger öron och möjlighet för kontakt. Er hund lyckas ju trots allt med att få uppmärksamhet, även om den är otrevlig. Håll på ignorans och orka hålla ut den, då är du helt mentalt på annan plats, även om hunden står och skäller på dig en meter bort. Detta är rätt verktyg MEN man måste vara mer envis än hunden, flera dagar och ibland veckor. Se till att ni aktiverar hunden medvetet i kul övningar och lite vardagslydnad flera korta sekvenser om dagen, så att hon inte är med sig själv och hittar på saker ensam, för mycket/för länge, Utan ni styr henne mer. Det kan helt troligt lugna, för jag tror att här har vi ett stressat beteende. Gå in på www.jycketryck.se och köp Anders Hallgrens böcker, för mer idéer om vad och hur man tränar hund och få kunskap om hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund på 6 månader biter gärna i händerna när hon vill leka eller blir glad som tex när man kommer hem till henne så hoppar hon upp mot händerna och biter hårt. Hon är inte aggressiv eller något sådant hon gör det som sagt bara när hon e glad o vill leka men det gör ont och hon är jätte trotsig nu och bryr sig inte om när man tillrättar visar henne. Vad kan jag göra?

Se till att du har något hon får ha i munnen, på hatthyllan, som du erbjuder henne vid hälsning. Belöna att hon bär detta föremål. Byt sedan det mot en godsak, när hälsningen är över. Lägg tillbaks det vid dörren, så att det alltid är där. Att man är trotsig och lite busig när man är ung tillhör. Det är då man liksom försöker töja på gränser och se var ramarna är. Var vänlig men konsekvent med att det inte är tillåtet att bita i händerna, säg Nej på ett lugnt fast bestämt sätt, belöna direkt med Bra, en godsak och eller annat man få bita i, då hon lyssnar/slutar försöka bitas. Hon växer ur detta beteende snart och då kommer något annat som hon intresserar sig för. Läs gärna min bok "Hundens första år", däri ser du typiska valp och unghunds beteende och vad att göra.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandrashund som är sex månader, en amstaff och en am. bulldog. Hon har alltid kunnat vara ensam hemma tidigare, men så plötsligt vill hon inte det längre. Hon gnyr från det jag går tills jag kommer hem – det vill säga, hon sover inte.

Har hört att man kan köpa en liten lampa att sätta i vägguttaget, är det en bra idé. Grannen är rätt sur på oss.

Din hund har nu kommit upp i yngre tonåren och då är hon mer vaken, piggare än som valp. Du behöver lämna din hund kortare tid, ha radion på, lampa tänd – ja visst om det är mörkt – blir mörkt under tiden. Men som sagt backa lite med ensamhets tiden, för att inte etablera oro för hunden. Hon är fortfarande en ung individ som behöver stöd och närhet mest. Hon är ännu inte färdiginlärd men ensam hemma träningen

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en rottweiler som fyller ett år den 24 mars. Han har börjat bajs överallt i huset på nätterna och just nu lider han av diarré. Sedan vi fick honom har vi verkligen kämpat för att få honom rumsren, och det har visserligen hjälpt. Men så plötsligt kommer det perioder där han gör både det ena och det andra inomhus om nätterna. Har ni något gott råd? Vi tar honom ofta till veterinären och han har även varit på diet, men jag har upptäckt att han äter olika saker utomhus. Han är matfixerad och inte vill han vara själv hemma heller. Om vi låser in honom i ett rum blir det helt plaskblött (dock inte av kiss) och om han får vara i hela huset bajsar han på golvet och biter sönder saker. Ser han att jag tar bort något från soffbordet gör han allt han kan för att få tag i det när han är ensam. Det är verkligen frustrerande för när jag visar/talar om för honom vad han gjort, kan man riktigt se på honom att han vet att han gjort något dumt. Men ändå fortsätter han.

Nej din hund vet inte, att det är fel/dumt att göra ifrån sig inomhus. Vad du ser hos din hund är hur han tolkar ditt sätt att uttrycka dig, mot honom. Sluta med att tilltala hunden när detta sker.

Att han inte vill vara själv beror på att ni inte tränat honom att vara ensam hemma, det får ni jobba med nu, än om det hade varit mycket enklare att börja med detta, då man skall, från tidig valpålder. Men som sagt lämna honom korta, korta sekvenser ett par gånger per dag, var positiv när ni kommer hem, oavsett om något hänt eller ej. Hunden förstå ändå inte, och det är både fel och onödigt att skapa en spänning hos sin hund, då den märker att ni kommer hem och som jag förstår brukar vara otrevliga, då det skett olyckor. För det är inte protest, det är olyckor, eftersom hunden är rumsren i övrigt. Dessutom protesterar hund aldrig på detta vis. Se över vad det är för mat er hund äter, byt eventuellt till ett nytt/bra foder. Vid eventuellt foderbyte, se till att det gamla fodret finns kvar blandat med det nya i en övergång på tio dagar. Lite nytt foder i det gamla dag ett, lite mer av det nya och mindre av det gamla dag två och så vidare. När hunden har diarré, skall den inte äta någonting alls på tjugofyra timmar, endast frisk vatten skall finnas till den. När man sedan ger mat igen, ger man lite och gärna ihop med risavkok. Ge mat försiktigt flera gånger per dag och så ett par dagar, för att få magen stabil igen. Ha koll på honom utomhus, så att han inte får i sig döda djur, och annat skräp, som självklart kan ställa magen på ändan. Gör en ny hälsoundersökning av er hund, hos en annan veterinär. Be honom kolla via blodprov, så att er hund inte är behäftad med en kronisk magsjukdom, vilken inte är helt ovanlig hos Rottweiler. Och stäng inte in hunden i ett rum, det stressar. Om ni vill att hunden skall vara på en plats i huset under en tid, av något skäl. Lär honom att vara där och eller sätt ett galler i dörröppningen. Lär honom att ibland är man här och då får jag alltid något jättegott att tugga på, något som hunden tål. Och att där är frisk vatten, lagom temperatur i detta rum och att hunden först är välrastad. Vid sådan behandling kan de flesta hundar lära

sig att koppla av en stund. Men som sagt idén är att göra denna plats attraktiv inte till en ”skamvrå”

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min cockerspaniel är ett år och ca fyra månader. När jag till exempel säger nej eller vänta så kryper han, det tycker jag inte om eftersom jag aldrig har slagit/skrikit åt honom, och jag blir ledsen när han gör så. Dessutom drar han mycket, jag vet inte vad jag ska göra åt det.

Någon annan har kanske ”planterat” in att dessa ord betyder obehag, sänk din röst ytterligare när du tränar in dessa ords betydelse och var löjligt belönande då du ser små resultat och med en glad hund. Unghundar har mycket att ”stå” i då de är på promenad lugna ner det hela genom att stanna och vänta på kontakt, var aktiv och kul när kontakt tas, så att den stannar kvar och därmed intresset för att dra iväg avtar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett stort problem med min golden retriever, han är ca åtta månader. Men han kan fortfarande inte uppföra sig ordentligt när han är ensam hemma. Hittills har han förstört två köksgolv plus en massa småsaker. Och när han i dag hade tuggat på vår nya matta, blev det för mycket. Därför är min fråga: hur kan jag aktivera min hund så att han inte ställer till så mycket skada när han är ensam? Han har en massa leksaker som han får ha när han är ensam. Men uppenbarligen är de inte tillräckligt intressanta för honom.

Du måste träna ensam hemma var dag i små, små sejourer och öka dessa allteftersom det fungerar, ha radion på, stryk ättika på ömtåliga saker/ saker du är rädd om, begränsa hundens utrymme och se till att han fått en skön promenad innan du lämnar din hund för en träningsstund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår lhasa apso 9 månader brukar ibland morra och visa tänderna åt mig och min dotter när han vilar. Är detta något man ska acceptera. Vad ska vi göra?

Hundar som sover kan bli ”rädda” av för snabba närmande. Ta din hund på undersökning så att allt är okey med öron, ögon och så vidare. Låt hunden sova ifred väck den hellre med att tala med den än att smyga in på den.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en glad unghund (1 år). Problemet är att hon blir så (över)glad när någon kommer så att hon aldrig ger sig. Hon skriker rakt ut och till slut har hon trissat upp sig själv så hon står och studsar, böjer man sig när är det stor risk att bli knockad. Det är bra att hon är glad men detta är överdrivet. Hjälps vad ska man göra?

Ha henne kopplad, så att du kan kontrollera henne, be besökaren sätta sig på huk meddetsamma för att hälsa och skapa ett ord för när hon får hälsa, träna mjukt och belönande när hon gör rätt, ignorera henne annars.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labradorvalp på ca 8 mån när man står still en liten stund o pratar med någon annan så hugger o biter han i våra kläder det börjar att bli lite jobbigt annars så är han jätte snäll vi är ute o går mellan 6-10 km varje dag i tre olika omgångar + att han tränar huvudet med olika uppgifter.

Rastlöshet, ouppmärksamhet från er är vad som får er unga hund att tappa tålamodet, samtal mellan människor är ju inget en hund har glädje av. Dessutom är er hund så pass ung att det är svårt att förvänta sig exemplariskt uppförande. Försök att göra dessa samtals stopp kortare och var före din hund, det vill säga avbryt samtalet innan han kommer igång med sin uppmärksamhets ritual, om inte du hinner det, bli helt tyst och passiv, vänta på att han lugnar sig och eller tar kontakt på annat sätt. Då belönar du och ger uppmärksamhet i form av att ni går eller att du säger Sitt och låter honom hållas i någon sekund innan du fortsätter promenaden.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en shappishanne på 8 månader som skäller som en galning på andra hundar. Vad göra??? Jag har provat med godis o avledning, kasta kulpåse på honom. Skällt. Men inget hjälper.

Prova att låta honom hälsa på andra hundar som du först hälsat på och därmed godkänt. De hundar han inte skall eller får hälsa på, vänta då stilla och tyst då han skäller och fortsätt er promenad er kontakt då han tystnar och söker din kontakt. Allteftersom du praktiserar dessa råd så kommer din hund själv att ändra sitt beteende, glöm då inte att belöna tystnaden som tidigare var skall.

Och kasta och skrik INTE på er hund, det hjälper inte och är inte speciellt trevligt heller. Hundar förstår inte den kopplingen vi försöker "säga" dem med liknande handling. Lycka till

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar varför våran valp på 6 månader hoppar upp snor mat på bordet när vi ska äta. Han får mat 3 gånger om dan 3dl foder.

Varför man tar mat om man kan, ja det är för att mat är en central del i alla individers liv. Ställ in stolarna så att han inte har dem att hoppa upp på, se efter var hunden är då ni har maten framme och avmaska er hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en chinese crested dog Powder Puff (Hane) på 8 månader. Jag undrar hur det kommer sig att han inte lyssnar ett dugg på mig utomhus, man kan säga att det är han som styr promenaderna. Men inomhus lyssnar han hur bra som helst. Varför?? Vad kan jag göra? Jag går på hund grund kurs nu och det är 3 gånger kvar, men han har ännu inte ändrat sitt beteende utomhus.

Det beror på att han kommer framåt, det händer saker även om han inte tar kontakt med dig. Invänta hundens kontakt tyst och var kul och belönande då du får den. Vi talar alltså om ögonkontakt. För att få en hunds intresse utomhus, där så mycket annat kul finns och händer som det inte gör hemma, så krävs att vi är aktiverande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en blandras som är 10 månader. Han är jättesnäll mot alla men problemet är att han hoppar och bits. Han är i hundgården på dagarna och det är när man tar in honom som han är värst. Vi har försökt att sätta oss ner och hälsa på honom riktigt men det hjälper inte. Hur ska vi lära honom att inte hoppa?

Er hund är ung och lycklig över att få sällskap, se till att ni börjar med en trevlig och aktiverande promenad innan hunden kommer in och minimera hundgårds tiden. Hundar som hoppar vill hälsa och leka, var lugn och inaktiv när han busar för mycket och bli kul och mjukt hälsande den sekund han lugnar sig, så lär han sig hur han får er närhet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Önskar få några bra ögonkontaktsövningar till vår 10 mänders vita Schäfer.

Alla kontaktövningar sker via ögonen. Principen med kontaktövningar är att hunden skall fråga om lov, ta ögonkontakt, innan den får olika saker så som maten, hämta bollen, gå ut genom dörren, passera gatan och så vidare. Läs min bok Aktivera din hund för ytterligare hjälp, den finns på bibliotek eller att köpas via www.fidos.se lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en lhasa apso hane som är 10mån. Han är jättekkelig och brukar lägga sig hos min dotter för att bli klappad men rätt som det är så kan han utan att på något sätt markera innan vända sig om och nafsas till henne. Vi tror inte att han har ont eftersom det bara är dottern som råkar ut för detta. Vad ska vi göra. Vår dotter börjar bli rädd för hunden. Ska tillägga att dottern är 15 år.

Jag tror att er dotter tagit hårt i eller på annat sätt vid något tillfälle skrämt hunden eller så "kelar" hon för nära, för mycket och eller för hårt. Hundar kelar inte med hundar, så vissa individer finner denna närhet hotfull.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår spralliga jack russelvalp 9 månader har få sista tiden fått för sig att hon ska hoppa upp och bita, hänga i kopplet (en kamp antar jag). Jag brukar stå stilla tills rycket går över och hon får intresse av något annat. men ibland är det helt omöjligt att få henne att sluta.

Nej då stå still, var tyst och titta inte på henne - den sekund hon slutar belöna henne då med röst och även en godbit ibland.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga angående min Finska Lapphund på 7 månader. Han vill ha all uppmärksamhet av alla, och får han inte det så stirrar han på oss, gnäller och sedan kissar han på golvet. Nu har vi börjat med att nonchalera honom inne, och ute kör jag en del mental träning men framförallt inkallning som han är väldigt ointresserad av. Efter att vi slutade att bry oss om honom inne lyssnar han faktiskt mera ute och det syns att han tycker det är roligt. Varför kissar han inne? Har det med puberteten att göra? Hjälper det att kastrera honom?

Att han kissar inne kan bero på upphetsning (av lek och støj) vilket gör att urin trycker på och han inte riktigt kan hålla sig eller för att ni/någon är högljudd/hård mot hunden och då tjänar urineringen från hunden som en bevekande signal.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 9 månaders samojed hane, han har redan från 3 månader varit omöjlig, han skäller hela tiden, i bilen om jag lämnar honom, när jag sätter honom i ett rum, han vägrar att ta till sig uppfostran och han biter sönder möbler på nätterna, plockar ner saker från bord att tugga på, fast han har ben och leksaker. Vi är en kennel så han har många vänner att leka med. Han kom när han var 3 mån han är en importerad hund, men han vägrar att gå fot och gör som han vill, jag har varit bestämd mot honom men inget hjälper. Så vad ska jag göra? Jag behöver hjälp, har aldrig råkat ut för en sådan jobbig samojed förut.

Sök kollega vid din hemort, sök via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en blandras schäfer/dalmatiner kille nu 8 månader gammal. Jag har märkt av att hans könsmognad är på väg då han snusar på alla hundar i baken och extra noga på kissfläckar m m. Han drar oerhört mycket, väger runt 35 kg och börjar bli svårhanterlig. Han har fått ett dressyrkoppel men får sår under "armarna" av det som verkar svårläkt varför jag slutat använda detta. Dessutom har han börjat nafs mig (sällan men ändå) och mina barn (rätt ofta) på händer samt hoppar på armar och rygg. Han är oftast "döv" inför mina tillsägelser om detta. Jag får för mig att han tror att vi är hans flock som han skall fostra, eftersom han viftar på svansen då han nafsar oss, ryggar sedan tillbaka och väntar sig att vi skall springa och jaga honom. Gör vi inte det så blir han oerhört sur och kan komma fram och morra! Hur tar jag ur honom dessa beteenden, dragandet samt nafsandet. F ö en mycket fin hund som inte är aggressiv mot andra hundar utan snällt låter dem t o m hoppa på honom utan att vare sig bita eller annat.

Bra att du slutat med det så kallade ”dressyrkopplet”, fick jag bestämma så skulle det inte alls finnas, det ger sår på hunden och leder inte till kontakt. Att han hoppar på er och mest barnen är lekinviter som beror på att det är fart och fläkt hemma, troligen. Lugna ner tempot inomhus främst på barnen, så lugnar detta sig om er hund får leka och ha kul utomhus med barnen och om ni tränar och jobbar med er hund. Anledningen till dragandet är att vi människor oftast går för långsamt och att unga hundar har bråttom. Det problemet löses också med mer träning och aktivering. Läs gärna min bok **Aktivera din hund för tips och hjälp.**

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en elva månader gammal borderterrier som inte klarar av att vara ensam hemma ens i 2 minuter. Vi har tränat henne med att ha henne i ett annat rum med kompostgaller så att hon kan se oss och det fungerar relativt bra, lite gnäll och när hon har slutat går vi in och berömmar henne. Hos vår dagmatte går det hur bra som helst att lämna henne en timme eller mer men hemma går det inte alls. Hon skäller och ylar så fort vi går utanför dörren. Hon blir också lätt orolig när någon av oss går hemifrån, gnyr och lägger sig vid dörren. Hur ska vi lära henne att vara ensam?

Genom träning i små, små portioner flera gånger om dagen. Se till att ni inte uppmärksammar hundens oro genom kontakt, belöna då hon kopplar av och rasta inte hunden med stress typ boll/pinnkastning utan med kvalitet, typ spår.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten blandrashanne på 11, snart 12 månader. Han tycker väldigt illa om män, (bor med mig 18årig tjej, mamma, och min bror 16år) Skäller och blir först rädd, kan sen bli aggressiv. Han vaktar alltid och om en man hälsar på slutar han inte skälla förens ca 1 timme gått. Vi kan få honom lugn och sluta vara rädd, men om en gäst, speciellt en man t.ex sitter i "hans" fåtölj eller tar i något av våra föremål blir han arg. Han är väldigt misstänksam och är hela tiden på sin vakt. Vissa nätter kan han vakna av ett litet ljud och flyger upp och skäller. Det här började troligtvis när han kom in i puberteten, kommer de att gå över? Han bits när han blir arg, och vaktar ständigt mig. Om han inte får som han vill straffar han mig genom att bitas eller kissa inne, han vill ha ständig uppmärksamhet. Han var rumsren ganska länge, men sen började han med att använda kissandet som ett straff, hur ska vi vänja av honom med det? Vet att våran granne inte gillar honom, och har retat honom när han vart ute själv i trädgården, som gränsar mot grannens. Vi har inte sett nått speciellt men han kan ju ha skrämt honom, troligtvis det som ligger bakom hans ilska mot män. Kan vi få bort det beteendet? Han är otroligt kaxig och ger sig aldrig, är jättesvårt att ignorera honom när han bits och skäller konstant. Men om man lyckas så är han väldigt snäll, man kan klappa honom och mysa ett tag, men sen vill han vara ifred, och de brukar vi respektera. Kan vi få honom mindre rädd och ilsken? Han bestämmer över alla hundar i kvarteret, även de äldre och stora, t.ex Golden, spaniels osv. underkastar sig honom, en mindre grannhund flyr så fort han ser oss. Kan de vara samma sak med hundar och människor på den punkten, att han vill bestämma? Och vad kan vi göra? Han har knappt någon hundkompis, eftersom alla är rädda för honom. Var på en 5tim tågresa med en annan hund och dom gjorde upp rang hela vägen, dom vann varannan gång ungefär, men till slut när vi kom hem till den andra hunden fick våran ge sig.

Men det har aldrig hänt mer än den gången. Och för var gång en hund underkastar sig honom stärks hans självförtroende. Han har ingen uppfattning om vad som är farligt, måste ha ständig uppsyn på honom när vi är ute, han kan kasta sig framför bilar, cyklar och människor och tror att de stannar, ofta gör de ju det, men när han kastar sig framför bilar måste jag snabbt rycka in honom för att han inte ska bli överkörd, hur ska jag lära honom att det är farligt? Hur ska jag få honom sluta springa mot bilar och cyklar? Kan en kastrering hjälpa mot hans aggressivitet?

Oj, här var det mycket för dig att lära. Hunden straffar INTE dig genom någon handling, kissandet har med annat att göra, hans beteende mot andra hundar verkar ovanligt stressat och i övrigt verkar denna hund mycket ur balans. Att han inte gillar män beror på att någon sådan varit elak mot honom, grannens beteende lär ju inte förbättra det heller. Ta ett samtal med din granne, så att situationen blir normal där. Du behöver konsultation med kollega till mig för att lära dig hund och för att lära hur du skall hantera din hunds ständiga oro. Sök kollega via www.fidos.se/lankar och under tiden Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv och Anders Hallgrens bok Hundar gyllene regler, båda finns på bibliotek.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Finsk Lapphund en hane som är 7,5 mån. Han är rumsren när jag hemma men så fort jag åker någonstans så bajsar han inne alltid på samma ställe. Kan hända att han kissar någon gång också men väldigt sällan. Vad ska jag ta mig till?

Du får rasta din hund väl innan du åker hemifrån och sedan träna ensam hemma i fler och kortare sejourer. En hund som är avkopplad, välrastad och får sin mat två gånger om dagen, som din hund i dennes nuvarande ålder skall ha, har också sin avföring på relativt samma tider. Sträva efter mer harmoni i ert liv och samma tider för fodergiva.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Norsk Buhund som är 7 mån. Han har börjat kissa inne igen, lyder bara inomhus. Han skäller på allt och alla. Vi kan inte släppa honom när vi är ute längre. Detta är väldigt påfrestande för oss. Vi kan inte lämna honom själv hemma en timme, för då biter han sönder allt han kommer åt, och om han inte kommer åt, ja då hoppar han upp på bänkar och byråer och river ner allt. Detta är så jobbigt, men självklart älskar vi honom och gör vårt bästa. Har ni något speciellt tips? Vi har hört att Norsk Buhund ska vara en väldigt "svår" hund.

Att älska sin hund är att lära sig hund. Hunden behöver få lära sig att vara ensam genom tålmodig träning var dag i korta sejourer, han behöver få bli aktiverad på ett sätt som utvecklar honom och inte stressar, han behöver få promenader i skog och natur och kan ni inte släppa honom så får ni ha en spårsele på honom med en lång, lång lina fäst däri så kan ni träna avståndsljudnad med mera.

Sök kollega som har kurser inom ert närområde via www.fidos.se/lankar

Norsk Buhund är en skallande hund och har haft det som en del av sin arbetsuppgift, varför de har lätt för skall och man får arbeta med att minimera detta.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 10 mån gammal blandrashund. Border collie/Springer spaniel. När vi är hemma är han som en skugga efter mig hela tiden. Vet att valpar är såna men växer det bort? Borde jag träna bort det? Sedan undrar jag varför han kan sköta sig och "gå fint" när jag ensam är ute med honom. Men när det är någon fler än jag drar han, är rastlös och orolig osv. Verkar inte koppla vad han ska göra.

Följa John, som vi kan kalla det då valpar ständigt följer oss i hemmet växer bort. Hundar lär sig när det för dem är lönsamt att följa oss, mot kylskåpet och ytterdörren exempelvis. Utomhus då ni är flera så blir det antingen lite stökigt/stressigt eller så är det som det brukar när flera människor är ute ihop de glömmer hunden och pratar bara med varandra och då ser hunden ingen anledning att gå intill på samma sätt utan söker sig egna goda dofter och ställen den vill till. Att gå fot vid en människa är ju inget en hund uppskattar.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Berner kille på ett år som skäller oerhört mkt. Hur ska jag hantera detta? Han skäller åt människor ute när vi är ute och går. Som han inte vågar gå fram till utan han står stilla och skäller på ca 1 meter avstånd. Han skäller i bilen när han ser nån gå på trottoaren eller går förbi. Är detta en 1 års fas, som hör till könsmognad eller är det med stress och rädsla att göra? I så fall vad ska jag göra då? Har kollat om hundpsykologer i närheten av där jag bor men det finns ingen!

Det kan bero på åldern men verkar ju varit så ett tag, så troligare är det så att hunden är ovan vid trevliga och tillräckligt frekventa möten. Socialisera honom mer och gärna med både folk och hundar på gemensamma promenader. Min bok Aktivera din hund, ger en hel del tips.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en dobermann hane på 9 mån, han kan en del lydnad, vi har gått valpkurs med honom så han kan sitt o sitt kvar samt ligg ligg kvar, hit och till viss mån stanna, vi har gjort ett uppehåll med kurs men skall börja i april igen med en kurs, allmän lydnad steg 2. Nu till vårt problem, han drar väldigt i kopplet när vi är ute och går med honom. Vad skall vi göra åt detta, han är rätt stor så han är stark. Jag är rätt så svag så jag har midjebälte och sele till honom när jag är på promenad. Jag har en hel del värk också, så det skulle underlätta om vi kunde få en del tips om hur vi skall göra. Att stanna och stå still är ingen ide för det har vi provat det funkar inte på honom eller så har vi inte varit tillräckligt envisa. Vi har även en äldre hund (border collie) som är med på morgon promenaden, för jag kan inte lämna Fido som han heter ensam hemma, för han ylar och skäller hela tiden när han är ensam inne, vi har inte börjat öva honom på att vara ensam ännu.

Inte börjat att lära en hund och speciellt en Dobermann att vara själv ännu? Vid nio månader, då lär det bli tufft då du tänkt börja. Att du har långlina och midjebälte verkar mycket klokt. Se till att du har ett högre promenadtempo när du går med din hund än du har för övrigt, eftersom alla hundar har ett högre normaltempo än oss

människor och så var konsekvent med att Stanna, Stå still och Tyst när han drar, Vänta på hans åtgärd att draget upphör, Belöna med Bra och fortsatt promenaden, upprepa proceduren vid behov. Detta sätt löser draget men kräver konsekvens och för övrigt krävs det mycket mental träning och att hunden får vara lös och kan ha ett fritt tempo var dag, för att kunna få honom ”dragfri”. Jag rekommenderar dig för hjälp med samtliga problem att ta kontakt med kollega till mig i ditt närområde, för att få konsultation, det kommer att hjälpa dig massor. Sök kollega via www.fidos.se/lankar lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Jack Russel tik på 7 månader, som är hur snäll som helst mot folk hon känner, men när hon kommer ut och möter folk så skäller hon och reser ragg. Om dom sätter sig ner och ger henne godis så kommer hon fram och luktar och tar godiset men försätter sedan skälla, men har dock örona framåt och viftar på svansen,. Hon hoppar runt precis som om hon vill leka. Och sen när personerna går så vill hon följa med dom, men direkt när dom vänder sig om för att prata med henne börjar och skälla och hoppa igen. Och så har jag en liten fråga när dom blir könsmogna, och om det kan bero på det.

Din hunds beteende vittnar om för lite/dålig social träning, anmäl dig till kurs för att ge hunden mer social träning. Könsmognaden kommer för din ras kring fem månaders ålder och troligt första löp kring sju åtta månaders ålder.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vet ni hur man får en hund att inte gå på bordet. Jag har en blandras mellan labrador & jämthund och hon är nästan 7 månader och när jag kommer hem från skolan så brukar hon stå på bordet fast det inte är fram nån mat. Hur ska jag göra för att hon inte ska gå på bordet

Jag skulle tro att din hund får bättre utsikt om hon är på bordet. Arrangera så att din hund har en trevlig och halkfri plats i ett av de fönster som vetter ut mot gatan, så att hon kan titta ut därifrån. På bordet, kan du stryka lite ättika, ställ in stolarna under och ha inget annat där än en öppen skål med Cayennepeppar i, så lär nog problemet upphöra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min 6 mån blandrastik (schäfer, labrador) som vi har haft sedan dryg månad har anpassat sig väl till vårt liv och hem. MEN vi har tre katter sedan innan och de verkar ha accepterat henne något sånär, de har sin fristad på ovanvåningen så de kommer ner till oss när hunden sover. Problemet är att hunden jagar dem hela tiden när hon får en chans. Hur ska jag göra för att hon ska sluta med detta, att det tar sin tid kan jag tänka mig men kan jag göra ngt för att påskynda "vänskapen". Vi fick henne genom ett djurhem och hon har inte varit slagen men inte utfordrad. Socialt är hon underbar och är mycket glad och ivrig när vi kommer hem eller vi får främmad, försöker få henne att förstå att hon inte ska hoppa men det tar lite tid innan det går in.

Katterna utgör ju en kul kamrat som dessutom hela tiden smiter undan, därför är de extra intressanta. Se till att hunden inte kommer åt katternas mat och eventuell kattlåda, någonsin. Kan du arrangera en egen ut och ingång till katterna dit hunden inte når, så kan det kanske hjälpa (om nu era katter får/kan gå ut och in) Annars tror jag det är bäst att vänta så ger det sig. Hunden är ju en ung hund och hon kommer att bli mindre intresserad av katterna med tiden, troligen.

En hund slutar hoppa vid hälsning om vi vänder ryggen till och eller helt ignorerar henne då hon hoppar, den sekund hon har tassarna i marken skall hon omedelbart bli belönad med hälsning och gärna en hundgodis. Lägg ett ord på denna korrekta hälsning, så kan ni snart leda in henne i trevligt hälsningssätt även om hon blir sprallandes glad.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en airedalterrier som jag inte vet hur jag ska fostra, han äter upp halva huset, jagar katterna biter dom skäller på dom , lyssnar inte för fem öre, tar allt som ligger framme på bordet , det känns verkligen hopplöst, han är bara sju månader så jag vet inte om det kan ha med det att göra, hur arg man än blir på honom så lyssnar han inte det är bara jag som får dåligt samvete för att jag blir arg på honom, hur ska man dressera en terrier eller har det med åldern att göra. Vi ska gå dressyrkurs i maj, tror du att det kan hjälpa? Jag känner mig helt misslyckad angående hans uppfostran, jag har en hund till och har aldrig haft dom problemen med henne, men det är ju en tik, vet inte om det gör någon skillnad, kan antiskäll halsband vara nått när han jagar och skäller på katterna?

All form av skrik, hot och gap stänger kontakten och är alltså helt fel. När något inte är bra så vägleder man den unga individen genom konsekvent tålmod, plockar bort alla saker som hunden kan ta och som är förbjudna, så sliper du tjata om det. En Terrier fostras inte annorlunda än en annan hundras skillnaden är att Terrier är skapade för envishet eftersom de är jakthundar på så kallade ”skadedjur” och de är listiga envisa och hård, så som grävling, katt, råtta med fler. Unga hundar provar allt möjligt för att lära sig på väg mot att bli vuxen, inget konstigt i det men tålmodsprövande kan det vara. Börja jobba mer med din hunds mentalitet och nära samarbete, tala med små bokstäver vid frustration och var entusiastisk och hjärtligt glad när saker är /blir rätt, det förstår alla hundar. Tålmod är nummer ett när man skaffat sig en Terrier och till sista, alla hundar är individer och de har alla en egen livserfarenhet vilket gör att man inte kan förvänta sig samma beteende från olika individer ens i samma ras. Det som är lika är intresseområdena och då först hos den vuxna hunden.

Gå gärna in på min hemsida: www.fidos.se och titta vilken litteratur du kan införskaffa för bättre kunskap. Jag rekommenderar dig **Hunden & Ledarskapet.**

Lycka till och glöm inte konsekvent tålmod och Kul belöningar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en blandrastik på 14månader. Ibland så försöker hon rida på mitt ben och när man säger till henne skäller hon till och vill börja leka. Så min fråga är: Varför rider hon på mitt ben. Är det en fråga om att hon vill dominera eller är det bara en lek invit. Hon har aldrig försökt att göra detta på min sambo. Utan hon håller sig bara till att göra det på tjejer.

Att "rida" är en hormonell påverkan som får hunden till detta beteende, att skälla på en hund i den situationen leder till stress som du här beskriver som att hon skäller och försöker beveka dig med lekinvit. Ta bort henne utan kommentar, res dig upp, ge henne något att tugga på, gå ut en sväng – kort sagt olika saker som avleder henne utan att för den skull hunden skall bli utskälld.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min lansservalp är 6 mån. Hon har varit jätte duktig på att lyssna på mig men nu är det som om hon har blivit döv för hon struntar fullständigt i mig, har varit väldigt duktig på att komma när jag har kallat på henne. När jag har henne lös då sticker hon som en raket, jag lockar och springer åt andra hållet men det hjälper inte hon bryr sig inte, värst är det när hon ser andra hundar. Hur får man en snäll och lydlig hund?

Genom att träna, eftersom andra hundar trots allt är roligare att umgås med för din hund än du är, så gäller det att du är attraktiv och kul för att få henne att lyssna på dig. Till din hjälp behövs en lång, lång lina som du har kopplat i halsbandet, ett icke stryp, då hon är lös. På detta sätt kan du säkrare träna avståndsljudnad, vilket är en förutsättning för att ha en lös hund. Träna och ha kul och massor av tålmod. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för fantasihjälp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrasvalp på 8 mån ,shih tzu/puli/japansk spets ,som börjat skälla på andra hundar, och när han hör ljud från trapphuset samt när det ringer på dörren. Han är hur snäll och go´och glad för övrigt, men har inte betett sig på detta sätt tidigare. Jag har inte haft hund tidigare och behöver hjälp med hur jag ska hantera detta, när jag säger åt honom att vara tyst skäller han ännu värre!

Din hund tror att även du skäller vid dörren, eftersom du troligen är lite irriterad då du säger Tyst. När din hund skäller vid dörren gå därifrån och säg inget. När den kommer till dig och är tyst då är det dags för kel/lek/belöning. På samma sätt gör du utomhus när din hund skäller. Stå still, titta inte på hunden eller säg inget. Den sekund som din hund tystnar belöna. Ha tålmod och Lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden tik på 6 månader som jag inte kan få någon kontroll över. Vet bara inte hur jag skall bära mig åt och behöver verkligen hjälp. Hon har alltid varit en självständig hund enda från början. Och det är bra på många vis men mitt problem är att hon är så pass självständig att hon inte har något som helst behov av att söka kontakt med mig eller min sambo. Och ute är det omöjligt. Vi har henne lös men om hon inte har lust att komma så kommer hon inte. Vi har provat allt. Att springa ifrån henne, att bara gå bort och ropa osv. Men om hon tycker att det är roligare där hon håller på som tex pinnar eller gräva så funkar inget. Inte heller hjälper det att gå fram och ta tag i henne och visa att hon måste lyssna hon bara väntar tills jag blir klar och sedan var det de. Hon tar helt enkelt inte åt sig. För två kvällar sedan gick vi ut jag och min sambo och släppt henne på fotbollsplanen så hon får

springa sedan skulle vi gå men hon tänkte inte följa med så vi gick bara. Runt hela skolan och när vi sedan kom tillbaka till fotbollsplanen (från ett annat håll) så hade hon inte ens märkt att vi var borta. Vi stod länge minst en halvtimme och hoppades att hon någon gång skulle titta upp och känna att hon måste leta rätt på oss eller åtminstone bli lite rädd, men inte hon tittade upp några gånger men vi var ju inte där men inte stör det henne inte. Då började vi att skrika med olika tonlägen så hon kanske skulle reagerade men inte det heller. Sedan tog jag en stor pinne och slog på ett cykelställ så det bara ekade mellan husen men det enda som hände var att hon tittade sig omkring och sedan fortsatte med det hon höll på med. Detta gör mig både frustrerad och arg och väldigt ledsen och min funderingar kommer nu allt oftare om jag skall ha kvar henne. Men vill så gärna att vi skall ha kontakt. Vi har gått valpkurs och skall gå grundkursen till våren men det med inkallning har inte blivit bättre vare sig kurs eller inte. Min var den enda som inte kom på inkallning när vi släppte två hundar åt gången på kursen, och jag känner att jag inte orkar så mycket till. Vill påpeka att jag har haft en golden tik förut och vi hade aldrig några problem med detta då.

Er hund verkar inte ha det helt okey, kanske beroende på någon åkomma – sök veterinär för fullständig hälsokontroll, kontrollera både hundens ögon och öron med hos veterinären. Sök även kollega till mig som får se er och er hund för att kunna utvärdera vad som är fel, www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag bor tillsammans med min sambo och vår Pinscher hane. Fido är snart 11 månader och faktiskt redan kastrad. Vi kastrade honom då han var 9 månader, för att minska stressnivån. Det märks redan stor skillnad både när det gäller dominans & stressnivån. Han har mycket lättare för att gå och lägga sig och koppla av än tidigare. Jag älskar min hund, men vi har ett stort problem. Han stjälar allt!! På köksbordet, byrån, på tvättmaskinen, ja överallt där han kommer åt och speciellt när vi hälsa på hos någon annan. När han väl har fått tag på något, så är det näst intill omöjligt att få honom att släppa. Han vet att det är FÖRBJUDET att lägga upp tassarna på köksbordet, men när matte vänder ryggen till så passar han på. Vi har varit konsekventa och fasta i uppfostran och allt har gått jätte bra förutom detta med LOSS! Tar han tex. en strumpa som är min och jag närmar mig lugnt och vänligt honom med en köttbulle i handen, byter han inte strumpan mot köttbullen, men lägger jag däremot köttbullen på golvet och säger varsågod, så kan jag ta strumpan under tiden han hämtar bulle. Det är omöjligt att ta den från honom och närmar man sig honom så morrar han och visar tänderna. Har t.o.m. gjort utfall både mot mig och min sambo. Detta är ett jätte stort problem för oss, speciellt när man är hos andra människor och han får tag på något olämpligt. Vårt hus består av kompostgrindar till höger och vänster. Vad ska man göra? Det går inte med byteshandel, vi har provat ett antal ggr!! Jag har försökt med allt! Har du några förslag? En fråga till: Fido är jätte kelen, men när man gosar och närmar sig ansiktet på honom så kan han bli lömsk, känner sig säkert trängd. I detta skedet kan han morra till och känna sig obekvämt. Naturligt vis avbryter vi kelningsen, är detta normalt att hundar gör så här. Vid detta tillfälle känns det som om han inte har förtroende för mig, vilket han har annars.

Att träna byteshandel ett par gånger med en ung busig hund räcker inte för att lära. Inläring tar hela livet och då förhoppningsvis med olika saker man lär. Att lära är ett sätt att umgås med sin flock. Pussar och kel gillar vi människor men signalkänsliga hundar ser det som ett hot. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, min bok Aktivera din hund och Marie Hanssons bok Min bästa vän, då har du massor av ny

kunskap att veta hur du "samtalar" med din hund och vad och hur du skall träna olika saker. Lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har ett problem med vår lille 9 månaders S.Bernardsvalp, han är jätterädd för alla som kommer honom nära. Familjen funkar utan problem, men när nån utomstående kommer så skäller och morrar han. nonchalerar man honom så går han undan och blir tyst, men uppmärksam. Senaste veckorna har han rusat fram till besökare och nafsat dom i benen. Miljöträning är inga problem, han kan ligga i vilket gytter som helst och sova, så länge ingen vill hälsa, då börjas det morra.

Verkar inte stå rätt till, sök konsultationshjälp via www.immi.nu

Vissa frågor har den karaktären att det är omöjligt för mig att ge adekvata svar, då massor av undringar från mig inte givits svar på i frågan, varför konsultation är bästa lösningen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min blandis schäfer75% och resten dalmatiner är nu drygt ett och ett halvt år och börjar bli aningen hopplös, och vill ej helst äta foder. Han gläfsar efter barnen ibland och är enormt tjurig, även om han mestadels lyssnar på mig. Då han är som värst så skäller han även på mig och springer tillbaka till den eventuella sko han tagit och tar den igen, fast vi hämtat en av hans leksaker som komplement och bestämt sagt ifrån att han INTE får ta skon. Vissa ggr kan han bi jättearg och börja skälla och även gläfsa/bita i mig, varav jag blir ganska arg och också visar det genom att högt och bestämt säga att han skall sluta. Ibland har jag fått lov att ta honom i nackskinnet. Mellan dessa ggr är han helt otroligt duktig, helt torr (förutom någon enda olycka då och då) och jättesnäll, verkar trivas hos oss. Det går också lämna honom ensam korta stunder redan. Jag har också tagit bort ett foder åt honom där hans mage protesterade vilt genom massor av gaser och kräkningar, bytt sedan två omgångar då han är lite smal i figuren trots uppnådd vikt per kg. (Enligt vet.) Han gillar inte fodersorter utan vill hellre ha husmanskost, ska jag laga mat åt honom eller spelar han lite teater med oss i den frågan?

Din hund skall äta hundfoder och inte människoföda, att lag mat åt en hund så att det blir korrekt foder är inget man gör utan kunskap. Jag tycker att det du beskriver gör att du borde ha en konsultation med en kollega till mig för att få klart för er alla "små" egenheter som händer mellan er och hunden, sök kollega via www.immi.nu det lär du inte ångra. Er hund är i tonåren och den har behov av en matte husse som har kunskap om hund och hur man tränar/jobbar med /fostrar hund på bästa – varaktigaste sättet, så att hunden har en chans att förstå. Läs gärna litteratur från www.jycke-tryck.se många böcker där skulle göra skillnad i er kunskap, om ni inte tar en konsultations tid.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga angående min rottweiler hane på 1,5 år. Han har varit hos oss i 7 veckor och allt har fungerat bra, han lyssnar på inkallning, lärt sig att gå i koppel utan att dra en allmänt

"mjuk" hund som är lätt att korrigera med rösten och vill göra rätt när man tränar. Jag har ledar rollen i familjen som han inte ens försökt att ifrågasätta utan jag går ut/in först, hälsar först när det kommer folk osv. Nu till problemet som har uppstått de senaste 3 veckorna. I början har vi utan problem kunnat möta andra hundar, de gånger han har fått hälsa så har jag hälsat först på den andra hunden. Men för tre veckor sedan har han blivit som förbytt arg, morrar och gör utfall, har försökt att avleda på alla möjliga sätt men han blir helt blockerad, till saken hör att vi har många löptikar nu i området (bor ganska många hundar här runt omkring) undrar om beteendet beror på det eftersom det gick så bra i början ? För skulle han vara rädd/aggressiv mot hundar skulle han väl ha varit det hela tiden även fast han inte hade kissat in sitt revir ?

Din hund är i tonåren och då sker mycket nytt både för hund och ägare. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv för att öka din kunskap och förståelse.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min golden/labradortik på 7 månader äter bajs. Jag vet inte hur jag ska komma tillrätta med problemet. De gånger hon inte rör bajset får hon beröm men när hon tar och äter bajset fyar jag henne. Hur ska jag göra?

Vad för slags "bajs" är det hon äter. Är det sitt eget? Uppsök veterinär. Är det hare, kanin, råddjur och häst spillning helt okey, det finns slagprodukter i detta som hundar gillar och vilket hundar inte är far illa av. Dock bör du begränsa mängden, speciellt av häst, då hästars avmaskningsmedel är giftigt för hund och det kan vara svårt att veta om just den spillningen är med avmaskningsmedel i.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandras hund som är 8 månader. Har bland annat kinesisk nakenhund i sig. Problemet är att han håller på och skäller hela tiden när det kommer folk till oss. Om det tex knackar eller ringer på står han och skäller jättehögt. fast vi säger till honom så slutar han inte. Detsamma gäller när vi är ute och han ser en hund bli så galen också. Vad ska jag göra?

Det verkar som din hund behöver socialiseras med andra trevliga hundar och ett tips, att bli "galen" vittnar om att du uppmärksammar hundens fel, ignorera dem istället.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Jag vänder mig till dig för få lite tips angående min Schäfertik som nu hunnit bli 10 månader. Hon är jättego men det är två saker som jag undrar över hur jag ska hantera. 1) När vi möter andra hundar så lägger hon sig ofta ned platt och reser sig inte förrän den andra hunden kommit i närheten. Då rusar hon fram och ska hälsa. Avledning har inte hjälpt. Det verkar som om hon vill avläsa den andra hunden först. Om mötande hund skäller eller morrar så svarar hon med samma mynt om inte så hälsar hon väldigt snällt. Små, osäkra hundar hälsar hon mycket försiktigt på och sätter sig bredvid mig efter en stund som om hon förstår att den andra hunden är lite rädd. Men varför lägger hon sig ned? 2) Hon är väldigt nyfiken på barn men har börjat skälla på dem. Det känns som att det handlar mer om osäkerhet än något annat.

Tyvärr finns det inga barn i vänkretsen som jag kan låta henne träffa och vänja henne med. Jag vill ju att min hund ska acceptera och helst även tycka om barn. Vad kan jag göra?

Din hund har ett artigt beteende mot mötande hund, hon ger lekinvit redan på långt håll. Lär din hund barn genom att passera ofta förbi dagis och liknande, kanske du kan få kontakt med hundvana barn som ni kan "leka" lite med. Gömma godis är en bra lek, som barn ofta gör jättebra och hundar finner väldigt intressant. Mer tips och kunskap finner du i Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler och min bok Aktivera din hund, båda finns på bibliotek och i bokhandeln.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Jag och min sambo har en labrador/golden på 6 månader, hon är jättesocial och fin att ha att göra med, MEN: hon är svår att kalla in om man är ute, och speciellt när det är andra människor (speciellt som har egna hundar). Hon är ibland svår att kalla in även om man är själv och det inte finns några runt om kring. Vad ska vi göra? När det kommer kommer besök hem till oss så skäller hon, men inte på oss. Hon hoppar också på dem. Hur löser vi det på ett bra sätt?

Varför lägger hon öronen bakåt ibland när man har närkontakt med henne?

Närkontakt är bland annat en laddad situation och för att få den behaglig så visar hundar med olika kropps språk att de har goda avsikter med sin närhet, bland annat genom att lägga öronen bak, ha mungiporna långa och avspända, med flera. Att hon hoppar och skäller på besökare betyder att hon är glad och får en "kick" av besök, låt henne få bära något en stund i munnen vid besök så lugnar hon ner sig. Hundar gillar hundar och den åldern er hund nu är i så är andra hundar definitivt mer spännande än matte huse, även andra människor är intressanta och speciellt för raser av apportrande anlag vilket er hund är i dubbel uppsättning av. Jobba med närhet, kontakt, apportering och inkallning när ni är utomhus. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för ytterligare hjälp.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Jag har en tik som är 6 månader hon är en korsning mellan labb, golden och collie. En mycket trevlig och lyhörd hund som vi gillar mycket men det som jag har problem med är att hon kissar i sängarna så fort hon får chansen. Det spelar ingen roll om hon är rastad innan. I övrigt är hon rumsren och säger till när hon behöver ut. Nu har det gått så långt att jag inte vill att hon ska vara inne, för även om jag passar på henne hinner jag inte med, vi har 5 sängar.

Din hund verkar osäker och eller stressad då hon ständigt markerar sitt revir i era sängar, där är era dofter starkast. Du behöver konsultation på plats av kollega för att se hur ni har det med er hund i vardagen, sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en hamiltonstövare som är 8 mån och vi har som vi tycker ett allvarligt problem. Han äter på allt och han går inte att säga till. Vi har provat allt som vi kan tänka oss men han har

bara fortsatt att äta. Han tar det som ligger högt på bord eller bänk. Det är allt från blommor, prydnadssaker, mobiltelefoner, fjärrkontroller det är allt. Börjar nu på bli både dyrt och tärande på familjen. Vi som sagt provat både vattenspruta, musfällor och sträng tillsägelse men han bara fortsätter att äta allt. Det är som om han bara struntar i vad vi sagt för när man kommer på honom så ser man direkt på honom att han vet att han gjort fel. Vad kan det vara som är fel, kan det vara någon brist på vitaminer eller är det uppfostran? Han får regelbunden motion nästan varje dag. I övrigt så är han mycket lugn och fin stövare.

En ung hund som får regelbunden motion, nästan var dag? En hund skall ha motion, aktivering och närhet var dag för att utvecklas till en god familje/flock medlem, läs Aktivera din hund, som är min bok och finns på bibliotek och bokhandel. Om han äter på allt det du räknat upp behöver han undersökas av veterinär så att han inte har främmande föremål i magen, han kan ha mask som gör honom hungrig eller så är det allmän "klåfingrighet" på grund av att det saknas mål och mening i hundinnehavet. Stränga ord men hjärtligt menade. Undersök er hund, så att ni vet att allt är okey och var sedan närvarande med honom mycket mer och lägg undan saker han kan nå som ej är tillåtna och sluta med skrik och vattensprutor det leder inte dit ni tänkt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en schäfertik, som precis blivit 18 månader. Min fråga är vad kan jag göra för att få henne "lugn" när vi är ute på våra kvällspromenader? Hon stressar upp sig när vi möter folk, stannar och tittar och lyssnar ängsligt. Likaså när det prasslar i buskarna rycker hon till så att hon studsar bakåt. Hur gör jag för att göra henne lugn? Jag brukar prata lugnt med henne men det tycks inte hjälpa. Jag vet att unghundar kan vara så här men behöver ändå ett gott råd från Er.

Just unghund, som ser "spöken" överallt blir lugn av mer kvällspromenader där allt är lugnt, även du som matte. Registrera inte hennes oro om den inte är befogad och promenera på i trevlig miljö, det ger sig snart med hennes rädsla på så vis.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en valp på 8 mån, hon är harmonisk och lugn, lekfull och väldigt klok, hon trivs verkligen med livet och vi trivs otroligt med henne, hon har gett oss mycket inom familjen. Men ett problem har vi! Det är när vi är ute och går med henne och det kommer bilar!! Hon vill jaga dem och skäller argt eller av rädsla! Svårt att veta. Hur skall vi bete oss nu?? Vi vill kunna gå på vägen lugnt och sansat. På gården är hon lös, och hon håller sig på gården, men har noga koll på bilarna som kör förbi.

Stanna och "frys" er position då ni går på vägen och bilar kommer. När hon lärt sig att man står stilla när det kommer bilar, börjad då att jobba med att ni kan gå trots att bilarna passerar, vid minsta tendens till att återfalla stanna och vänta på er hunds kontakt igen. Långvarig och tålmodig träning under trygga lugna former kommer att sansa er hunds beteende.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår tervueren som nu är 6 månader är glad och väldigt social, men vi har ett problem med honom. Han hoppar upp på alla som kommer hem och biter dessutom gärna tag i besökarnas (eller våra) händer. Vi har försökt på diverse olika sätt för att få honom att sluta, men inget hjälper. Vad göra?

Han hoppar för att hälsa på hundars artiga vis, genom att dofta i ansiktet och kanske ge en slick. Sitt på huk när ni hälsar på honom, när man inte vill hälsa vänd ryggen till och ignorera honom. Glöm inte bort att belöna och hälsa på honom när han slutar hoppa.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

När vi ska gå ut med vår gråhundsvälp 6 mån. innan vi klätt på oss så skäller han så mycket hur gör vi för att han ska sluta med det, och hur gör man när han skäller i hundgården, brukar få vara där en kvart högst om dagen.

Om ni vill ha slut på skällandet inför promenaden, så får ni bli passiva då hunden skäller och fortsätta med er påklädning när han tystnar, effektivt fast att det kanske kan ta ett tag för er unga hund att lära sig att om man vill komma ut, så gäller det att vara tyst. Det är alltså viktigt att er passivitet även gäller att ni inte säger något, bara stå helt still och vänta på tystnaden. Gråhund är en Skallande jakthund, som alltså har väldigt lätt för att skälla (och skall så ha) för allt och kan tyckas ibland inget. Ignorans vid skall och belöning och uppmuntran vid tystnad är bästa receptet och ett stort knippe tålmod, så klart.

**Hälsningar
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandning av labrador och sankt bernhard som är 17 månader och vi fick honom från ett internat november 2005. Han har börjat gnälla mycket och söker kontakt hela tiden, även om vi snackar med honom varje dag. Han är inte lika intresserad av sin mat som han brukar vara och det oroar oss. Vi har en son som är tio månader och hunden är mycket tålmodig och snäll mot honom. Men det verkar som om hunden vill vara ledaren här i huset och det accepterar vi inte. När det gäller lydighet har han blivit lite bättre när vi kallar på honom när vi är ute och går, men när vi ber honom att lägga sig i korgen måste vi säga det mellan fem och sju gånger och det kan väl inte vara rätt. Vi berömmar honom när han gör rätt, men det är ändå som om han ska testa hur långt han kan gå. Hoppas att du kan ge oss ett svar så att vi klarar att vara i samma hus.

Att er hund försöker vara ledare kan du glömma bort, det gör den inte. Hundar fungerar inte så att de söker ledarskapet, det är ingen lyx situation. Att vara ledare innebär (i hundarnas värld) att man skall se till att hela flocken får mat, är trygga i flocken och på vandring, och att hindra utomstående från att tränga in/splittra flocken. Den rollen är inte eftertraktad, så vitt inte husfolket klarar av dessa bitar, vilket ni ju gör. Er unga son är lika mycket värd för hunden som för er. Eftersom hundar (flockdjur) är mycket medvetna om att barnen/valparna är den nuvarande generationens kommande "försäkring", så den tanken är inte heller något att oroas för.

Bara se till att hunden har en plats ditt det är barnförbjudet och att även hunden får äta ifred, för barn, så händer inget.

Att hunden kommer då ni kallar betyder ju att den brukar gagnas av det, med mat, kel, promenad och annat flockgemensamt. Att den inte vill gå på sin plats hänger samman med att den vill vara med/nära flocken, varför ni får tjata detta. Er hund är en ung hund, som själv håller på att upptäcka livet, dessutom har den bott på annat ställe första året av sitt liv. Denna tid vet ni inte vad som hänt er hund och de händelserna kommer ni på olika sätt att nu få se.

Mitt tips är att ni ser till att hunden varje dag dels får en lång skön promenad med er utan barnvagn och att den hemmavid får arbetsuppgifter som hjälper er. Så som hämta all tvätt till tvättkorgen, dra barnet i en skrinna på någon promenad, dra hem maten i skrinkan och så vidare. Fler nyttiga och roliga tips på vad man lär en hund finns i Maria Hanssons bok, Min bästa vän. Den finner ni på bibliotek eller direkt på förlaget www.jycke-trycks.se

Er hunds blandning har i sina genetiska arvsanlag en stark önskan att vara nära flocken/familjen och få arbeta med den. Så som att arbeta med apportering både på land och i sjö, dra pulka/skrinda med barn, mat, vedträ med mera och att ge varningsskall då främling närmar sig reviret/hemmet/gården.

En hund med nära relation med sin flock, aktiviteter på promenaderna, trygg hemmiljö blir en perfekt familjehund. Träning, tålmod och kunskap om hund ger er det ni vill ha. Läs gärna boken!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en åtta månader gammal golden retriever. Vi har problem med att han inte äter sin mat. För två veckor sedan bytte vi foder till Pedigree valpfoder eftersom han inte ville äta det gamla fodret som vi hade. Men han äter inte detta heller. Vi kan få honom att äta lite genom att hälla i vatten eller hälla ut det på stenarna i hans hundgård. Han väger 27 kg och har fått veta av veterinären att han är fin, men vi är lite bekymrade över att han inte riktigt vill äta något. Ska vi bara ge honom det torrt och vänta på att han blir hungrig?

Det är inte ovanligt att hundar i er hunds ålder finner mat mindre intressant och ju mer vi engagerar oss i hundens ointresse för maten, ju värre gör vi det. Att hålla på och byta foder är inte att rekommendera, se till att ni nu behåller det ni har för en längre tid. Om hunden inte äter någonting alls på ett par dagar behöver han undersökas av en veterinär som kanske röntgar magen, så att man ser att inget finns i vägen där och även undersöker mandlarna (tonsillerna) för att konstatera att han inte har dem inflammerade, vilket då många gånger leder till matvägran. Men jag tror att detta är ålderstecken och för mycket intresse från er. Vad som bekymrar mig är dock att han får sin mat i hundgården? Er hund bor väl med er inomhus och där skall han få sin mat på kvällen efter dagens promenader och aktiviteter. Får han sin mat, torr (med en skvätt yoghurt i) så tror jag ni snart ser en ätande hund. Ge hunden ro vid sin mat och låt den stå framme till honom på kvällen ett tag. Har hunden inte ätit upp innan morgonen, ta bort maten släng den och servera nytt nästa kväll och som sagt INGET annat att äta men friskt vatten till hunden att tillgå hela tiden. När hunden börjar äta kan man även ge honom något annat på morgonen/dagen då man aktiverar honom.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår labb på 11 månader (tik) är mycket söt och kärvändig, och vi tycker mycket om henne. Men hon är väldigt våldsamt och vill leka våldsamt, när vi får gäster. Hon vill också gärna leka våldsamma lekar med andra hundar. Jag går på hundträning med henne, men hon är mer intresserad av de andra hundarna än av träningen. Hon är lydig hemma och kommer alltid när vi kallar på henne, även när hon är lös t.ex. i skogen. När vi får gäster brukar vi ha koppel på henne tills hon lugnar ner sig. Hon lugnar ner sig snabbare nu för tiden. Hon vill också gärna bita sönder saker när hon är ensam hemma, men nu har jag skaffat en så kallad DAP och en sprej. Jag hoppas att det hjälper. Vad gör man i vår situation? Kommer hon att bli mindre våldsamt när hon blir äldre?

**Hennes våldsamt har med ungdom, stress och felaktig reaktion från er att göra. Vid besök hemma se till att det finns en speciell handske/tuggsak som hon får bära, just då besökaren kommer. Labrador retriever är apportörer genetiskt och de älskar oftast både att bära och att gå i vatten, låt henne få bära både som belöning och till nytta. På kursen är det inte alls ovanligt att de andra hundarna är mer intressanta, de är ju av samma art och man begriper dem helt, som hund. Lugna ner hela träningen och bli passiv både på kursen och hemmavid, då hunden går igång. Belöna när hon stillar sig. Använd inga höga ord eller våldsamma beteende för att lugna, endast ignorans och att "livet stannar upp" liksom. Läs med fördel Anders Hallgrens bok "Hundars gyllene regler" som finns på både bibliotek och i bokhandeln, eller köp den direkt via förlaget www.jycke-tryck.se
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en labrador på 10 månader. Hon har aldrig förstört eller bitit i någonting förut, men nu har hon börjat med det. När vi inte är hemma tuggar hon på våra skor, och det är bara våra skor och inga andra saker. Hon har sällskap av vår andra hund på 5 år, som är en malteserblandning, så vi kan inte förstå varför hon gör det. Hon har varit van vid att vara ensam hemma ända sedan vi fick henne. Vi har försökt med att låta radion vara på, så att hon inte känner sig helt ensam, men det har inte heller hjälpt. Vad gör vi?

Att er hund först nu visar att hon är "ensam" och inte riktigt kan hantera den stress det är (speciellt för en ung hund) att vara själv, det hör ihop med att det är kring sex sju månaders ålder som hundar först blir så stora att de inte lämnas själv igen, av flocken (om de vore bara hundar som man levde med i flocken) vilket hunden ju är präglad på/av, det är en hund.

Att det finns fler hundar i huset har som ni märker ingen större effekt, två hundar är bara två ensamma hundar och inte som vi ibland tycks tror att de har sällskap av varandra med små lekar och "samtal". De väntar båda på att flocken skall samlas och att gemensamma aktiviteter skall ta fart. Er hund kommer att lära sig och helt troligen sluta med sina "hyss" men som sagt hunden är ensam och för länge, försök att finna lösning på problemet. Kanske det finns en trevlig granne som kan vara hos hundarna en stund, eller så.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är i behov av ett gott råd. Jag har en blandrashund cairnterrier/minipudel, en härlig hanhund som är 15 månader. Han är klok, livlig, lekfull, envis och mycket kelen. Vi fick honom när han var åtta veckor gammal. Han blev rumsren på 5 dagar, han har inga problem med avföringen, han förstör inte något där hemma, inte heller när han är ensam hemma. Han tycker om barnbarnen, ett på sex år och ett på sju månader. Han är mycket uppmärksam på mig. Vi gick på hundskola med honom när han var 6–8 månader och åter igen när han var 12–14 månader. Där var han social och lekte lös med de andra hundarna.

När vi var ute och gick kunde han gå lös på vissa bestämda platser och jag kunde kalla honom till mig om det kom andra lösa hundar.

Nu är det slut med det. Han blir aggressiv när vi är ute och går och möter andra hundar, oavsett om det är hanhundar eller tikar, stora eller små eller om han har lekt med dem tidigare eller inte. Han drar i kopplet och skäller ilsket på den andra hunden. I början skällde jag på honom, men det hjälpte inte det minsta.

Nu ”sätter” jag honom vid min fot när vi träffar andra hundar och jag berömmar honom när han är duktig, och det fungerar, ända tills den andra hunden är precis framför oss, då drar han till i kopplet skäller. Jag tror det beror på att han blivit könsmogen och andra ”förståsigpåare” menar att jag borde kastrera honom. Jag blir illa berörd av tanken, denna härliga lilla hanhund, hur kommer det att påverka hans liv framöver?

Tidigare har jag haft en hanhund av samma blandras, den blev 12 år och jag har haft en strävårig foxterrier som blev 11 år gammal, båda hanhundar och det har inte varit nödvändigt att kastrera dem.

Vilken härlig liten hund du beskriver och med den blandningen och så trevlig ändå, så länge under tonåren. Cairn terrier är nämligen väldigt bestämda och inte så sällan lite väl vassa hundar, speciellt killarna. Det verkar som hans beteende kommit plötsligt och efter att han blivit ett år, ovanligt. Detta du beskriver är inte ovanligt för Cairn i sju åtta månaders åldern men hur som helst. Har något hänt hunden, har någon annan passat honom, då du inte varit med. I så fall kan ju något hänt som du inte får reda på, vi utgår från det tycker jag, för även om inget direkt fysiskt hänt, så händer det ju mycket då hundar bara möts/ser varandra. De har ju oftast ett tyst språk och det har vi lite svårt att hänga med i.

Jag tycker det är bra med att du lugnar situationen som du gör men du måste vara beredd på hans framrusning, så att du kan med kopplet hindra det. Försök att inget säga, bara bromsa upp honom, vänta på att han sansar sig och sätter sig vid dig. Under tiden står du tyst. När han sedan tittar på dig, säg ”Bra” och gå vidare. Upprepa proceduren vid nästa möte. Om/när det inte händer belöna det, låt honom hälsa på de hundar det funkar med och det gör det med tikar, åtminstone de allra flesta.

Jobba mycket med honom med hjärngymping och spår, så att han bränner energin på vettiga saker, gå sedan runt/gå vid ställen du vet det finns hundar. Gå på håll, så att han ser dem. När han tittar lugnt belöna det, om han stressar/spänner upp sig, markera det med ett nej, observera att ni har ingen hund inpå er utan bara ser dem. Gå gärna på fler hundkurser men hoppa över lös-släppet tills han lugnat ner sig. Se också till att han inte kan stå och slicka på tikurin, det ökar hans testosteronfart och mängd. Ju mer hjärngymping han får och ju mer man tränar situationer som är jobbiga på ett tryggt sätt, ju lättare blir det att vägleda en upp stressad hund. Ha tålamod och inse att även om du har en blandrashund, så är det mest Cairn i honom och de har en envishet, man nästan kan sälja för pengar, så var än mer envis själv och lär honom massor, så han blir trött i huvudet. Resultatet, kan du skönja först om ett par månader, terrier är terrier och ENVIS, och skall så vara enligt rasstandard.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en 6 månader gammal Coton de tulear-tik som under de senaste 2½ månaderna har börjat skälla på allt och alla hon möter när vi är ute och går och när vi får gäster hon inte känner. Jag blir inte klar över om det är som hon är otrygg eller vad det beror på. Ibland viftar hon på svansen som när hon är mycket glad och andra gånger bajsar hon kort tid efter som ett tecken på nervositet. Jag har försökt att rycka till i kopplet och strängt säga NEJ till henne, men det fungerar inte. Har ni något gott och effektivt råd mot hennes skällande?

Er hund är inte tillräckligt socialiserad med olika miljöer, hundar och obekanta och att då ta i med att vara hård (NEJ) och på annats sätt ta i med sin hund ökar ju bara hundens tilltro till att även du uppfattar situationen farlig, eftersom du tappar humöret i dessa situationer. Dessutom så är din tik kring sitt första löp, vilket kan ställa det mesta på ändan, var försiktig mot henne och inte ruff. Var lugn och vägledande ignorera skall och belöna att er hund vågar och kan ta kontakt. Träna er hund mer i att våga uppleva olika miljöer, situationer, hundar och människor och ha förståelse för att hon känner osäkerhet, hon är ju både ung och oerfaren.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Nu har vi fått ett par problem med vår unghund på snart ett år, en äkta labrador. Han har börjat springa iväg varje gång man lämnar honom ensam i två sekunder eller bara vänder ryggen till. Hur kan vi få honom att stanna hemma hos oss, och inte springa iväg så fort han känner lukten av en tik i närheten? Bör han kastreras eller finns det andra lösningar om han nu har kommit i puberteten? Vi brukar åka iväg och bo på camping 3-4 gånger om året. Har du några goda råd om camping med hund? Han biter i sin filt i korgen, hur vänjer vi honom av med det? Det är det enda han biter i och han har en massa leksaker som är hans.

På camping brukar det vara hundar, viktigt här är väl att var och en ser till att den ena hunden inte kan komma in på den andre utan att man rastar hundarna väl utanför campingområdet och då kanske gärna med fler hundar, som bor granne med en. Bitandet i filten kan vara att er hund har lite besvär med tonsillerna, sök en veterinär för undersökning av halsen. Att er unga hund inte har intresse av er då ni visar (på hundspråk) att ni inte har intresse, eftersom ni vänder honom ryggen, gör ju att ni måste vara mer observanta och aktiverande. Kan ni inte det vid ett tillfälle, så får ni se till att hunden kopplas upp.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag hoppas ni kan hjälpa mig. Jag har en Cavalier King Charles Spaniel på 15 månader. Den är otroligt snäll och fin, men jag har två stora problem med honom. Han är börjat "skvätta" och kissa inomhus intill folk vi besöker – i butiker osv. Det andra är att han vill "para" sig med samtliga hundar han möter. Det är bara de allra största och äldsta som slipper undan. Det är jättejobbigt och jag är rädd för att kommer att bli biten en vacker dag – det är ju inte alla som finner sig i detta. Kan det ha något med åldern att göra (bägge problem) – och vad kan jag göra? Jag vill helst slippa kastrera honom eftersom jag har sett exempel på hundar som blivit väldigt tröga och tråkiga. Jag tycker det vore synd – han är en så glad valp/unghund.

Problemen hänger samman med puberteten och kan gå över men kan även bli mer av. När du är borta och i affärer, så måste du ha full koll på din hund, så att du kan stoppa hans framfart. Vad det gäller ridande på andra hundar så låt hundarna sköta detta om de är lösa, är de i koppel fös bort/ håll bort honom.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig bassethund på sju månader, men har ett "litet" problem. Han försöker "betäcka" allt och alla. Är det normalt? Ska jag stoppa honom?

Det är inte onormalt. Ta bort/fös undan hunden direkt då han börjar och belöna honom då han avstår, lek och lär honom saker och ting, så att hans energi går åt till att tänka, istället för att när han blir uppspelt ta ut det över närmsta ben.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Parson Russell Terrier på 16 månader, en hanhund. Problemet är att han lyfter benet och kissar på till exempel vårt kylskåp, spisen, tvättkorgen – alltså saker som står där de står. Men även när jag till exempel hämtar in en säck ved till köket hinner han kissa på den innan jag hinner vända mig om. Vi har också en schäfer/sanktbernhard på två år. Han är kastrerad och kissar bara utomhus. Vi bor på landet och bägge kommer ut flera gånger under dagen och kvällen. När jag gick på valpkurs med den lilla kissade han också flera gånger mot benen på några av "kompisarnas" hussar/mattor – väldigt pinsamt. Hur lära jag honom att han ska kissa utomhus? De rastar sig själva, men vi tar dem också 2-3 gånger i veckan ner till stranden där de får springa runt – bara som upplysning om nu problemet överhuvudtaget har något med rastning att göra.

Nej egentligen inte eftersom problemet har att göra med att markera revir. Markering av revir sker dels då man känner sig osäker och alla nya dofter måste liksom godkännas genom "stämpling". Detta är relativt vanligt på hundar av mindre typ och då främst hanhundar. Lösningen är att dels var dag gå på promenad med hunden, så att den får lära sig att göra ifrån sig utomhus, att läsa nya dofter och få rasta av sig. Dels så måste ni ha full koll på er hund då den är vaken och inomhus för att kunna stoppa detta beteende annars kommer det bara att växa sig större och större, vilket det redan är på väg att göra. Koppelpromenader tre fyra gånger om dagen där hunden aktiveras och belönas för sitt kissande och så som sagt vakandes över honom inomhus. Kastrering kan vara en hjälp men inte på något vis säkert, eftersom hunden redan är så gammal och redan etablerat beteendet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en fin tax (långhårig) på åtta månader. Han är normalt väldigt lydig (som en tax), men han biter en del. Han får mycket uppmärksamhet, jag är hemma och han är sällan ensam någon längre stund åt gången. Han har gått på valpkurs och varit duktig. Men han biter som sagt en del, inte i saker, men han biter oss, våra vänner och släktingar. Det är särskilt illa när han är trött, det är som om han inte riktigt kan komma till ro utan att först ha varit i "bråk".

Vad kan vi göra? Vi har fått bra tips från vår tränare, men de fungerar inte, bara för ögonblicket. Och vi vill ju gärna att han ska sluta bitas och nafsas. Hon tyckte att vi skulle ta tag i honom och hålla honom intill våra ben tills han slappnade av och sedan ge honom lite godis. Men så snart man släpper honom går han till "angrepp" med nya krafter. Det blev faktiskt nästan värre av det. Då sa hon att vi skulle sätta ut honom utanför dörren. Det hjälper, men inte på längre sikt. Vi har nu satt ut honom utanför dörren (i farstun) i snart tre månader, och han har fortfarande inte slutat bitas. Hjälpl! Vad ska vi ta oss till? Vi vill ju gärna att han med tiden ska sluta med det här eftersom det är väldigt tröttsamt att alltid behöva kämpa om detta flera gånger per dag.

”Er ” instruktör kan tyvärr inte hund, vad jag utläser från ditt mail. En av orsakerna till att er hund fortsätter att ”valpbitas” i denna åldern, nu när han är tonåring och har ömsat alla sina tänder, är just att ni uppmärksammar det, så kraftfullt.

Rekommenderad behandling är inget er hund kan koppla samman med bitandet. När han bits gå ut på kiss promenad, erbjud ett hundtugg eller ta upp honom i knäet och smek honom lugnt på magen, så skall du se att han just somnar. Detta berörde du själv och det är en trolig orsak till att han bits, trötthet och att han inte lärt sig eller kunnat koppla av. Jobba på detta vis intensivt, med er Tax då han blir bångstyrig, ett par tre veckor och ni skall se att han lär sig koppla av. Tilläggas skall att ingen form av boll/pinnkastning eller kamp/drag lekar skall förekomma utan mer av kul lärande lekar då man leker med honom. Fantasi hjälp med inläring finner ni i Marie Hanssons bok Min bästa vän, köpes enklast via www.jycktryck.se och träna även mycket spår. Tax är en spårälskande hund och behöver få använda sin näsa mycket, dessutom lugnar det.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäfer på nästan tio månader. Han är en fin hund. Det är bara det att jag också har två katter som han inte kan låta vara ifred. Har ni något förslag på hur jag kan få honom att låta dem vara. Hoppas ni kan hjälpa mig.

Katter i familjen brukar väcka mycket nyfikenhet och intresse från familjens hund och framförallt när hunden är så ung som din är. Se till att katternas mat och ”kattlåda” inte kan nås av hunden. Kattmat är inte nyttigt för hundar att äta av och likaså för mycket kattbajs, som ju innehåller restdelar av dess mat. Hundar brukar lugna sig med intresset för familjens katter efter ett tag men om det är för mycket av intresse var dag, så är min rekommendation att i första hand se till att katterna får en favoritplats högt upp, långt från hunden att kunna nå och att du inte kommenterar hundens uppvaktning för mycket, då hunden lätt kan uppfatta det som att även du tycker att det okey.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har köpt en tio månader gammal breton/engelsk springer spaniel. Har ett problem med att den drar mycket och har otroligt bråttom att gå framåt. Varför drar han så och hur kan vi på bästa sätt få honom att låta bli att dra? Det fungerar dåligt nu. När vi drar tillbaka honom går det max. 10 sekunder så drar han igen.

Er hund är ung och som alla unga har de mycket upptäckarlust och iver. Detta styr man bäst genom att själv vara lite ungdomlig i sitt steg, vara aktiv med hunden och då mest

utomhus, så att den finner oss attraktiva nog att vilja vara nära oss. Gå in på www.jycke-tryck.se köp där Marie Hanssons bok Min bästa vän, där finns massor av aktiveringstips att jobba med, med sin hund, som på så sätt finner närheten till er kul.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har genom en kennel godkänd av danska kennelklubben köpt en Skotsk Terrier, en tik som nu är sex månader och som enligt registreringsbevis och ägarintyg ska vara "SVART", men som nu har ca 1/4 av pälsen som håller på att bli "BRUN". Vi ville ju gärna ha en svart skotte. Frågan är om detta är en relevant grund för reklamation och ersättning – eller vad kan man göra? OBS! Oavsett färg älskar vi ändå vår hund!

Vad det gäller hundars genetiska färgkod är jag inte expert men tror att det är så att vissa svarat pälsar har mer eller mindre brunt i sig och under olika fällningsperioder så syns det mer brunt än svart. Dessutom är det så att er Skotte inte ännu är färdigutvecklad vare sig fysiskt, mentalt eller pälsmässigt.
Skots Terrier finns i färgerna Svart, Vetefärgad och Brindel. Den sistnämnda är svart och brun. Oavsett vad hunden har för färg är det individen man lever med och om ni gillar utställning, så spelar det ingen roll vilken av de tre färgerna er hund har, de bedöms lika utifrån korrekt grundfärger. Var glad för er hund och acceptera färgen och vänta tills hunden blivit minst ett år innan ni är helt säkra på vilken färg den blivit, då kan ni ju tala med uppfödaren Om det blivit fel och vad ni förväntat vid köpet, det kanske kan ge er annan förmån som hjälp med trimning, utställning och så vidare.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en liten hanhund på 1 1/2 år. Vi har lite problem när vi är ute och promenerar. Han får aggressivt utfall mot alla andra hundar som vi möter. Särskilt hanhundar som är yngre än honom. Jag undrar om du har några tips som vi kan träna på så att våran runda blir trevligare. Jag har försökt att vilseleda honom med godis, men funkar ej. Om han har kommando ordet sitt, kan hur många hundar gå förbi som helst, fast vi kommer då inte någon stans. Går i tankar om att kastrera honom, för löpperioderna för oss är olidliga, jag vill gärna ha lite info om kastrering och hur mycket det kostar.

Priset för kastrering varierar ju klart beroende på vilken klinik men troligen inte så mycket och jag tippar på 2 500:- cirka för en frisk hanhund. En hund som kastreras blir oftast mer matfixerad än tidigare. Eventuellt mindre intresserad av andra hundar men mindre intresserad av tikar även kring löp. Denna lösning tycker jag ni skall vänta med eftersom er hund fortfarande är ung och ni ännu inte jobbat tillräckligt med er hund rent allmänt. En vanlig "fara" som uppstår när hunden börjar kunna familjens vardagsrutiner och det fungerar, så upphör mer och mer intresset för att samarbeta med sin hund. Därför rekommenderar jag er att allmänt jobba med hunden och speciellt på promenaderna. Promenera ihop med era grannar med hund och aktivera er med dem. Hundar som inte riktigt kommer överens behöver inte vara lösa alls, de kan ha varsin sida på promenadvägen, man kan alltså leda om hundens beteende genom trevlig aktivering, istället för som oftast sker undvikande av problemet. Besök gärna min hemsida www.fidos.se för hjälp med träningsböcker.
Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en hund på 8 månader. När husse åker till jobbet på morgonen så ylar han och skäller tar nästan 1 timme att få tyst på honom. Även på natten skäller han kanske hör något ute men vi vill ju sova också.

Låt hunden vara nära dig när husse har åkt och ge honom först en kort kiss sväng, så somnar ni nog gott.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund som är 8 månader är aktiv på natten och busar så grannarna störs hur ska jag lugna min hund om natten?

Hunden skall aktiveras på dagtid, så att natten blir lugn. Gå promenad cirka en fyrtio minuter innan sängdags och ha hunden i ditt sovrum med dennes säng där, så kan du väl ha kontroll på att allt är lugnt?

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottis valp som är 6 månader. Man vågar inte släppa ögonen i från henne för hon tuggar på tv dosor och allt som hon får tag på. Finns det något man kan göra.

En snabblösning är ta bort allt som hon kan nå och lägg det högre upp, stryk ättika på det som ni inte kan flytta på flera gånger om dagen och lär din hund godissök, det brukar ändra fokus inomhus från busbitande till aktivt letande. Läs gärna min bok Aktivera din hund för mer information kring lärande och tips. Lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är 6 mån. nu, blandning av cockerspaniel och king cavalier, vi har ett stort problem med honom när vi är ute och promenerar, han börjar bita på byxbenen, och blir helt vild, vi har provat med munkorg, och ignorera honom, men det funkar inte.

Munkorg??? Er hund är ung och busig, stanna lek en stund, göm några godisar och sådant nyttigt lärande och kul. Och gå inte iväg för långa promenader ifrån hemområdet, det kan vara otäckt för en ung hund. Att ta i med en hund som inte följer den mall man själv kanske önskar är inget trevligt sätt att skapa harmoni i en flock, det leder dessutom till sämre kontakt. Kontakt och harmoni är två ingredienser som behövs för att en individ skall öppna sig för inläring. Läs min bok Aktivera din hund, för tips och råd.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik på 11 månader som senaste veckan vid ett par tillfällen när hon blir tillrättavisad biter efter oss. Hon morrar inte eller så och har inte heller skada någon men vi vill stoppa detta innan det händer en olycka. Hur ska vi gå till väga?

Er tik är i tonåren och anser inte att hon skall tillrättavisas eller så gör ni det för kraftfullt eftersom hon "biter" ifrån. Lär in ordet Nej och använd det i vanlig samtalston mot henne när hon gör och eller är på väg mot något förbjudet. Var noga med att belöna snabbt när hon lyssnar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag vill fråga varför vår 14 månader gamle rottweiler/newfoundland-hane Fido börjat lyfta på benet och kissa på folk. Vad menar hunden med detta beteende? Hur ska vi hantera detta på ett bra sätt?

Er unga Fido är nu fullt köns mogen. Att kissa på olika föremål är en markering som ofta, när det går ut över folks byxben, beror på en lite väl testosteronstinn ung man, som kanske inte riktigt känner harmoni. Det kan bero på för ruff fostran, för dålig kvalitet på aktiveringen, för många andra hanhundar i hemområdet och eller löpande tikar. Ha Fido vid er sida, då ni samtalar med folk, så att ni slipper be om ursäkt och kanske betala byxtvätt stup i kvarten. Med en mjuk men konsekvent fostran så tonas den värsta unga hanhundsivern att vilja markera sin doft överallt ner och er Fido blir lugnare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en berner sennen (6 mån) och jag har ett jätte stort problem, hon bitts. Jag sitter och klappar och gosar med henne helt lugnt och så biter hon till inte hårt, men det största problemet är nog barnen hon har bitit alla tre så det börjat blöda och får stora blå märken. Jag är alltid med när dom leker med henne men det räcker att jag vänder bort huvudet så hugger hon. Jag har inte skällt på henne men jag har sagt nej när hon har bitit, jag vill ju inte få henne att uppfatta barnen som hot, elaka eller så. Mina barn är 3,6,8år den minsta vill ju vara på hunden hela tiden men jag lyfter bort henne så det inte ska bli så stor grej av det. Min äldsta dotter leker bra med henne men hon bet henne i dag så det började blöda fast hon inte lekt mer än någon minut. Vet inte vad jag ska göra för övrigt är hon jätte fin och go hund.

Din hund är själv ung och vet inte att hon tar i så hårt. Dessutom är det nog så att blodvite uppstår för att barnen samtidigt drar undan händer och fingrar då de känner hundens tänder, självklart gör man så men det bidrar som sagt också till såren. Att din hund verkar så ivrig har nog att göra med att hon lever med så många och så unga barn, de brukar ha bra tempo då de är igång, i den åldern de är.

Din hund behöver ett ställe där det alltid är barnförbjudet, så att hon vet att hon kan gå undan när hon vill. Dessutom behöver din hund få vara hund och komma ut bland andra hundar och på promenader i skogen/naturen och då helst utan barn omkring sig. Din hund behöver alltså få lära sig att hon kan få egen tid med aktivering och att hon inte alltid skall vara med barnen vid deras aktivering. Strama upp reglerna hemma, se till att din hund har ro nog flera gånger per dag att kunna ta sig en tupplur. Se även till att du får egen tid med din hund och speciellt viktigt blir det när hon blir ett par

månader till och då växt sig större med början till mer behov av fysisk rörlighet och mental aktivering.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en cocker och hon skäller så mycket när det kommer en person hit som hon inte har träffat så ofta. Går det få henne att sluta skälla eller gör alla hundar så? Hon är ca 8 månader.

Personen gör hunden osäker av något skäl, se till att personen sitter på huk, erbjuder en hundgodis utan att ta i eller titta på hunden. Om denna person är bara lugn och trevlig, så kommer hunden att vänja sig vid den och välkomna den nästa gång.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 8 mån gammal novascotia retriever. Hunden är rumsren, men i sin säng och eller andra ställen den sover på, gör den alltid, eller ofta, sina urinbehov. Är detta normalt? Den har haft blåskatarr en gång men det är redan omskött. Vad kan jag göra? En annan fråga är, kan ni ge råd hur jag skall få hunden att lyda när det kommer andra hundar? Min hund är annars rätt lydig men så fort det kommer andra hundar rymmer den. Detta är väldigt jobbigt eftersom jag helst har den lös, men om den springer iväg går det ju inte! Går detta över när den blir äldre?

Ingenting av "olydnad" går över av sig själv det lärs inte heller in av sig själv, man måste vägleda och träna en hund. Att din unga hund springer till andra hundar är ju inte så konstigt, de är ju artfränder och har samma intresse och språk, en tränings sak. Att din hund är rumsren men kissar på sin plats låter som något inte står rätt till, tillrättavisas hunden på sin plats och eller bryskt

För bättre hjälp med konsultation på plats, sök kollega till mig, i denna fråga , sök via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en chihuahua på 6 mån som inte är rumsren. Även om vi varit ute hela dagen så sätter hon sig på mattan direkt när vi kommer hem. Jag vägrar lägga ut tidningar, hon är för gammal och borde veta att ute kissar man. Har en äldre och större blandrastik på 1.5 år, men de funkar jättebra ihop. Varför gör hon sina behov inne? Och vad kan jag göra för att stoppa det?

Mer och nogsammare rumsrenhetsträning behövs, tålmod och vänlighet, inga sura miner från dig, det skapar stress som kan var en orsaken, annan kan vara att du inte tränat tillräckligt och eller att du är ute på för din Chihuahua för långa promenader. Man går inte iväg för långt med en ung hund det skapar oro. Gå den långa promenaden med den äldre hunden själv och gå de kortare ihop med de båda tills Chihuahuan blivit rumsren och lite äldre. Träna och var vaksam inomhus, lyft ut då du ser hon skall eller kissar, vänta ute tills resten av kisset kommer (om du avbröt henne inne) och belöna kiss på rätt ställe.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund kissar och bajsar inne med jämna mellanrum, det kan gå 1 månad mellan perioderna men det händer ganska ofta. Vi får gå ut med henne varannan timme men inte det hjälper heller, hon kissar och bajsar inne för det. Hon är ju 1 år gammal nu så hon borde vara rumsren. Hon har även tendens till att bita en och hon morrar åt familjemedlemmarna. Vad ska vi göra åt henne, vore tacksam för svar. Veterinärerna vet heller inte vad det beror på.

Jag vill att du tar kontakt med kollega till mig, som bor i ert närområde. Sök kollega via www.fidos.se/lankar. Det kanske kostar en liten slant och ni behöver träffas en gång eller två, men detta problem behöver ses för att kunna ges korrekt råd/tillf. Lugn ni får hjälp om ni vill, lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Cavalier på 5 månader. När vi kelar och gosar med honom har han börjat morra och ibland hugga efter oss. Kan det vara så att vi gosar för mycket med honom? Lika så när vi ska bära honom börjar han morra. I övrigt är han en jättegullig och go kille.

En ”kille på tio år vill inte bli buren” er hund kan liknas vid det, i den åldern han är. Gosa mindre och mindre häftigt, Lär er hund nyttiga och kul saker istället så som spåra, leta, rulla boll och sådant. Glöm inte att låta hunden sova även på dagtid.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en hund som heter Fido, han är nu ett år. Han är en blandras, labrador, golden retriever, schäfer, norsk gråhund. Han är jättesnäll, fast ibland när man är ute och går med honom kan han börja hoppa och ska bita på en, först började det med att han ville ha tag i sitt koppel, men nu börjar han nästan och attackera, vi försöker o ta han i örat och säga NEJ!, fast det tycks inte fungera. Det kommer från ingenstans han kan vara hur duktig som helst ett tag, så vi vet inte vad vi ska göra. Han kör mest med detta beteende mot min mamma och mig, fast vid gör som alla andra i vår familj, (vi är sju personer) har pratat med en kvinna som kan rätt mycket om hundar, hon säger att det är rätt vanligt att hundar börjar och hoppa och att det kan bero på att de har tråkigt. Det har numera blivit ett problem att gå ut med honom, för att det är väldigt obehagligt när han gör på det viset. han är hur snäll som helst annars. Vad kan vi göra?

Din unga hund är glad och vill busa, detta beteende kan komma extra då han är full av energi. Se till att era promenader innehåller mental aktivering, så att din hund får bränna sin energi, lära sig saker och utvecklas. Just under ”attacken” stå still, säg inget, gör inget och belöna då han slutar och gärna då med en aktiveringsuppgift som Leta efter något du gömt, tappat. I min bok ”Aktivera din hund” finns massor av tips och hjälp. Gå ut med er hund var dag och långa promenader, så växer han sig till er bästa vän som dessutom blir duktig. Att säga Nej och ta en hund i örat som är glad, pigg och busig är inte rätt sätt att kommunicera, sluta med detta.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäfer tik på sex månader men jag får henne inte till att sluta bita folk hon biter inte hårt utan för att få uppmärksamhet hon hoppar en del också och ibland tror jag hon är döv i träna henne med att gå i koppel nästan dagligen om vi inte går så leker vi på gräs mattan med hennes boll. Folk kan inte gå förbi på gatan fören hon skäller ut dom efter noter och särskilt om dom har en hund med sig. Hon har blivit skrämmd av en hund för lite sedan. Finns det något jag kan göra. Har varit i kontakt med brukshunds klubben men där finns det inte plats för henne eller oss dessutom så fick jag inte prata med dom utan med en telefon svarare jag pratade in mitt problem med min hund men dom har inte ringt. Finns det några böcker som man kan köpa eller är det något annat fel någon stans?

Ja många småfel. Fel ett är att du inte är kunnig nog. Det löser vi genom att du går till närmsta bibliotek och läser följande böcker. Därför gör hunden så av Anders Hallgren, Hundens första år, skriven av mig och Aktivera din hund, också den skriven av mig. Läs dessa böcker, bara det kommer att ge dig massor av insikt, kunskap och idéer om vad och hur man tränar. Man skall inte leka bollkastning med sin hund och definitivt inte var och varannan dag. Din Schäferhunds skallande betyder stress och hälsning i en salig blandning. Läs böckerna så får du bästa hjälp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Långhårs collie tik på 6 månader, hon är sur hela tiden, det har hon varit nu i nån vecka konstant, även om jag är jätte rolig kollar hon bara på mig som om jag vore dum i huvudet, jag har provat att ignorera henne, men det funkar inte heller. Har hört oxå att collien brukar vara smått tjuriga av sig, är det så? När jag försökte busa med henne häromdagen som jag alltid har gjort, det brukar hon tycka är skoj, "(när jag busar med henne är jag inte hårdhänt på någonting)" och då drar hon upp läpparna och visar tänderna mot mig, då sa jag bara din sur-puppa och gick därifrån, jag visste inte annars vad jag skulle göra. Hon är svår att få kontakt med även om jag är jätte rolig eller har det godaste godiset hon vet, jag har tränat mycket kontakt-övningar med henne, hon verkar inte motiverad till nånting. Varför är hon sur? Och svår att få kontakt med?

Jag tror din Collie tik är på väg in i sitt första lopp. De flesta "tjejer" är konstig kring/vid lopp. Loppet börjar två tre veckor innan vi märker det och sedan pågår hela löpcykeln, totalt tre månader. Läs mer om hundar och deras sätt att kommunicera genom Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, min bok Hundens första år, Anders Hallgrens bok Därför gör hunden så, samtliga finns på bibliotek och i bokhandeln.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten hanhund som är 10 månader och för ca tre veckor sedan har han börjat gnälla mycket på dagarna och kvällarna. I början trodde vi det var för att han ville gå ut men det är det inte han kan gnälla precis när vi varit ute. Nu undrar jag hur jag skall få han att sluta. Jag har testat att nonchalera han, leka med han och att säga fy och sedan när han är tyst berömma han. Men man kan ju inte leka med han varje gång han gnäller.

Att "testa" olika modeller kräver att man gör det under en längre period, testa alltså en sak i taget och minst under ett par veckor, innan du provar annan modell. Att din hanhund är gnällig sedan ett par veckor kan bero på att det finns tikar i närheten som

löper och din hund nu är så mogen att dessa dofter betyder något för honom. Låt inte din hund leka med och eller dofta på tikar som löper, det får vänta tills löpet är över. Se till att din dagliga aktivitet med din hund utvecklar honom och gör honom mentalt trött, på så sätt minskar stress/oro och gnäll.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en chinsese crested powder puff lite över ett år. Framöver kommer det bli så att både husse och matte kommer att vara borta om dagarna och jag undrar ungefär hur länge en chinese klarar av att vara ensam under dagen? Så att vi vet om vi kan prova att ha honom ensam denna tid eller om vi måste överväga något annat alternativ. Hunddagis har vi ej råd med och det kan vara svårt att lämna honom till någon annan i familjen då han gärna kissar inne i främmande hus. Det var min andra fråga. Finns det något sätt vi kan lära honom att inte kissa inne? För tillfället har det varit lite kämpigt då husse hoppar på kryckor och matte inte kan vara snabbt på plats utifall han skulle lyfta på benet.

Två problem har du på grund av att du inte från start tränat hunden i dessa, rumsrenhet och ensam hemma träning. Det skall tränas in, så det är bara att börja med detta. Ingen vuxen hund skall behöva längre ensamhet per dag än fyra timmar, så här behövs massor av träning, direkt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en valp som snart är 6 mån. Problemet är att hon bits. Hon riktigt hugger efter händerna och armarna. Hon får inte vara i sängen och när man säger till hon blir hon tokig och börjar hugga. Sker även vid lek m.m. Annars är hon väldigt duktig och snäll, vi har gått valpkurs. Men hon får dom här tokrycken med bitandet och bara flyger på en. Vi har provat med allt men inget hjälper. Har erfarenhet av hundar men aldrig sett det här. Hon sover med oss i sovrummet och det är väldigt jobbigt varje kväll, vi måste ha hon i sovrummet på natten så vår andra hund får lugn och ro. Men hur ska vi få slut på bitandet??

Bitandet i den åldern beror oftast på för lite aktivitet av mentalt krävande art och mer av kast, spring och lek aktivitet. Detta skapar stress vilket gör att hunden har svårt att få ro, då familjen intar stilla, lugn, Se till att er hund får sömn mellan sina aktiviteter, som fortfarande skall styras mest av er, för att vägleda till gott vardagsuppförande. Räkna med att det från individ till individ, både hos hundägare och hund, tar olika tid att få fram detta vardagsuppförande och se det fungera. Men och andra sidan man skall ha något man gör ihop med sin hund, så de första åren handlar mycket om kontakt och konsekvens.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har köpt en Dalmatinervalp som är 6 månader nu, och mitt problem med henne är att hon tuggar sönder allt när ingen ser på. Om hon vet att vi är i närheten och kan se henne är hon from som ett lamm, hon har verkligen ett jätte gott lynne, men om jag går i och duschar eller ska åka till affären och är borta i 1 timma då ha hon rivit halva huset när jag kommer hem igen eller duschat färdigt, hon har bl,a tuggat sönder skin soffan och alla mattorna. Jag har

hästar och hon är med ute och rider varje dag så brist på motion får hon inte, kommer hon att sluta när hon blir äldre? Hon har massor av egna leksaker och jag köper nya ganska ofta. Jag har hört att de ska vara bra.

En unghund som varje dag (även bakåt i tiden, då hon var yngre) är med på häst turer och i stallet var dag är stressad, det är för mycket rörelse och vaken tid. Däri är en del av problemet, den andra delen handlar om att man inte bara kan lämna en hund utan att träna den att vara själv. Man tränar den att kunna koppla av fast att man rör sig i hemmet, som exempelvis att man kan duscha i lugn och ro utan att hunden skall känna sig ensam. Sedan får man träna i små portioner att hon kan vara lugn då man lämnar hemmet och då gör det i korta intervall som successivt förlängs i tid. Träningen behöver också ske dagligen på olika tider och som sagt under successivt ökad tid. Börja denna din träning redan nu och se till att din unga hund har mycket tid för lugn och ro mellan aktiviteterna som inte får vara för långa och i för högt tempo. För att få en harmonisk vuxen hund. Bitandet på saker är stressen, av för mycket av aktivitet, för lite lugn och ro och avsaknad av träning i att vara själv, som måste komma ut någonstans.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min beagle är 13 månader och biter/äter på allt den kommer i närheten av när den är ensam hemma. Varför? Den får gnagben och bitleksaker, men ställer till med olyckor när den är ensam. Vad ska jag göra? Vad är det den saknar? Inte nog med att den biter i sakerna, den äter också upp dem och det oavsett vilket material det handlar om. Den blir rastad tre gånger om dagen och vi leker också med den. Men den verkar helt outröttlig. Den är ensam hemma från 7.30 till ca 14. Den har tvättstuga, kök och hall att vara i. Alla skor och liknande är uppställda på ett bord så att den inte ska kunna nå dem. Under de ca fyra senaste månaderna har fenomenet tilltagit. Vilken form av bestraffning ska till för att den ska förstå allvaret? Det ska också sägas att den är ett typiskt exempel för sin ras – den lystrar bara när den själv vill. Den är väldigt envis, men otroligt kärleksfull och mycket social. De gånger den har orsakat skador på några skor är den helt införstådd med att den har gjort fel, och vänder sig bort från oss när vi visar den det, och smyger sedan bort och lägger sig i sin korg. Men inte desto mindre gör han samma sak om och om igen.

Er hund är INTE medveten om att ni anser att den fördärvat skor och dylikt, det är ert röstläge och kroppsspråk som får den att krypa undan till korgen. Hunden är ledsen av att vara själv och saknar er, den försöker komma ut för att kunna vara med er. Rasta hunden på promenad en timma innan ni går på morgonen, se till att ni är hemma minst tjugo minuter efter promenaden innan ni går, ha radion på göm godissaker och ställ fram fräscht vatten till hunden, se om ni inte kan få någon under en tid i tränings syfte att komma hem till hunden innan klockan två, det är för lång tid för er hund. Att Beagle är social, egensinnig och spårnoga är exakt rätt egenskaper som en Beagle skall ha. Lär er spåra med er hund och utveckla er i detta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labrador på 12 månader. Den är i en rastgård ca 4–5 timmar 3–4 dagar i veckan. Hunden skäller och ylar när den är i rastgården, inte hela tiden men i perioder. Hur kan vi ändra på det här beteendet? Vi går aldrig fram till hunden när den skäller eller ylar.

Hunden saknar sällskap och aktivering. Var aktiv med er hund och låt den vara nära och utifrån det kan ni i mindre portioner träna att hundgården är kul och så sakta öka på tiden då den är där. Då ni kallar det rastgård blir jag tveksam till att ni menar att hunden skall "rasta" sig där vilket inte går, hundar rastar sig inte själv instängda varken utom- eller inomhus . Är hunden i hundgård för att den har det bättre där än inomhus den stund ni inte är hemma, är det mer okey.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en labrador valp på sju månader. Vi har bara ett par problem med honom och det är att han hela tiden vill slicka på oss. Det är ganska ofräscht när han hela tiden slickar oss på händerna och i ansiktet om han når upp. Det andra är att han bara kommer ibland när vi kallar på honom när han springer lös. Han hör mycket väl att vi ropar på honom, men kommer inte om han precis har hittat något att börja nosa i. Och det är ganska irriterande om det kommer folk gående och han inte kommer med detsamma vi kallar på honom. Att locka med godsaker fungerar bara ibland.

Att han slickar på er är ett sätt att vara vänlig och i det sammanhanget kan jag lugna er med att hundar är renare i munnen än vi människor är, så det är mindre risk för eftereffekter av hans slickande. Lär honom att man kan vara nära utan att behöva slicka/beveka genom att ni sitter på huk hos honom och är lågmälda på rösten. Att han inte kommer då ni kallar betyder att ni inte är tillräckligt roliga och aktiva med honom. Det räcker inte bara att kalla på en hund och förvänta sig "lydnad" om man inte jobbar/tränar med hunden.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min man och jag har en dansk-svensk gårdshund på sju månader. Ända sedan vi fick honom har han tuggat och ätit på våra mattor. Vi har köpt leksaker och tuggben till honom, och vi leker och busar mycket tillsammans med honom både ute och inne. Vi är väldigt rädda för att han ska ta skada av att få i sig så mycket tyg. Hur kan vi få honom att sluta med detta?

Stryk ättika på det han tuggar på som är förbjudet. Ta honom till veterinär för koll av halsmandlarna, irritation i dem kan leda till tyg tuggande plus att få konstaterat att han inte har tyg i magsäcken.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tax, en tik, på 16 månader. Problemet är att hon verkar aggressiv och framför allt osäker inför främmande människor. Vad vi vet har hon inte haft några dåliga erfarenheter, varken hos oss eller uppfödaren. Kanske träffade hon bara inte så många främmande människor när hon var hos uppfödaren. Grunden till att vi valde henne var faktiskt att hon var väldigt tillmötesgående. Men det är just det som har ändrat sig från då vi fick henne. Hon kommer inte fram till folk om de sätter sig ner och vill prata med henne. Hon drar sig tillbaka, såvida det inte är godis på gång. Om de sedan reser sig och går iväg, springer hon efter och skäller och nafsar efter skorna. I somras upplevde vi att hon var mycket revirbevakande. Om vi hade varit på samma ställe i fem minuter, hade det blivit hennes område och hon skällde

mycket åt vem som helst som närmade sig. Hon reagerar inte när vi skäller på henne när hon är så uppjagad. Möjligtvis blir hon ännu mer uppjagad. Även om jag ser henne djupt i ögonen och puffar henne på ryggen. Jag tror det bottnar i att hon är osäker. Men på vem vet jag inte. Har du ett gott råd? Eller en rekommendation om en duktig psykolog som kan titta på henne. Det skulle vara härligt att komma tillrätta med detta så att vi kan ta med henne på utflykt, semester och annat till sommaren.

Er tax har med största sannolikhet antigen inte social och miljötränats, det brukar inte uppfödare anse sig ha tid med, med valpar som blir kvar i kullen eller så har någon varit stygg vid henne. Er hund behöver social och miljötränas i små portioner under lugna förhållanden för att finna trygghet med allt nytt. Att skälla på henne när hon är orolig gör saken värre, ignorans är bättre och belöning de sekunder hon är lugn och tyst, det stärker hennes uppfattning om vad som är rätt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en fin eurasiervalp på sex månader. Under de senaste månaderna har han börjat bli väldigt vild när vi kommer hem, efter att han har varit ensam. Han hoppar inte upp, men springer runt och skäller och ylar, väldigt våldsamt, och vi får ingen kontakt med honom. Vi brukar kela med honom när han kommer och möter oss och därefter ignorera honom när han sedan springer runt och skäller/ylar. Hur kan vi träna honom att slappna av mer när vi kommer hem?

Han är glad och när han varit ensam har han varit lite stressad av det, därför detta springande och ylskällande från honom, han gör så för att släppa på ”trycket”, stresstrycket. Hälsa bara på honom när han är lugn, så lär han sig snart att om man vill ha kontakt så får man lugna sig. Lämna inte er hund för långa stunder heller.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Nu är min hund åtta månader. Han hoppar upp mot folk, och öppnar själv dörrarna. Hur får jag honom att inte hoppa upp mot folk? Jag har provat allt, men inget fungerar.

Be folk sitta på huk då de hälsar på honom om de inte vill hälsa får de vända ryggen åt honom. Glöm inte att belöna hunden direkt då alla fyra tassarna är i marken/på golvet så att han lär sig vad som är rätt. Du bör också införskaffa Maries bok.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min annars så fina (mycket aktiva schapendoesvalp) på sex månader håller på att bli en plåga, och jag har funderat på att uppsöka en hundpsykolog. Kanske kan det vara en lösning. Hunden blir aktiverad varje dag, flera gånger med sitt-plats-stå och spårning. Just nu lär jag henne att hon ska hålla sig lugn när dörren öppnas och före promenaden, för att se om det hjälper, men nej. Vi är ofta ute i skogen och på stranden där hon får lov att springa lös, och hon kommer fint när jag kallar på henne, så hjälp mig – vad ska jag ta mig till? Vi kan börja på kurs först i mars eftersom det här i stan inte finns några lediga platser.

Din hund är på väg in i tonåren, ha tålamod, träna några få saker aktivera henne utan boll och pinnkastning och se till att det hon lär sig, successivt blir svårare för att öka kunskapen och bränna energi på rätt sätt. Köp Marie Hansson bok Min bästa vän där har du att lära och göra i över ett år med din hund och det är bästa kvalité på den bokens innehåll, du finner den i bokhandeln, bibliotek eller enklast via förlaget

www.jycke-tryck.se

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig westie som har kommit i tonåren. Han har också blivit könsmogen och har efter det börjat sticka iväg om han får chansen. Jag kan inte kalla honom tillbaka och måste ofta be någon på min väg att fånga hunden om de kommer förbi. Då stannar han och vill hälsa om det är nya och spännande människor. Vad kan jag göra?

Du skall träna lösträning, släpp hunden med en lång, lång lina fäst helst i en spårsele var gång han skall vara lös och träna stopp, jobba med detta under så lång tid att det börjar ge effekt, klipp då av en meter i taget på linan för att successivt lära din hund att "matte alltid når mig". Ha tålamod och lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min flat coated retriever-tik på elva månader äter sin egen och andras avföring. Vad ska jag göra? Har skällt på henne och skakat henne i nackskinet.

Sluta bete dig illa mot din hund, att skaka en hund i nacken ger inte hunden den information du verkar vilja förmedla. Andras avföring kan innehålla slaggprodukter som din hund finner värdefulla även om det för oss människor är äckligt. Att äta sin egen avföring vittnar om något eget problem antigen medicinsk, sök veterinär för undersökning. I värsta fall beror din hunds ätande av egen avföring på extrem egen oro, sök www.immi.nu för samtal kring hundens liv, be dem att kontakta mig så att vi kan diskutera mer om vad ni talat om, så kan jag bättre ge mer exakt information.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labradorhund/valp på drygt ett halvår. Vi har inga problem med honom förutom att han hela tiden slickar på en, överallt. På händerna, på huvudet och på andra ställen han kan komma åt. Han biter inte, utan slickar bara. Hur kan vi vänja honom av med detta? Det är jobbigt att han alltid slickar på ens händer när man till exempel ska ta på sig skorna. Vi säger ofta till honom att han ska sluta med slickandet, men han lyssnar inte riktigt. Så finns det något man kan göra åt det? Han har gjort det sedan vi fick honom.

Sök veterinär och kontrollera hundens tonsiller/mandlar, detta kan vara ett utslag av halsont.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag skriver för att jag försöker vänja min hund – en amerikansk staffordshire hanhund på sju månader – att sova i sin korg i stället för i sängen. Han har sovit i sängen sedan jag fick honom som liten valp. Jag har ställt hans korg vid sidan av sängen och säger nej eller knuffar ner honom varje gång han vill upp. I natt gick han in i vardagsrummet, och jag tyckte det var ljuvligt lugnt i flera timmar. Men i morse upptäckte jag att han hade rivit upp min soffa och hävt ut innanmätet! Jag utgår ifrån att han var frustrerad över att han inte fick komma upp i sängen till mig. Han är mycket kelsjuk och älskar att gosa. Min fråga är om jag gör det här på rätt sätt, eller om det finns några tips om hur jag enklast vänjer honom vid att sova på golvet. Jag kan också mycket väl tänka mig att så småningom lära honom att sova i vardagsrummet när jag ber honom om det. Som det är nu blir han helt förtvivlad bara jag stänger dörren så att han inte kan komma in.

En valp som fått närhet och fått sova nära inpå sin flock kan inte förstå varför detta inte längre är tillåtet, det man låter valpen få göra bör även den vuxna hund få göra. Arrangera en egen "säng" till din hund i ett mysigt hörn i ditt sovrum, natta hunden där och sätt ett kompostgaller om, under de första nätterna för att få honom att stanna, var extremt gullig i rösten då han ligger i sin Nya plats, så kommer han att finna harmoni med detta strax.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hjälp, min sex månader gamla valp biter i allt när den är ensam hemma – från tapeterna till möbler och trappan. Har många leksaker + aktiveringsboll och rastas ofta. Blir också aktiverad innan vi åker. Vad kan vi göra åt detta?

Er unghund måste hinna varva ner från sin rastning innan ni åker, hundens yta kanske skall begränsas, så att den inte kan röra sig fritt i hela huset, stryk ättika på de "ömtåligaste" ställena innan ni åker hemifrån, var inte borta för länge – max en och en halv timma. Er hund är ung och behöver successivt lära att kunna koppla av själv. Och så till leksakerna, som på intet vis är någon stimulans i sig för en hund utan samarbetsdetaljer, ta bort en hel del av leksakerna och portionera ut dem då och då när ni tillsammans leklär under träning. Lär er hund att söka gömda godisar i huset och sprid ut fem till tio sådana bitar inför ensam stunden, ha även radion på och vid skymning tänd någon lampa, så att hemmet efterliknas som det är då ni är hemma.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag skulle vilja veta hur länge en hund löper. Under hur lång tid ska jag hålla koll på min hund så den inte kommer "för nära" hanhundar? Är det fel att min hund är ute i trädgården när hon löper och grannens hanhund blir som tokig och försöker komma in hit, hundarna luktar på varandra genom staketet, är det synd om båda hundarna? Vad ska jag göra när hon försöker klättra i rang? Hon är tio månader gammal nu och det kommer väl en tid då hon vill testa sina krafter mot oss. Hon har alltid varit lite av en ledare.

Hundar klättrar inte i rang och framförallt inte mot flockmedlemmar som är trygga, läs Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler. Du skall ha din tik under fullständig kontroll under hela löpet, vilket är cirka tre veckor. Då din tik slutar löpa så är parningstiden inne, ha inte henne lös. Det är definitivt synd om hanhundar som skall

behöva dofta löptik, så var en god granne och kissa din hund på ny plats under löp och inte alls i trädgården.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 11 mån cockerspanielhane som i en månads tid morrar åt barnen (6, 10, 12år) vid olika tillfällen. Det här sker oftast när jag och några av barnen är samlade i ett rum och det kommer in en person till i rummet, tex när vi ser på TV eller när jag väcker barnen (och hunden är aktiv och hjälper till att väcka dem). Framförallt är det 6-åringen som han morrar åt. Men häromdagen morrade han även åt husse, och lade sig på översta trappsteget och vaktade och morrade när han hörde honom röra sig på nedervåningen. Barnen är med och tränar hunden genom att ge honom mat, vänta på "varsågod", gå ut först genom dörren osv. Det är ingen som är elak mot honom så han borde inte känna sig trängd i dessa lägen. Varför morrar han? Är det någon form av rangordning eller skyddande av revir? Ska man nonchalera, säga nej vänligt men bestämt eller vad? Jag fick kasta mig över honom häromdagen när han morrande hoppade på 6-åringen. Han började morra redan när han hörde rösten av pojken på ovanvåningen. Är röda cockrar mer opålitliga och aggressiva än andra?

Vissa Röd Cocker spaniel har ett anlag av just morrigt/bitigt beteende och ingen vet riktigt varför detta uppträder hos just röd, mer än att det är knutet till färgen. Detta kan vara en förklaring om det är röd ni har men det finns fler troliga anledningar. Så som att barn faktiskt är lite hastiga, klumpiga ibland och utan att varken mena illa eller medvetet vara stygg, så är ju barn, just barn. Vilket innebär att om man är sex år, så är man inte mogen nog att kunna skilja ut vad man kan tycka är orättvisa, exempelvis vid lek om leksak, uppmärksamhet av övriga i flocken/familjen och så vidare. Jag tror att något sådant typiskt små barn och hund beteende hänt eftersom hunden "markerar" just mot sexåringen. Hunden själv är just nu i sin "kaxiga" period i övre tonåren och det gör ju hunden extra retlig. Morrandet mot maken kan mycket väl ha med rädsla att göra, även om maken inte direkt varit elak mot hunden, så har killar/män en mörkare, mer direkt och bestämt tonläge, när de skall "rätta upp" situationer i familjen. Detta tror jag er hund noterat för länge sedan och som sagts i den åldern han nu är så blir reaktioner blandade ibland lite morr andra gånger kanske undvikande, med fler signaler som er hund helt troligt lämnar/visar. Jag önskar att ni vuxna dagligen är lärande aktiva med hunden på en längre promenad, utan barn. Att ni lånar på biblioteket och läser Turid Rugaas bok, "I samspråk med hunden – lugnande signaler". Med barnen är det utmärkt att låta dem lära hunden hjärngymping trix, dessa finner ni i mitt bokhäfte Hjärngymping – ett sätt att skapa kontakt, via www.fidos.se Alternativt Marie Hansson bok, "Min bästa vän". Till detta recept skall läggas att hunden måste ha en plats som är helt barnförbjuden, så att den kan komma undan med tuggben och sova en tupplur, utan att behöva vakta/försvar/avbryta det den gör. Sömn är alltså en mycket viktig ingrediens i en hunds liv och speciellt i en valps och unghunds liv. För övrigt ignorera hunden helt då den morrar. Att följa dessa råd kommer att göra ert hundägande mycket bättre.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga angående min hund. Jag har en Amerikan Stefforshire Terrier (amstaff) som snart är 9 månader. När vi åker på besök till mina föräldrar så har dom en shi-tzu hane på 2 år.

Men våran hund ställer upp sig för honom och har svansen högt i vädret öronen bakåt och står helt blick stilla. Vad kan detta bero på? Han har även kommit i puberteten nu har vi märkt. Är det riktigt att man ska undvika att lära honom nya saker under denna perioden?

Din hunds uppställning är beredskap på bus och eller en väntan på att Shih tzun skall önska honom välkommen. Shih tzu är en alarmerande/vaktande hund och har ett väl synligt språk för din hund, som alltså ber om välkommen och gärna lite bus. Att man inte skall lära sin hund i tonåren stämmer inte riktigt, det som troligen är menat och korrekt är att man inte skall tjata en massa nya inlärningar med en hund som, just i denna åldern. Vilken oftast är mer intresserad av annat, så som sig själv och det motsatta könet. Om man håller på och maler och tjarar kan det göra mer skada än nytta på det som redan är inlärt och det man påbörjar, så skulle det sagts. Men om din hund lär och uppskattar nyinlärning är det ju givetvis jätte bra.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

För ca en månad sedan fick jag en härlig "begagnad" valp på ca sex månader. Han har uppfört sig exemplariskt, men har nu börjat riva tapeten från väggarna när han är ensam, och nu dessvärre också på natten. Vad kan jag göra?

På natten? Innebär det att unghunden är utestängd från sovrummet, så betyder det samma som på dagtid, att han är stressad av att vara själv, låt hundens korg vara i ert sovrum och eller ha ett galler i dörren, så att hunden hör er sova. På dagtid får du arbeta med ensamhemmaträning, vilket innebär att hunden lämnas i korta sekvenser flera gånger om dagen och att man på inget vis kan kommentera eventuell "skadegörelse" när man kommer hem och finner det, utan då bara inse att man lämnat hunden för snabbt och eller för länge. Träna mycket och stryk ättika på de ställen han visar intresse för.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund är en labradortik och den är sex månader. Min fråga är: När min hund är ensam hemma krafsar den på våra dörrar. Hur kan jag lära den att den inte får göra det? Den krafsar mitt på dörrarna i handtagshöjd. När vi är hemma är det bara sovrumsdörren som den krafsar lite på nere i ena hörnet. Det gör den på morgonen när den har vaknat. Det är inte lika mycket som på de andra dörrarna, där den krafsar mycket.

Din hund försöker att öppna dörren, för att komma till dig, hon har alltså separationsångest. Se till att du tränar ensamhetsträning, det vill säga rasta din hund fast i ett lugnt tempo innan hon skall vara ensam, var hemma med henne tills hon är nervarvad, lämna henne korta stunder flera gånger om dagen och utöka tiden successivt. Du kan inte gå in till din hund om du hör henne krafsa eller låter på annat sätt och inte hälsa på henne om hon har en stressad hälsning. Då får du vänta tills hon varvat ner sig, av sig själv. Lämpligt är att låta en Labrador få ha något att hålla i munnen när hon hälsar, som en Dummy (ett apportföremål, som köpes i fackhandeln). Stryk ättika på dörrarna hon krafsar på och träna mycket i små portioner ensam hemma, så kommer hon snart att växa in i att vara själv en stund. Ha med fördel på någon lugn musik när hon skall sova som du också sätter på när hon skall vara själv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

När är en hund unghund och hur lång tid är den det?

Det är givetvis individuellt och rasbundet men generellt kan sägas att:

Mycket små hundar är unghundar vid 4 månaders ålder och är vuxna kring året.

Små hundar är unghundar vid 5 månaders ålder och vuxna kring ett och ett halvt års ålder

Stora hundar är unghundar vid 6 månaders ålder och vuxna kring två års ålder

Mycket stora hundar är unghundar vid 7 månaders ålder och vuxna kring tre års ålder.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en samojedvalp på ett halvår, en härlig och aktiv hund. När den är inne är den kelig och snäll. Den kommer när jag kallar på den, sätter sig när jag säger sitt osv. Men jag har ett stort problem när jag går ut med den utan koppel. Då kommer den inte när jag kallar på den utan rusar iväg ut på vägen, gärna 300–400 m bort från mig. Jag har fått rådet att ignorera den, gå ifrån den osv. Problemet är bara att hunden fullständigt struntar i det. Vad kan jag göra? Jag är trött på att den alltid måste vara kopplad.

Unga hundar måste få tid att lära sig regler, det tränas in kärleksfullt och konsekvent i små portioner varje dag. Släpp inte din Samojedhund helt lös, koppla om den till en lång, (cirka 20 meter) lina som får släpa efter och som du kan trampa på för att få stopp på hunden och samtidigt lära in ordet Stanna/Stopp eller liknande som faller lätt för dig. Samojedhundar kan ha en hel del jakt i sina gener, varför det är ytterst viktigt att du meddetsamma tar tag i detta problem, så att både du och hunden kan njuta av frihet, längre fram när ni tränat detta moment.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en 6 månaders st.bernhardskille. När han har ett ben eller grisöra blir han arg och morrar på oss. När han äter mat eller har en leksak är det inga problem, det är "bara" när han ha dessa två saker. Han blir stel och på sin vakt och morrar bara vi kommer nära honom, då försöker vi ryta vi till och trycker ner honom i nackskinnen och då blir han nästan galen. Han morrar och biter efter oss och låter nästan hysterisk. Har läst massor av hundböcker och alla säger ju olika! Vad ska vi göra? Ska han aldrig mer få ha ben eller dylikt? Man vill ju kunna lita på honom och inte gå och va orolig att något ska hända. Han är världens goaste valp och lyder vår minsta vink, men med detta har någonting gått fel.

Inget har gått fel mer än att ni betar er i en hunds ögon hotfullt och otrevligt när han har ett extra goda/bra föremål, som dessa goda tuggisar är. Läs om Byteshandel och träna det flera gånger i veckan och ibland om dagen. Sitt på huk och ge honom något han gillar och byt sedan med något ännu bättre. Efter bytet så får han tillbaka det han byte mot. Använd aldrig våld i någon form mot er hund om han morrar så säger han på ren svenska att han inte litar på er, vilket ni visat att han har rätt i. Vänd ryggen till och lämna alltid en hund som morrar för att få hans förtroende.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottis på 15 månader som tuggar sönder saker när jag lämnar honom hemma själv, så nu har han på sig munkorg när han är själv. Är det bra eller inte? Det är tänkt att han ska bli vakt hund, vilken är viktigaste övningen han måste öva på?

Din hund skall inte ha munkorg på sig, speciellt inte om han är ensam hemma, han måste kunna dricka, flåsa, tugga tuggben och känna sig avslappnad och trygg i sitt hem. Vakthund är alla hundar som har anledning att beskydda flokken för intrång men det är inget som säger att det alla gånger är hundens uppgift, alla flockmedlemmar är delaktiga i flockens välbefinnande. Välbefinnande inträffar när individen, har en god och trygg social miljö att leva sitt liv i och där det ges tillfälle både till tankearbete, god fysisk aktivitet, promenader med kvantitet och kvailteét och att livet för hunden är utan inslag av våld och skrik.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en kinesisk nakenhund, han heter Fido och är ett år i maj. Han är väldigt vaktig av sig och skäller ganska mycket. Vi har en sommarstuga, som han vaktar. Så fort det kommer någon på besök eller om han får syn på någon granne. Fido går ej fram till dom utan skäller på avstånd hela tiden. Vad ska jag göra så han slutar!?

Din nakenhund behöver socialiseras, få träffa på olika miljöer, människor och hundar för att kunna känna sig trygg. Det innebär alltså att du får lära honom att faror, som han uppfattar det han skäller på, hanterar du och han behöver inte väsnas om det. Ignorera honom helt och hållet, ingen ögonkontakt, inget ord till honom förrän han tystnad. Träna på och

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrastik (tollare, älghund) på 10 mån som är lynnig i humöret. Hon är godmodig och glad för promenader både i koppel och där hon får springa lös i skogen, leka, söka godis, folk som hälsar på etc. Problemet är hennes vaktande på goda älgknotor, grisöron etc Hon morrar, reser ragg över hela ryggen t.o.m mot mig och visar tydligt att hon vill bli lämnad ifred. Hon har vaktat sin mat en period mellan 7-9 mån men jag har visat att när jag eller husse närmar oss skålen är det för att lägga DIT något, inte ta ifrån henne så det vaktandet har hon slutat med. Hon är van vid barn från 6 år och uppåt och väldigt glad i dem men nu har det hänt att hon gläfst till vid ett par tillfällen, utan synbar anledning, när två olika barn har sträckt fram handen för att klappa henne vilket gör att jag inte riktigt litat på henne ens när det gäller vårt eget barn (7år). Jag har alltid försökt att hon får äta, vila, sova ifred. Kan tilläggas att hon är tjurig så vi har haft våra duster. Nu efter sin första lopp verkar hon lugnare och nöjd med tillvaron. Det känns som om hon ser mej (och husse) som ledare i alla fall till 90%. Jag är i stort sett alltid hemma utom någon timme då och då. Hon är väldigt älskad i familjen och oftast är hon underbar men detta vaktande och gläfsande oroar mej. Är det tonårsspöken eller?

Din unga hund ändrar sitt beteende något runt löpet och kan så göra fortsättningsvis runt lopp varför du bör anteckna när hon löpt, så att du är förberedd nästa gång. När hon blir löp lynnig, som även vi kvinnor kan förstå och känner igen, så är det bara att öka hennes motionering något och för övrigt låta henne vara om hon inte vill, ha kontakt. Vad det gäller vakt av mat så måste du jobba med byteshandel med henne, gärna varje dag. Ge henne något hon tycker är kul och byt det genast mot något gott och så lämna tillbaks det du bytte med, nästan direkt. Gör detta som en skojig lek och ofta, träna detta både inomhus, i trädgården och på promenaden. Med fördel arbetar du samtidigt med vanlig apportträning, vilken bör vara fartfylld och rolig. Du kan till exempel byta grisörat mot mörghen, när du jobbat med byteshandel med mindre goda saker ett tag. Din hund skall känna som så att matte/husse har alltid det som är godast så att det är inga problem att vilja byta. Efter ett tags arbete med detta så får man mest troligt en hund som är helt avslappnad på detta område också. Tilläggs skall att min erfarenhet säger att Tollare kan ha en hel del av dessa - Vet bäst själv beteende och det skall alltså stävjas med list och inte med hot. Barn får inte utöva denna lek och skall inte gå nära henne när hon äter eller ligger och tuggar på "föremål som hon kan tänkas vakt". Efter en period av byteshandelsjobb och när er hund blivit mer vuxen och stabil så kan även ert barn hantera denna situation efter övervakande och instruktioner från er. Dock skall barn aldrig försöka ta något från en vaktande hund själv, utan kalla på vuxna om det är så att föremålet skulle behöva tass från hunden.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min drever som nu är snart 9 mån har jag slarvat med då han är alldeles för osocial. Jag håller nu på att träna bort detta genom att vara ute mycket och gå med honom och låta han gå förbi andra människor och hundar. Problemet kommer så fort jag möter människor som är ute och går med sina hundar. När vi börja närma oss den andra hunden börjar han att "stirra" upp sig och skriker, skäller mot den andra hunden. Jag har läst en del om detta och det mesta tyder väl på att han är osäker? När vi inte möter andra hundar har jag lärt honom att inte dra, men så fort vi möter någon blir han väldigt ivrig också börjar han dra, skrika och skälla mot den andra hunden. Från det att vi började träna har det dock blivit bättre. Jag vill veta hur JAG skall agera! Jag undrar om jag skall rycka i kopplet vilket jag gör idag när han börjar dra och hur skall jag jobba för att få bort hans och skällande? Skall jag låta han gå fram och nosa på andra hundar som vi möter eller skall vi hela tiden gå förbi och ignorera de andra?

Nej du skall inte rycka, Stanna och frys din position, säg ingenting, låt din hund själv komma på hur han skall göra för att komma vidare framåt. Vilket blir att han går åt sidan, kommer till dig, sätter sig ner eller liknande, då upphör ju draget i kopplet och du kan belöna honom och gå vidare. Vilket ibland bara blir ett par meter innan ni är i samma situation, med dragandet, igen. Ha tålmod inta fryst position, tyst igen och låt hunden åtgärda. Med konsekvens och tålmod så kommer du att lära din hund att tänka själv, att han kan påverka sin situation och ni får trevligare promenader, tänk på att hundar har ett högre tempo än oss människor, så öka ditt tempo något. Han skriker och halvskäller för att han gärna vill hälsa, han är social och dessutom en ung kille, som är nyfiken. Är det trevliga hundar ni möter så skall han definitivt få hälsa, det gör honom mer social och dessutom så lugnar han sig när han vet att han brukar hälsa och det faktum att han också blir äldre för varje dag, lugnar honom. Om ni inte kan eller vill hälsa, så träna in att han sitter vid din sida medan den andra hunden passerar, ignorera att han eventuellt ylar och skriker, så kommer det att ge sig med tiden också.

Som bekant är ju Drevern en skalldrivande hund vilket innebär att han i sitt liv alltid kommer att ha lätt för att skälla/yla/göra sig hörd.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Gordon Setter hane som är nu 10 månader. Han är ensam hemma på fm 3 timmar och det har fungerat bra tidigare. Nu har han dock börjat äta på väggar och möbler. Han gör det aldrig när vi är hemma så vi har aldrig lyckats ta honom på bar gärning. Vad gör vi? Är han för lite aktiverad mentalt? Har hört att några andra sätter dem inlåsta i bur, men jag tycker att det inte löser problemet?

Det är väl så att din Gordon Setter börjar bli tonåring och otålig. Se till att han får en fyrtio minuter till en timmas promenad på morgonen och att ni är hemma en bra stund innan han lämnas, så att han hinner varav ner innan ni går. Stryk ättika på de ställen han gnager på och eller de ställen som du är rädd om. För korta eller för aktivt stressande morgonrutiner kan lätt sätta igång en unghunds stress och denna typ av beteende visar sig. Ge honom lite extra tid på morgonen nu över hans mesta unghundstid, så skall du se att det hela ger med sig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det här är kanske en dum fråga, men jag har inte hittat svar någon annanstans. Har en labradorhane som blir 8 månader om en vecka. Han borde väl redan ha kommit in i puberteten? Men han har inte börjat lyfta på benet när han kissar, betyder det att han inte kommit in i puberteten än? Har heller inte märkt någon större skillnad på hans beteende. De två senaste månaderna har han blivit mer intresserad av andra hundar och av att gå och nosa och han har återgått till en ovana han hade som liten valp, han går och stoppar saker i munnen hela tiden när vi är ute och går. Men annars är han glad och lugn, inga problem när han är ensam, tror att han ligger och sover mest då, och han tuggar inte sönder saker. Kan sådana beteenden komma i framtiden? Finns det hundar som tar sig igenom puberteten utan större problem? Har upplevt två labradorhanar tidigare som med glädje gick in för att förstöra allt de kom över.

Känn dig inte orolig, du har en helt normal Labbe kille, som redan är i sin pubertet. Att man som hanhund skall lyfta på benet när man är i puberteten är inget fast mått, det kommer när det kommer men inte innan puberteten inträtt. De allra flesta hanhundar lyfter på benet vid urinering och de som inte gör det spelar det inge roll för, mer än att de troligen minskar irritationsrisken mellan jämnåriga, vid möten, då hanhundar ofta urinerar för att markera sig.

Att din hund är intresserad av att bära saker beror på att han är en apportrande hund antingen du ber honom om det eller ej. Så därför tycker jag du skall läsa om apportarbete och utveckla det till ett trevligt sätt att umgås och arbeta med din hund. Det finns massor av nyttiga och kul saker en Labrador kan hjälpa till med genom att bära och förflytta saker, exempelvis att hämta telefonen när det ringer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag och min kille har en valp på 8 månader. När han vill gå ut eller ha mat så gnäller han ibland och de är ju bra för då vet vi ju vad han vill men ibland så gnäller han bara utan att vi vet varför. Han har fått mat och varit ute och man undrar ju vad han gnället åt. Man kan bli tokig ibland på honom. Vad kan det vara? Kan man göra nåt för att få han att sluta gnälla?

Dels undrar jag vad det är för ras på er valp, vissa hundraser är så "sensitiva" att det kan finnas en ständig liten spänning hos dem, denna spänning kan ge "gnäll" som valpen/hunden inte själv ens noterar. I övrigt är det inte ovanligt att hundar gnäller just för att de vet att de får vår uppmärksamhet. Den kan gnälla för att den har lite magont, tandömsningen kan spänna med massor av andra små/stora obehagskänslor. Gör en veterinärundersökning, så att ni vet att inget fattas er valp. Och tappa inte humör och tålmod för gnället, det ger inga trygga och bra signaler till er hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottweiler på 6 mån och han äter avföring, har gjort sen ja köpte honom när han var 8 v. Jag har bytt foder flera ggr o inget hjälper. Har ni ngt tips till mig?

Vad är det för avföring vi talar om? Är det katt, hare, kanin, häst och liknande, så är det så att detta träck innehåller näringsämnen som hunden gillar och som i sig inte är farligt, än om vi människor tycker det verkar äckligt. Är det sin egen avföring, han äter, då är det mindre bra. Gör ett veterinärbesök och se om hunden saknar något, inte mår riktigt väl. Och tänk över hur hundens situation ser ut till vardags, är det full rulle och stressigt, med mycket folk omkring. Då kan stress vara en orsak och om fallet är detta sistnämnda, behöver ni en telefonkonsultation, för att jag skall få veta mer kring er hund. Och på så vis kunna rådge er korrekt. Se min hemsida, för att nå mitt betaltelefon nummer; www.fidos.se

Om fallet av träck ätning är det första, så försök att engagera hunden i något kul, när ni ser att det finns träck, på er promenad. Är det i er trädgård, städa den bättre.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en hund på 9 månader en blandning mellan schäfer och rotweiler. Han morrar och skäller när han träffar andra hundar om han inte känner dem sen förut och får ragg och han drar så fruktansvärt mycket så jag knappt i bland orkar hålla i honom, men jag har försökt och sätta honom ner så att han ska lugna sig ibland går det bra men ibland inte alls. Jag försöker och lära honom och gå fot med han för jag vill kunna ha honom lös, men när han får tillfället att smita så lyssnar han inte när jag ropar på honom, han lyssnar när jag ropar godis men det är ju inte alltid man har med sig godis och då är det ju onödigt och ropa in honom med det ordet. Han har en förmåga att bita på skor och dynor när jag inte ser och det har han aldrig gjort förut utan han har börjat med det nu.

Han är nu tonåring och som sådan vet vi ju alla att man tycker "kan själv". Detta skulle tränats från valptiden mot denna utveckling. En hund som gör som din vid möten, är ung och osäker, det är vad han förmedlar med sitt språk till mötande hund. Att inte kunna hålla sin hund i koppel är oacceptabelt, håll koppel kortare, då du misstänker ett sådant möte, sätt honom ner, låt mötet passera och eller fråga om ni kan hälsa. Skall

hundar hälsa ordentligt skall de vara lösa, annars räcker det med en "noskontakt" en kort, kort stund och sedan går man vidare.

När man är ute med sin hund har man alltid med sig koppel, bajspåsar och leksak/godis. Träning är inget som görs på bestämda tider/platser, det pågår hela tiden. "Aktivera din hund" heter en av mina böcker, läs den för mer hjälp och tips.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar hur jag ska gå till väga med min 9 månader Grand Danois hane.

Han har börjat tuggat på våran hallvägg.

Han har aldrig gjort så här förut. Utan det börja han för ca 2 månader sedan att göra.

Det är alltid när han blir ensam hemma som han passar på att tugga på hallväggen.

Han är ensam ca 2 1/2 timme vardagar. Det ska han ju klara av tycker jag.

Jag har tränat honom att vara hemma själv och det har gott bra till nu.

Han har en massa leksaker när han blir själv den lilla stunden som tex aktiveringsboll, tuggben, bollar av alla dess slag. När vi är hemma så tuggar han inte på hallväggen.

Vi aktiverar honom när vi är hemma med promenader, jogging. Han brukar få springa lös när vi är i våran sommarstuga på gården, där är vi dagligen.

Varför har han börjat med dom här dumheterna.

Jag hoppas verkligen på råd till hur jag kan gå till väga för att avbryta detta otyg..

Vi har snart inga väggar kvar i våran hall.

Han kommer att sluta med det, han är nu i "övre trotsåldern" och det innebär att man har mer vaken tid som hund, han saknar er, han är rastlös. Se till att han får en lång och lugn aktiverings sväng ute i skogen innan ni skall lämna honom. Och gärna ett "godis sök" och eller annan mental aktivering, inomhus efter promenaden. Ha radion på till honom, se till att ni är hemma minst fyrtio minuter efter promenaden innan ni lämnar. Att ge en hund leksaker då han är själv, är meningslöst eftersom hundar sällan aktiverar sig med dem eller något, då flocken är "splittrad". Men en aktiverings boll med torrfoder kulor i är okey, den kan locka men inte "lek" saker. Stryk ättika på alla tänkta möjliga bit-ställen, strax innan ni går. Ni kan hålla upp en liten skål med ättika och sätta i er "snart vägglösa" hall ☺ Och försök att från gång till annan låta honom kanske kunna var med, eller vara hos en snäll granne, en stund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en schäferhane på snart 11 mån. När han var mindre så tuggade han aldrig på något men vid ca sexmånaders ålder så började han helt plötsligt. Vi tar nästan alltid med honom om vi ska någonstans och om han är hemma så är det max 1-2 timmar. Han tuggar ändå, så mycket att vi nu har munkorg på honom de korta stunderna. Vad göra? Har lämnat honom successivt små stunder-verkar tyvärr inte funka. Han är väldigt sällskapssjuk och otroligt trevlig mot allt och alla, ibland nästan för mycket. Sen fast jag är mer "rättvis" och den som tränar saker med honom så är han mer för husse, hur kommer det sig?

Att husse kan vara den som hunden söker sig mest till kan bero på många faktorer, bland annat kan husse vara mer bestämd och eller ignorerande och en lugn person. Att träna en hund att vara ensam kan gå en på nerverna men en sak man inte får göra är att ge upp, Träna korta stunder varje dag och gärna på olika tider och efter att han

varit ute och rastat sig. Låt också hunden vara för sig själv till exempel efter att han ätit, genom att sätta ett kompostgaller för en dörr, så kan han höra er men måste stilla sig på en plats. Att du har munkorg på din hund, gillar jag inte. Du får plocka undan saker som du är rädd om som han kan tänkas tugga på så som skor, kuddar. Saker man inte kan flytta på sprayar man med ättika varje gång han skall vara ensam. Leroy's tuggande fast att ni är hemma kan bero på stress, se till att han får rejält med motion utan boll och pinnkastning och mentala arbetsuppgifter. Se till att han har ett tugg som ni belönar honom för när han tuggar på.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en liten australisk silkyterrier på sex månader. Vi har stora problem med att få den rumsren. Den ställer sig vid dörren, men säger inte ett ljud och krafsar inte på dörren. Om vi inte kommer och släpper ut den i trädgården sätter den sig bara framför dörren och gör sina behov. Vi har hört att den här rasen är svår att få rumsren. Hur ska vi göra?
En annan fråga: vad är bäst att använda – sele eller halsband?

En riktig spårsele är ett trevligt sätt att ha sin hund kopplad på, då är hals och huvud fritt för hunden att kunna signalera med och så brukar det inte bli så mycket drag med sele.

Vid rumsrenhetsträning är det vi som måste passa på hunden, när hunden är vaken så skall man hela tiden veta var den är utan att den för den sakens skull känner sig jagad. När er hund går till dörren så måste ni vara med och gå ut med den, den gör så gott den kan. Successivt så lär sig hunden att hålla sig och även att göra er uppmärksamma på att det är dags att gå en liten tur.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en schäfer 75% siberian husky 25% på 1år. Han lever just sitt liv genom nosen och är omöjlig när det gäller andra hundar och vilt. När jag sätter honom ner för att han inte får gå fram till annan hund, börjar han "prata" högt och blir otålig. När jag försöker att lära honom att inte dra i koppel (med den metoden att jag vänder tvärt åt andra hållet går så att hunden kommer upp i trav) börjar han att hoppa och bita mig i armen. Jag säger till honom på skarpen, ställer mig på kopplet men han ger sig inte. Detta är en hund med stark vilja, kanske att han fått siberians vilja. Har ni några goda råd så att jag får bukt med detta hela rastningen går åt med att bara kolla om det kommer någon retning.(är inte lös, går med lina o sele)

Jag skulle vilja att du tar kontakt med någon kollega till mig, så att denne kan se er in action, så att säga. Du kommer att få bästa hjälpen med om du går in på www.immi.nu för att söka din närmsta hundpsykolog.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Ridgebacktik på 14 månader som inte lyder vid inkallning. Om jag har henne lös under en promenad har jag väldiga problem att sedan fånga in henne. Hon har en mycket stark jaktinstinkt och sticker iväg som en pil så fort hon får syn på en hare eller fågel.

Jag försöker att stoppa henne genom att säga ""nej"" eller ""stanna"" men hon ignorerar det totalt och springer vidare. Förövrigt är hon lydig och väluppfostrad om dock lite tonårsbusig. Jag vill inte längre ha henne lös då hon kan skada sig själv och andra när hon bara sticker iväg som hon gör. Det som är svårt är att göra mig själv intressant då jag försökt med godis och leksaker. Dessa är bara roliga om det inte är något annat som distraherar.

Det problem du beskriver är ett typiskt tonårsproblem men inte ett dugg mindre irriterande för det. Din hund har lyckats att jaga vid flera tillfällen vad jag förstår och det kommer tyvärr att göra det mycket besvärligare för dig att få henne att inse att du är roligare än till exempel en hare. Läs Memea Mohlins bok Inkallning är så mycket mer och träna efter den, så skall du se att du får en lydig lös hund men kom ihåg att låta det ta tid att rätta detta felbeteende, som ur hundens synpunkt inte alls är fel.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrastik Schäfer/bordercollie på 14 månader. Hon är en kanonhund med ett bra temperament som vi har ganska bra pli på. Men den senaste tiden har hon börjat nafska efter barn som vill hälsa eller som finns i närheten. Det funkar för det mesta bra med våra barn, men även där kan hon ibland nafska till. Barnen är ganska stora o hon har ju ett val att gå ifrån. Nu undrar vi vad som är fel o vad vi kan göra åt detta beteende. Väntar vårt tredje barn när som helst o vill ju gärna att hunden skall funka ihop med barn. Kan ju tillägga att ingen har vart dum mot henne tidigare o absolut inga barn. Det är nästan alltid nån hemma så hon är inte ensam heller.

Du skriver att ingen varit dum och inget barn, är du 100% säker på att inte ett enda litet misstag kan ha skett, det brukar nämligen ofta vara så att hunden är så nära kompis med barnen att de även får en del av slevan när barnen tillfälligt är sura eller så. Lär er tik att man inte hälsar på någon om man inte fått ok, det omvända gäller då också att ni ser till att ingen hälsar på henne om inte ni sagt ok.

Hoppas att det löser sig och att barnen kan vara aktivt kul med er hund, gömma saker och sig själv till exempel.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag och min sambo har haft vår chihuahuhane i 3 månader snart. Han är snart 6 månader. Han är världens mysigaste på alla sätt, men på sista tiden har han börjat skälla på folk nedanför balkongen och ibland även när vi är ute. Men det är mest på balkongen som han skäller. Varför gör han det inte så mycket när vi är ute och går (nästan aldrig) men inne och på balkongen? Han har aldrig hållit på och skälla innan. Sen när man tar upp honom och bär in honom för att han skäller blir han jättearg och vill bitas. Vad händer?

Din lilla chihuahua har kommit i puberten och kaxar sig från sitt revir, balkongen. När du kommer och stör så går hans kaxenergi automatiskt mot det som rör honom. Se till att han aktiveras mentalt och träna lydnad med honom.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en fråga angående våran unghanhund på 7 månader det är en Grand Danois. Hunden är mycket social och uppskattar mycket ståt och lek trots sin storlek. Nu är det så att han har börjat att skälla och morra när det kommer folk och hälsar på med undantag de som han känner till. Han har även en ful vana att naffsa när man leker med honom eller om han är understimulerad speciellt när min sambo är hemma ensam med barnen då jag jobbar. När jag kommer hem så är han inte så naffsig som annars. Han är också väldigt skygg när man skall klappa honom på huvudet. Kan detta ha med att göra att de inte riktigt vet hur stora eller hur små de är. Som jag känner just nu är att när han är så osäker när det kommer nytt folk är om jag behöver åka till en hundpsykolog och läsa av honom och se vad man kan göra för att stärka han osäkerhet. Uppfödaren har varit väldigt hård i sin uppfostran av hundarna. Valpen är även enmansvalpuppfödd han har inga syskon han har fått lekt med de andra vuxenhundarna så det kan vara det som gör att han i vissa fall blir väldigt hårdhänt. Han är ju trots detta bara en valp på 7 månader så än finns det mycket att lära.

Det är nog en god idé att söka en hundpsykolog för att du skall få mer information, du finner din närmsta på www.immi.nu

Du skriver att han gillar att leka ståjigt, det är tyvärr inte att rekommendera, det kan vara en av orsakerna till att han idag börjar bli osäker, för det är det som händer när han skyggar undan och morrar. Läs gärna min bok Aktivera din hund, så får du lite aha upplevelser över hur man aktiverar sin hund. Tänk på precis som du säger att han är en stor hund som fortfarande är väldigt ung, han behöver få sova i lugn och ro ganska mycket även på dagtid. Att uppfödaren varit hård i sin fostran är tyvärr inget gott betyg och ni bör i möjligaste mån visa en mjuk sida och lära honom att man söker kontakt med sin flock med små mjuka sensitiva signaler. Grand Danois har en ganska stark vaktinstinkt mot främlingar, vilket kan vara en sida av hans avvaktande och morrhande, redan nu i hans tidiga pubertet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en kinesisk nakenhund tik som är 11 mån. i ca. 3-4 mån så naffsar eller hugger hon när små barn klappar henne. Vi har själva barn men inte så små, men hon hugger i alla fall. Barnen är 8 och 13 år. Varför gör hon så här mot de mindre barnen men jag kan säga att oss hugger hon inte. Barnen gör henne inte illa de är försiktiga, vill våra barn klappa våran hund så går alltid hunden iväg, varför?

Det är ett ögonblicks verk att barn är hårdhänta och våldsamma i sina rörelser, de har säkert av misstag skrämt din Kinestik. Se till att du alltid är närvarande när barn finns vid din hund och lär henne och barnen att på barn kan man leta godisar på, låt barnen sitta helt stilla och lägg en godis på vart ben, i händerna, en på axeln och så vidare, barnen måste vara helt stilla när hon tar godisen och du kan berömma att hon gör det, sedan kan barnen gömma godisar till henne på andra ställen, vara kul lekkamrater alltså. Barn och hund har ibland inte samma åsikt om vad som är kul. Barn kan ha kul ihop med hund utan att de behöver hålla, klappa och så vidare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en irländsk terrier på 6 mån, det stora problemet med honom är när vi är ute och går så får han sådana utfall mot andra hundar han skäller och morrar, får han gå fram och hälsa så

lugnar han sig, men man kan ju inte gå och hälsa på alla hundar man möter då skulle man inte få göra annat. Snälla har du någon bra lösning på detta problem.

Din hund är unghunds-osäker, detta måste ni komma tillrätta med, nu i unghundstiden. Låt honom få hälsa på andra hundar efter att han suttit ned och sökt er ögonkontakt. Sök även någon eller några vuxna stabila hundar, gärna tikar som ni kan träffa ett par gånger i veckan så att han får rätt lärare för sin osäkra framfusighet och prata inte med honom när han visar sitt osäkra beteende med morringarna mot andra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandras hund hamiltonstövare/finnspets. Jag skulle vill ha ett råd på hur jag kan få min hund att gå lös. Så fort jag släpper honom så sticker han är 11 månader nu! Och sen så ignorerar han mig när jag ropar på honom!

Jag ser ditt problem och för din hund blir det ju inte roligare, han lär inte kunna springa fritt om han inte lyssnar men tyvärr så måste jag göra dig lite besviken. Du har skaffat dig en hund som har 100 % jakt i sina gener plus att han redan vid massor av tillfällen fått möjlighet att ”jaga” själv när han springer lös. Du måste få riktigt bra hjälp för att kunna låta denna hund springa lös och ändå ha inkallning. Ta kontakt med min branschorganistaion för att finna din närmsta hundpsykolog, via www.immi.nu Och eller läs, Inkallning är så mycket mer av Memea Mohlin.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Riesenschnauzer hane på 13 mån och han är mycket för att gå upp i socialkamp. Hur går man till väga för att plocka ner honom när han börjar? Han är mycket envis och har mycket kamp i sig. Han blir ex mycket arg om man tar bort honom när han skäller på en hund som går utan för staketet hemma.

När din Riesen går i ”socialkamp” som du uttrycker det så vänd ryggen till och lämna honom, alltid. Du har ingen anledning att visa honom att du är intresserad av det, det är ändå så att det är du som bestämmer. Vi lever ju i ett samhälle som baseras på mänskliga lagar och regler. För din glädje och ökad förståelse, läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, så kommer du att förstå sambandet mycket bättre.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en hund som har nyss fyllt 1 år, han skäller på främmande folk när man är ute. Vissa skäller han inte på, vissa gör han det på. Dom flesta blir rädda och skakar på huvudet och tror att han är aggressiv men han är jätte go av sej men hur ska jag göra för att få bort det. Det har inte hänt något speciellt sedan han började för knappt 3 veckor sedan. Så här har han aldrig varit förut föresten han är en jack russel terrier jag vet att dom har temperament men jag känner en annan som har likadan och den är inte sån. Han bits inte eller så bara skäller om det är någon som vågar hälsa och dom tar det lugnt går han fram försiktigt och hälsar då går det bra.

Jag förstår att det känns genant när din hund skäller ut folk ni möter. Jag tror att han har kommit in i sin andra pubertet och då kan det vara så att han läser människor som ni passerar väldigt väl, de kan utan att de vet det ge ifrån sig signaler som han uppfattar som hotfulla, varför han talar om att han känner sig osäker genom sitt skall. Du bör börja träna hälsaträning. Be ett par goda vänner/grannar att hjälpa dig. Hunden får hälsa och får en godis ifrån folket ni möter, på er arrangerade promenad, när han inte skäller. När han skäller måste han sitta ner och människorna går bara förbi. Träna alltså Sitt, så att han kan det även om han är upprörd och träna Hälsa som betyder att man får gå fram och då får en godis, efter det räcker det och han kan sitta fint vid din sida tills du talat färdigt med personen. De som skall hjälpa dig med detta skall sitta på huk när de hälsar och ger godis, de skall inte titta på honom utan förbi honom. Träna honom också vid folk genom att bara sitta på en bänk på ett torg och titta. Du måste också bestämma vilka människor som får klappa/hälsa på honom, så att du med säkerhet vet att de gör rätt och är lugna mot honom.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandis kille mellan labrador/vorster och han är snart 11 månader och han drar när han är inne i stan. Han har precis lärt sig att ge mig grejor som jag har tappat. Vad ska jag göra om han drar när jag försöker att lära honom gå fot med koppel? Utan är han jätteduktig.

Hundar som drar i kopplet vill framåt, se till att framfarten stoppas varje gång. Stå helt still, säg ingenting låt din hund själv se till att det inte drar i kopplet, belöna då och gå vidare. En förutsättning för att detta skall fungera är att din hund rastas väl och att du har ett högt tempo på dina promenader, alla hundar har ett högre normaltempo än oss människor. Se till att du är aktivt stimulerande på era promenader så att han har störst anledning att söka sig till dig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund morrar på barn, vad ska jag göra? Han har bott hos en barn familj innan jag fick honom jag har en dotter som är 11, henne gör han inte så mot, men hennes kompisar fast jag ser att dom inte gör något mot honom. Han är 7 mån vi har haft honom i 4 mån vad ska jag göra?

Tyvärr är det nog så att barn inte varit snälla mot honom, hundar tycker om barn spontant, så de som är reserverade mot dem har ofta dåliga erfarenheter. Ta kontakt med en hundpsykolog i ditt närområde, så kommer du att få bästa hjälp. Din hund är ung så det skall nog gå att lösa helt och relativt snabbt med rätt hjälp. Du finner din närmsta hundpsykolog på www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min fråga gäller en Labrador-hane på snart 1 år som är alldeles tokigt glad och hoppar på alla som kommer på besök. Vi tycker vi försökt med allt. Har haft hundar i snart 20 års tid men den här "busen verkar vi inte få någon fason på. Ge oss några bra tips!

Glada Labradorer är vanligt och härligt men med viss måtta. Lär honom att han får bara uppmärksamhet när han inte hoppar. När besökare kommer, som du i ett inledningsskede bör arrangera, för att få många tränings tillfällen i början av nyinläringen. Se till att din hund inte kan komma ända fram till ytterdörren, ha honom kopplad eller att någon håller honom eller helst träna in att han kan vänta tre fyra meter innan för ytterdörren. Ha hundgodis precis vid dörren, så att besökarna kan ta en bit som de erbjuder din hund vid hälsning. Låt besökaren komma in och få av sig ev. ytterkläder innan du låter din hund gå fram för att hälsa, be besökaren att totalt ignorera hunden så länge han hoppar, så fort han har alla tassarna i golvet/marken så delas godisen ut och gärna att besökaren sätter sig på huk, under själva hälsningen. Det gör ofta att hundar lugnar sig, de vill dofta/slicka i mungiporna som artig hälsning. Det är viktigt när man ignorerar hund att man helt gör rätt, det vill säga tala inte, titt inte rör inte hunden förrän rätt beteende kommer fram, var då snabb med belöningen som lika snabbt bör avbrytas om fel beteende påbörjas igen. När träning pågått ett tag och ni börjar se att er hund förstår, ta ut träningen även utomhus på era promenader och börja lägg in ett ord, till exempel Hälsa fint.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår 14 månaders Golden Retriever har börjat vakta, tex ben och leksaker med godis i. Han bär undan och morrar och spänner blicken i oss, detta har börjat sedan ca 1 mån tillbaka, vad skall vi göra? Vi övar NEJ hela tiden och tar av honom saken när han morrar.

Er Golden är i övre puberteten sedan ett par månader tillbaks, han har behov av att bekräfta sig själv. När han morrar gå ifrån honom och ignorera honom, han kommer troligen att söka upp er och då kan ni belöna honom och arbeta med honom i byteshandel. Träna byteshandel ofta och roligt med obetydliga till betydande föremål. Läs Anders Hallgrens bok Lexikon i hundspråk och Lars Fälts bok Hundens språk och flockliv, för ökad kunskap och förståelse.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Puli hane som är 11 mån gammal och jag har lite svårt för att bli av med hans nafsande. Han vill alltså leka med munnen. När någon vuxen eller barn skall klappa han så vill han gärna använda munnen. Han nafsar även ibland när han vill ha igång någon att leka med honom. Han nafsar även i kläder när någon hälsar på honom. Nu är det alltså inga kraftiga bett utan han verkar veta hur hårt han skall använda käkarna men det är ändå tråkigt att han använder munnen. Hur gör man för att bli av med detta. Vi har försökt med nej kommandon och fy. Även försökt med att då tar leken slut och vi går därifrån. Undrar även hur vi skall bli av med hans ständiga hoppande på folk när de kommer på besök. Här får han inte komma fram förrän vi säger till och det går bra men sen när han får tillåtelse, då hoppar han.

En hoppande Puli får man nog räkna med eftersom detta är ett mycket vanligt rörelsemönster hos hunden, lär honom hur man hälsar – hela biten från att folk kommer till själva hälsningen och när den är över. Träna detta moment precis som du tränar in vad som helst, Fot exempelvis. Använd dig av människor som känner er båda när du testar av din träning, personen ifråga skall vara helt passiv och bara göra som du

ber om, det vill säga antingen ignorera eller det går bra att hälsa. Inga höga röster eller viftande med armarna när du korrigerar det triggas bara till mer. Om du inte kan lära in ett enkelt vänligt uttalat Nej, så är ignorans det bästa sättet, precis som du skriver att ni provat vid för våldsamma lekar från er Puli. Troligen har du provat för kort tid och er hund har lärt sig att han har längre tålamod, ändra på det.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottweiler som är 15 månader och är jättelekfull, men problemet är att han brukar springa fram till folk för att hälsa på dem, han är så stor så det är många som brukar bli rädda, vad ska jag göra för att han ska inte bry sig om folk?

Jobba mer med honom inte bara lydnad utan även kul saker, som att han får leta upp till exempel så kan du tappa din vante. Träna även in en fras som betyder att han får hälsa, träna sedan detta och att han inte får hälsa med människor ni känner i olika situationer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag och min sambo har en goldentik som nu är ca 8 mån. Vårt problem handlar om aggressiva utfall mot oss. Det hela började när hon var ca 4 mån. Hon kunde plötsligt - oftast efter tillsägelse från oss - förvandlas till en helt annan hund och hoppa upp mot den som håller i kopplet med blottade tänder och ett fräsande ljud. Beteendet försvann efter att vi blev betydligt hårdhäntare mot henne. Tyvärr lyckades vi inte med något annat sätt än att ett mkt rejält nacktag och arg röst. Nu när hunden är 8 mån har det helt plötsligt börjat igen. Härom kvällen när jag var ute med henne så jag till henne för att hon drog i kopplet och då blev hon som förbytt- vände sig mot mig med blottade tänder och reser sig på bakbenen och liksom kastar sig mot mig. Jag försökte med allt! Till en början tog jag tag i henne i nackskinnen och morrade åt henne så argt som jag bara kan. Hon slutade med sitt beteende men efter några meter var det dags igen. Jag fick verkligen brotta ner henne och hålla fast henne på marken för att försöka stoppa henne. Sådana här utfall kommer nu gång på gång när man säger åt henne att hon inte får göra på ett visst sätt. Snälla ni, vad ska jag göra för att stoppa hennes utfall? Jag kan inte nå fram till henne när hon blir sådär. Hon är för övrigt väldigt stark mentalt och inte alls som sin bror som piper så fort man tar honom i nackskinnen. Har ni några råd eller idéer om varför hon gör så här och hur jag får henne att sluta?

Jag har massor av idéer om varför detta händer men problemet bör lösas med en hundpsykolog nära er, så att ni tillsammans kan prata vidare om orsak och verkan, ta kontakt med kollega till mig via vår branschorganisation www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Schäfer på 6 månader hur gammal måste hon vara för att jag ska kunna börja cykla med henne.

För att cykla med din Schäfer behöver hon vara färdigväxt i skelettet, det är hon troligen runt 13 – 14 månader. När du börjar cykla så bör du först vänja henne vid

cykeln och sedan cykla med henne korta sträckor ett par gånger innan du förlänger cykelturen och cyklar i trafik. Din hund skall befinna sig på din högra sida då du cyklar i trafik, så att du utgör ett skydd för er båda mot trafiken. Se också till att du har kontinuitet i ert cyklande det vill säga, cykla inte massor en vecka och inget nästa.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig blandrashund på nio månader (golden retriever och border collie). Hon är ganska lydig, men hon skäller mycket när det kommer folk. Och med tre barn blir det ju många besök under en dag. Grannen tycker inte om hundar och klagar över skällandet. Eftersom hon är bra på att vara ensam hemma och endast skäller när det är någon som tar i dörren eller när posten kommer känns det lite trist att få klagomål. Kan jag träna med henne och hur?

Hon är annars den bästa hund man kan tänka sig. Vi har precis varit på agility med henne i fem dagar (en barngrupp), och hon lärde sig otroligt snabbt de olika övningarna. På agilityn trodde man att hon kan bli jättebra, så jag tror hon kan lära sig att vara lugn när det kommer folk.

Den hunden du har är ett energiknippe av vilja att lära, Border Collie i henne gör att hon är ständigt beredd på nya uppgifter och så Golden anlaget som ger dig den trognaste bland vänner. Jag rekommenderar dig varmt att träna hjärngymping med din hund, du finner mycket lättläst text i ämnet i Maries bok Min bästa vän. Se www.jycketryck.se

Jag skulle vilja föreslå att du lär henne att när det är folk i närheten av dörren skall hon rulla runt, vilket trevligt välkomnande det kunde vara hellre än skall. För att förstå och framförallt vara tillräckligt snabb vid inläring så behöver du guidning i början av din träning med din hund, se boken jag nämnde och eller se om någon hundklubb kan hjälpa dig i starten med hjärngymping.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang. vår grand danois, en hanhund på 1,5 år. När vi är ute och går med honom och det kommer andra hundar, så blir han aggressiv, reser ragg, skäller våldsamt och är svår att hålla. Vad kan man göra i den situationen? Och hur får man honom att sluta? Vi säger till honom att de andra också måste få gå där.

Er Grand Danois är i början på sin pubertet, han är stor och troligen lite klumpig i sina rörelser, vilket kan göra att andra hundägare drar sig lite undan från er och er unga glada hund. Resultatet blir att ni inte får så många möten men andra hundar som han skulle behöva. Jag förstår att ni tycker att det både är olustigt och genant att vara ute med honom bland andra när han uppför sig som ett "monster". Men jag kan nästan försäkra er om att det inte finns någon ilska hos honom utan en frustration av att inte få utlopp för sin iver att hälsa/leka med andra. Försök att finna någon eller några hundägare med vuxna tikar helst, som han kan få umgås med, till att börja med får gå promenader ihop med. Att få lukta på samma plätt som en annan hund är också ett socialt, lärande beteende. Dessa hans nya hundbekanta kommer att lära honom att ta det lugnare med möten och därmed kommer han att signalera på ett lugnare sätt mot andra hundar som i sin tur signalerar positivt tillbaks mot honom och situationen känns

mer avspänd. Då får man fler chanser att belöna gott uppförande mer än att ständigt försöka rätta felaktigt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har sedan 1/2 år tillbaka en hankatt, på 1 år. För tre veckor sedan hämtade vi hem en blandraskille (Gordon setter & bordercollie) på 11 mån. Han är jättelydig men när det gäller katten blir han som ombytt. Han springer omkring & går som "Hunden kring het gröt" Han lyssnar inte ett dugg på oss. Katten har "sagt ifrån" massor av gånger men hunden bryr sig inte om denna tillsägelse. Vi har provat både att ha katt & hund åtskilda med grind & nu sista veckan har de fått röra sig fritt i huset & hunden betar sig likadant hur vi än gör. Han kan inte släppa blicken från katten när de är i samma rum. Han sitter som klistrad bredvid katten som oftast ligger i fönsterhyllan & tar det "ganska lugnt" om inte hunden gör ett språng mot katten för då fräser det. När hunden har varit ute så rusar han in & letar upp katten & sätter sig där & glor. Får han inte vara i samma rum så skäller han. Vad ska vi göra, de nosar ju på varandra & är ju inte världens ovänner men hur ska vi få hunden att inte "bry sig om katten" & slappna av. Vi har även en vuxen hund på 7 år som kommer jättebra överens med katten.

Er nya yngre hund har Border Collie i sig vilket gör att den är i väldigt stort behov av arbete/mental träning och aktivitet, detta är ett sätt för den att skaffa sig arbete själv, att valla/vakta katten. Katter är djur som lever sitt eget liv om än de utnyttjar lyxen av att leva hos oss människor medan hundar har behov av att få vara verksamma med oss människor. Er unga hund behöver få jobba mentalt och lära sig saker för att bränna sin energi, vilket kommer att leda till bättre hörsamhet kontakt mellan er och er hund. Läs gärna Aktivera din hund, boken jag skrivit.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min goldenvalp är 6 månader. Hon hoppar och biter barnen så numer kan de inte vara ensam med henne. Vi har försökt med allt. b.l.a. har vi vuxna gömt oss för att ta henne på bar gärning, oss lyssnar hon på, men så fort hon inte ser oss blir hon "elak". Hon biter sig rent fast i barnen, och de blir jättelessna. Det här är ett jätteproblem, nästan att jag undrar om vi måste ta bort henne. Snälla svara fort, vi behöver hjälp innan nåt allvarligt händer.

Se till att barnen inte leker häftigt och springer inomhus eller när valpen kan vara med på den leken. Valpen är inte elak bara leksexen och i leken så tar man ofta i för hårt om leken blir häftig, detta gäller så väl valpar som barn, därför måste alltid en vuxen vara nära för att lugna och korrigera de lekande parterna. Barn är och andra sidan jätte duktiga på att leka /stimulera hundar med nyinlärning om de bara få guidning till hur man gör. I böckerna Marie Hansson bok Min bästa vän och Charlotte Hages bok Kul med hund finns massor av matnyttig information för barn och hund, du kan låna dem på biblioteket.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en valp på 14 mån en berner och det hände en traumatisk sak både för mig och henne föra veckan. Vi höll på att förlora henne, hon var mycket sjuk men är frisk i dag. Efter besöket

hos veterinären så har hon blivit rädd för allt även för oss i bland men hon vill gärna lägga sig i sängen med mig och lämnar mig inte utan sikte men ändå är hon väldigt rädd för allt vet inte om det kan vara "spökåldern" som styr nu? Vad ska jag göra? Har ni några bra tips vad man kan göra för att hon inte ska vara så rädd? Känns som jag gjort allt känner mig makt lös, vet inte hur jag ska hjälpa henne!

Det kan absolut vara en släng av spökåldern men jag tycker att du skall tala med en hundpsykolog för det är så många fler frågor som man behöver få svar på och sedan råden / hjälpen behöver också samtals om, ring mig på min betaltelefon 0939 – 107 10 32 eller sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en valp på 7 mån (hane) vi tränar lita varje dag, förut kom han alltid på "hit" men nu är han nästan omöjlig vad ska man göra?

Fråga 2 varför har vi bättre kontakt när han går lös än i kopplet? Finns det några bra kontaktövningar?

Varför han inte lyder dig längre har två orsaker, ett, han är i tonåren och tycker att han kan själv, vill prova vad som är utanför ramarna, så att säga och det gör han dels för, två, att du inte är tillräckligt rolig/aktiv med honom, Aktivera alltid en unghund som du har lös. Att kunna njuta av att ha en lös hund som följer en i hämlarna perfekt får man inte de första åren om man inte använder sig av våld. Jag tror att du är mogen att läsa två böcker för att öka din kunskap och därmed få bättre kontakt med din hund och främst roligare. Läs, Min bok Aktivera din hund och min kollegas Kontaktkontraktet av Eva Bodfält, jag lovar dig att du kommer att uppskatta din nyfunna kunskap.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är en tax på 6 månader. Han är snäll och lyder oss, men vi har ett problem med honom och det är att sedan vi fick honom för ca 3 månader sedan har han hållit på att bita i sladdarna och vi kan inte få honom att låta bli. Han har snart varit på alla sladdar i huset. Vad ska göra med honom?

Häll Cayennepeppar på alla sladdar som ligger på golvet, låt det vara där ett par veckor, innan du dammsuger upp det. På sladdar som är spikade på väggen stryk ättika på, ett par gånger om dagen.

Försök att aktivera er hund med annat, då den ser ut att ta "sats mot" sladdarna, och rent generellt, aktivera er hund med mentala uppgifter, så att den får annat att tänka på, än att själv söka "kul" att hitta på, inomhus.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik på ca 9 månader. Hon är en blandning av vorsteh och labrador. När folk ringer på dörren brukar ju hundar alltid skälla, men det gör inte min. Jag fick henne när hon var 8 veckor och när hon var liten skällde hon inte. Folk säger det ska jag bara vara glad för, men när hon inte skäller kan hon ju inte varna om fara.

När det blir fara, då kommer din hund att agera, det hör inte ihop med att skälla på dörrklockan. Var glad för att din hund verkar lugn och harmonisk.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en underbar labrador på 6 månader. Han är renlig, snäll och kärvänlig och ganska väluppfostrad. Men vårt stora problem är att han skäller. Inte när han är ensam hemma, utan när vi är hemma och t.ex. har varit ute på en promenad. Han skäller, skäller och skäller. Vi kan leka med honom, men han förlorar snabbt intresset. När vi går in sätter han igång och skälla igen. Vi har ignorerat honom, skällt på honom, gullat med honom o.s.v. När vi ignorerar honom börjar han till slut bita i våra kläder, för att få uppmärksamhet. Hjälp oss, vi håller på att bli galna.

En sex månaders labbe som skäller på det vis du beskriver, söker uppmärksamhet. Vilket den får av allt ert ”provande”. Att skälla ut, att gulla, att leka med, alla sätten är att ge uppmärksamhet.

Sluta med bollkastning / pinnkastning. Jobba mer mental aktivt lärande med er hund, se till att hunden får röra sig fritt i naturen MEN inte för långa promenader ännu, han är inte riktigt färdigväxt och mogen för att klara av för mycket stress. Stress kan vara av både godo och ondo. En valp och unghund som får för mycket och för bussig lek/motionering/uppmärksamhet blir stressad. Detta stressande artar sig olika hos olika individer. Men helt klart är att er hund är stressad, rannsaka ert sätt att vara med / leva med /aktivera er hund, så finner ni säkert fel ni gör. Lugn och ro, mental aktivering och lagom promenader, ger bättre stabilitet.

Läs gärna Marie Hanssons bok ”Min bästa vän”. Ni finner den billigast och enklast via förlaget www.jycke-tryck.se däri har ni massor av tips och idéer för god aktivering.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labradorvalp på sex månader, som vi lärde vara ensam hemma ända från början. (Han är bara i köket och i hallen och har alltid varit bara där när han är ensam.) Problemet är att han har börjat förstöra allt möjligt, allt från ledningar till att riva ner tapeten och bita ända in i muren. Vad ska jag göra? Vi har tagit bort allt vi kan och har till och med smörjt ättika på väggarna – ett råd från en tidning, men inget verkar fungera!!! Och vår absolut sista utväg är en bur, för vi klarar inte fler förstörda saker.

När valpen är helt ung (kring 8 veckor och ett par månader framåt) är den så ung och växande att sömn tar hand om det mesta, av tid och vid eventuell stress/oro. Ju äldre en hund blir (brukar börja märkas vid ett halvårs ålder), så blir den mer benägen att vara vaken längre och att hantera olika stress/oros situationer på annat sätt än som valp, då sömnen ofta tog över. Nu som tonåring försöker man åtgärda, varav allt bitande.

Undrar just hur länge er hund är instängd/ensam?

Se till att ni får någon som avlastar hundens ensamhet genom att tiden halveras.

Hunden kanske kan vara hos en trevlig granne ett tag, eller att grannen läser tidningen hos er ett par timmar per dag. Göm godisbitar som hunden kan söka, smörj ättika på ställen som utsätts, varje gång ni lämnar.

Se till att hunden har fått en ordentlig promenad och lite mental stimulans innan ni lämnar. Ha radio på och någon lampa tänd när hunden är själv.

Genom mjukare övergång med mer aktivering och frisk luft innan ensamhet brukar hundar lära sig att ta det lugnt. Tänk på att aktivering INTE skall vara att kasta bollar/pinnar till hund, det tröttar inte, utan skapar stress. Stress som ligger kvar och bubblar i ådrorna när ni gått. En hund skall ha fått göra av med mycket mental energi och sträckt ordentligt på benen för att åter kunna sova bort ett par timmar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en nu sex månader gammal schäfertik, som vi har haft sedan hon var två månader. Vi har gått på valpkurs med henne då hon var 3,5 månader under sex veckor. Dessutom är vi ett stadigt lag med ca 10 hundar som vi träffar 1,5 timme varje lördag och söndag. Hon har från första stund varit en mycket söt och snäll hund och alla var mycket bejublade för henne som liten valp. Nu har hon plötsligt blivit mycket våldsam och skäller våldsamt åt våra gäster eller främmande som vi möter under våra promenader. Vi har fått många råd och läst om många olika orsaker till detta och sätt att hantera det på. Det finns dock inte någon konsistens i det vi läser och jag vill därför gärna fråga er om vad som kan vara orsaken till detta och vad ni föreslår att vi ska göra.

Er hund är nu tonåring. Och hur är man då, jo stökig, högljudd men ändå feg och ”morssjuk”. Det är vad som händer nu. Nästa steg i utvecklingen är helt avhängigt hur ni agerar på hennes beteende, idag. Ta inte i, skrik inte, ryck och eller på annat sätt var inte våldsam. Stoppa upp det ni håller på med, ta henne åt sidan vid möten som hon hetsar upp sig för, vänta med att låta henne hälsa tills hon lugnat sig – av sig själv. Belöna alla möten som hon tar det lugnare med. Se till att hunden fortfarande får sova mycket. Inga boll/pinn kastnings lekar, inte för mycket hundlek mer av promenad och mental aktivering ihop med andra hundar, för att bygga kontakt och lugna ner stress. Läs med fördel Mari Hanssons bok ”Min bästa vän” Ni finner den på bibliotek och eller direkt på förlaget; www.jycke-tryck.se

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund, som nu är drygt 10 månader, tycker inte alls om att vara i bagageutrymmet när vi kör bil. Hon hoppar in utan minsta problem – precis som om det inte spelar någon roll för henne om hon ska vara där. Men när vi har kört i fem minuter börjar hon att skälla, yla och uppföra sig.

Vi har testat allt. Skällt ut henne, gett henne beröm var gång hon har varit lugn i några minuter, försökt fånga hennes uppmärksamhet med leksaker, godis, o.s.v.

Vi har till och med försökt göra det trevligt för henne genom att lägga hennes filt i bilen och en vattenskal. Men nu har vi gett upp och hon sitter för det mesta i framsätet.

Vårt bekymmer är att vi om 3½ månad ska få vårt första barn, och som situationen är just nu, så finns det inte plats för både hund och barn i bilen. Det skulle därför vara underbart om ni kunde hjälpa oss med råd om hur vi ska få henne att bli i bagageutrymmet utan problem. Vi har till och med pratat om att ta hem en hundpsykolog – för jag känner det verkligen som att vi har ett stort problem, nu när den lille är på väg.

Att ta hunden till en hundpsykolog är inget negativt, det är en informations pratstund, där ni får massor av tips, alltså ingen skrämmande upplevelse utan informativ. Sök bra instruktörer på; www.immi.nu. Om ni söker en Hundpsykolog försäkra er om att de är utbildade, så att ni och hunden får hjälp och inte blir stjälpna av någon som kallar sig hundpsykolog, även dem hittar ni via www.immi.nu

Undrar om ni menar bagageutrymmet i bilen, där skall ingen hund sitta. Menar ni längst bak i en herrgårdsvagn, kan hundens oro dels bero på att det är lite väl stort utrymme, så att hon sedan liten/ valp/unghund "kasat omkring" och därmed känt osäkerhet. Att ni sedan kommenterat henne när hon låtit, har inte gjort saken bättre, hon uppfattar inte era ord som att hon skall lugna sig utan snarare som att ni också finner obehag, eftersom ni med största sannolikhet låter upprörda själv, då ni säger till henne. Att hunden sedan gjort detta flera gånger innebär att ett beteende är etablerat. Mitt bästa tips är att ni skaffar ett säkerhetsbälte/sele till hunden och ger henne en plats i baksätet. Med denna sele spänner man fast henne i säkerhetsbältet och på så vis sitter både ni och hon säkert under färd, dessutom kommer hon er närmre och finner troligen ro i detta. Då ni byter plats, åk lite extra mycket med henne och ha då en vuxen person som sitter med henne där bak ett par gånger. Om /när hon låter i bilen var helt tysta kommentera inte henne alls, när hon är stilla / tyst säg ibland Duktig tjej, Braa. Åk också helst med henne till ett för henne trevlig plats, för en promenad, så att det inte bara blir en tråkig transport till affären eller mellan besök och sådant "bara" mänskligt körande.

Jobba efter detta, så att både ni och hunden kan njuta av bilens bekvämlighet.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Vi har en 8 månaders cockerspanielvalp, som vakna VARJE morgon mellan kl. 03.00 – 05.00. Hon sover i sin korg i sovrummet. Det är ingen skillnad om vi t.ex. har varit på träning, gått en runda på kvällen, kommit sent i säng, varit hemma hos henne hela dagen, gett henne kvällsmat sent. Det är INTE för hon har behöver komma ut och kissa eller att hon är hungrig. Det kan ibland gå flera timmar efter vi gått upp innan hon "orkar" gå ut i trädgården eller äta sin mat. Hon är glad för barn och vuxna och mycket lätt att uppfostra. Vi har haft hund förut, men aldrig haft ett sådant problem med nattsömnen. När vi arbetar är hon ensam hemma – utan problem – i upp till 8 timmar, då hon kan gå runt i hela huset. Vi går en runda med henne en till två gånger om dagen – ofta i skogen där hon kan springa helt fritt. Hoppas ni kan ge oss några goda råd.

Det verkar som er Cocker har fått denna vanan, det kan ju bero på att det varit tidiga mornar under en tid och att ni dessutom bejakat hennes vakenhet, då. Ställ om klockan, genom att vara extra aktiva med mental träning och en längre promenad på tidiga kvällen, och så en sista lugn och kortare kiss promenad vid halv tio - tio tiden och sedan är det God natt. Om/när hon vaknar på natten, säg till henne, mjuk men konsekvent - Gå och lägg dig!

Om detta inte fungerar, gå med henne till hennes korg. Säg - Gå och lägg dig samtidigt, som du ligger vid henne en kort, kort stund. Smek henne lugnande och gå tillbaks, till din säng. När detta upprepats ett par nätter (om det gör det) så återgå till Gå och lägg dig, orden de nätter hon vaknar och söker uppmärksamhet. Med enträgen envishet, lugnt och sansat tilltal, kommer hon att lära sig somna om. Om inte gör ett veterinärbesök, så att ni vet att allt står rätt till med henne. En hund kan ha sämre syn, även om vi inte direkt märker det. Hon kan ha lite magknip, hon kan ha ont någon

annanstans och aktiveringen som ger ”smärtlindring” via endorfin utlösningen i blodet, kan ha upphört att hjälpa just efter ett par timmars sömn och hon vaknar då. Varför ett veterinärbesök kan vara klokt om inte de nya rutinerna fungerar efter ett par veckors ”jobbande”. För jag utgår ifrån att hunden kan komma ifrån sovrummet om hon vill, för att söka svalare plats och eller dricka?

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik som är ca 10 månader. Varje dag efter hon ätit kvällsmat börjar hon ”para” sig med allt och alla som finns runt henne. Ibland verkar det som att det är för hon är rastlös och bara ska ha något att göra men när hon är tillsammans med andra hundar vänder hon ändan till som hon vill ha dem till att para sig med henne även om det är tikar.

Vid den åldern din hund nu är, pågår en liten hormonströmning och inte helt otroligt är hon inför eller har precis haft sitt första löp. Ignorera henne och när hon ”bestiger” er, kuddar och dylikt, ta bort kudden, förs bort henne från er och gör detta utan någon speciell uppmärksamhet eller kommentar. Att hon vänder rumpan till mot andra hundar kan ju ha med löphormon att göra och eller att hon känner sig trygg och vill busa. Man vänder bara baken/ryggen till de man är trygg med. Hundars hormonströmningar kan te sig olika kraftigt under deras löp/uppväxt. Så gör ingen större sak av detta, då hundar lär mer än vi ibland önskar och ur vår uppmärksamhet. Och detta beteende ville du ju inte ha förstärkt, så bara avbryt det som sagt. Se också till att din hund rastas väl var dag på sköna promenader med lärande aktivering. En hund som har bränt sin energi på promenaden är oftast en lugnare hund hemma.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett par frågor om hunduppfostran. Jag och min sambo skaffade i oktober en liten blandis av labrador, schäfer och lite boxer som heter Fido. Han är nu 9 månader gammal och har blivit en stor och stark hund med en stor egen vilja. Han är en underbar hund på många sätt, men det finns vissa saker som vi inte lyckats få ordning på.

1) Han drar otroligt mycket i kopplet när vi är ute och går. Ibland är det svårt att hålla emot. Jag har försökt att träna bort det med att vända åt det andra hållet när han drar, ge honom godis när han väl går bredvid i 5 sek, men inget hjälper. Min sambo tycker att vi ska skaffa strypkoppel men jag vill helst att han ska ha sin sele på sig. Vad tycker ni?

2) Han har en förmåga att hela tiden nafs och krafsa på oss. Han har tuggleksaker och ben men biter hellre i oss, främst mig. Har blåmärken över halva kroppen. Jag säger självklart till Fido, har även försökt med att lägga honom på rygg, men han slutar inte. Min sambo drar Fido i örat när han är olydig och försvarar det med att tikarna gör så mot sina egna ungar när de inte gör som tiken vill. Men jag tycker inte om att göra det. Jag hoppas på att uppfostra honom bara att ge honom beröm när han är duktig och tillsägelse när han är mindre duktig. Jag hade själv inte direkt gillat om någon gick och drog i mina öron. Men nu är det ju så att Fido lyder min sambo mkt bättre än mig, är jag helt enkelt för snäll?

Kan ju tillägga att vi är ute ofta med vår hund. Han är med min sambo på jobbet och kommer ut på promenader varannan timma. Själv går jag ut med honom på kvällen i ca 40 min.

Som nummer ett, är man nio månader gammal, då leker livet och man har bråttom, bråttom till kompisar, möten dofter och så vidare. Att ha ett högre promenadtempo än

normalt hjälper hund att kunna gå med oss utan att "släppa med oss". Sedan gäller det att vara aktiv med sin hund, så att den finner anledning att vilja vara nära/gå utan drag. Sele är perfekt, strypkoppel skapar inte en hund som går bättre. Bara i värsta fall en hund som får ont i nacken och därmed kan utveckla än mer muskler kring nacken, vilket ger en ännu mindre lyhörd hund. Stanna, stå still, säg ingenting, så länge din hund drar, låt honom själv åtgärda att draget upphör. Då belönar du och går vidare. Orka hålla på så här i dagar, kanske veckor, så kommer din hund att förstå att snabbaste sättet att komma framåt är att gå med matte husse. Tålmod alltså och det är ju just det ni faktiskt försöker lära er hund, eller? Tålmod med farten för att nå doften, mötet. Tänk på att när man varit själv en stund och sedan skall gå ut, är där mer energi. Så ha förståelse för att första kvarten kan vara i behov av än högre tempo och eller förståelse från er.

Nej du är inte för snäll men din sambo är inte riktigt att lita på, enligt Fido. Varför han faller undan för honom mer. Att dra i öronen, vända upp och ner på, att gapa, skrika och bita i sin hund är INGET tiken gör. Detta är gamla skrönor som inte vill släppa taget. Tänk efter var din mor elak vid dig? Nä, mammor är inte så, så släpp dom idéerna. Läs litteratur som ger er kunskap om hund, som art och ni kommer att få en Fido som helt plötsligt förstår er och då gör mer som ni vill. Att Fido fortfarande vid nio månaders ålder håller på med valpfasoner (biter, klänger och så) tyder på att han är antingen för strängt hållen, för lite och eller för mycket aktiverad och då för stressig aktivering. Via böcker når ni också bra aktivering för er hund. Läs Anders Hallgrens bok "Hundens gyllene regler", plus Marie Hansson bok "Min bästa vän". Båda finner ni på bibliotek och bokhandeln men billigast och enklast är det att beställa dem via förlaget; www.jycke-tryck.se

De sista meningarna du skriver talar ju lite för att er hund är för mycket vaken och troligen varit det under sin uppväxt. Inslagen av blandningen av Fido gör också att hunden har en inre aktivitet/stress som borgar för att den lätt går igång. Se till att hunden få vara med halva dagen och få vara själv halva dagen. Plus läs böckerna, så har ni inom ett par månader en mycket mer lyhörd och sansad hund.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en tax på elva månader. Den vill fortfarande "äta" på våra skor. Hur vänjer vi den av med det?

Enklaste vägen är att placera skorna på en hylla eller i ett skåp. Det är inget bra att ha för mycket saker som man hela tiden måste springa och passa så att valpen inte tar och fördärvar, se till att din Tax har trevliga egna saker att bita i, bland annat en kanske gammal uttjänt sko.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

1: Hur får man en hund att "gå fot"? Jag har försökt jättelänge, men det tycks inte fastna, min hund är sju månader, är det för sent att lära honom det?

2: Han är lite kräsen vad det gäller mat, så jag brukar blanda husmanskost i hans mat, är det dåligt för honom?

3: När vi har försökt att släppa lös hunden typ utanför gården, så springer han alltid runt som en galning och kommer inte tillbaka förrän upp till två timmar, då man får muta honom att

komma in. Vi bor ganska långt ifrån vägen, men jag skulle ändå vilja kunna släppa lös honom och han var lugn. Det skulle kunna vara en frihet att kunna släppa lös honom och att han gick och la sig, men det gör han inte, för att han blir som en stucken gris, dom gångerna jag har försökt, så min fråga är: Hur får man en hund på sju månader att kunna vara lös ute? (jag har testat att vara ute och lekt med honom lös, men det slutar alltid med att han kutar bort) Skulle vara jättesnällt om jag kunde få svar på mina frågor, jag har inte haft en hund tidigare, så jag vet inte så mycket.

En hund på sju månader är ung och glad, med massor av behov att få upptäcka , sig själv och hela sin omgivning. Du skall precis som du gör, fast lite mer strukturerat, träna/leka med honom varje dag och ha honom lös. Eftersom du är nybörjare på hund, så behöver du professionell hjälp. Sök efter en instruktör via www.immi.nu, det är jättekul att träna hund ihop med andra, så ta tag i detta nu.

Vad det gäller er ”kräsne” hund så är det så, att lite husmanskost inte gör någon skada, så länge hans huvudsakliga fodermängd är ett bra foder. Det är också så att din hund lär sig att han får något annat om han väntar med att äta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vårt nu sju månader gamla charmtroll, en dansk/svensk gårdshund, har som så många andra hundar en tendens att äta allt möjligt (även andra hundars avföring) på våra promenader. Dessutom är det svårt att få honom sluta dra så hårt i kopplet. Vi HAR efter hand lyckats komma tillrätta en del med ätandet, men han har inte slutat med det. Med jämna mellanrum blir han som förbytt och så tar det bara några sekunder innan han äter något, och då är han blixtsnabb. Vi drar honom bort ifrån det och skäller på honom. Men det hjälper inte – han är ju envis som en terrier. Som jag nämnde drar han också hårt i kopplet. Vi stannar tills han slutar dra, ber honom att gå lugnt, drar tillbaka i kopplet osv. Några sekunder senare gör han likadant igen. Vilket är det mest effektiva sättet att ändra på det här uppförandet? Man ska ju också komma ihåg att han är i ”slyngelåldern”!

Det måste sägas att hundar inte förstår vårt verbala språk, utan läser in vårt tonfall, kroppsspråk inklusive ansiktsmimik. Enligt er beskrivning av händelserna så agerar ni för okonsekvent, hårdhänt och högljutt för att få en chans till att nå hundens intresse för vad ni menar. Stanna, frys er position, säg inte ett ljud när er hund drar och vänta på att draget upphör, säg Bra och fortsatt promenad vilket troligen bara blir ett par meter då ni får stanna igen och frysa positionen. Belöna hunden direkt då draget upphör och öka ert promenadtempo. Se till att er hund får mentala små uppgifter på era promenader. Vad det gäller avföringen, så tycker jag att ni skall undersöka hunden hos en veterinär och se att allt är okey, om det är det så blir det med ätandet av avföring som med draget i kopplet, tränas bort med konsekvens och aktivering.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Cavalier King Charles Spaniel på nio månader. Han har under de senaste månaderna blivit väldigt ouppfostrad och dominerande. Han har precis blivit kastrerad på grund av att den ena testikeln inte hade fallit ner. Han skäller åt oss och det hjälper inte att bråka på honom eller ignorera honom. Det är som om han ger igen. Det är särskilt illa när vi ska äta. Han har

aldrig fått mat vid bordet, men nu tigger han, morrar och skäller åt oss. Har ni några råd om hur vi får honom väluppfostrad igen!

Hur ni skall få er hund väluppfostrad beror helt på ert engagemang i hunden, att han är mer fixerad vid mat är en del av kastreringen och hans rastyp, se till att hunden inte lägger på hullet. Aktivering av olika slag varje dag och träning av uppförande varje gång det krävs, med lugna, vänliga och konsekventa metoder kommer att få er hund mer lyhörd.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en amerikansk bulldog på 6,5 månad. Han skäller mycket! Vi har testat metoden att spruta vatten på honom från det att han var liten, men det har uppenbarligen inte fungerat. Vad kan vi göra?

En bulldog som skäller mycket är en stressad eller retad bulldog. Hunden behöver aktiveras med koncentrationskrävande uppgifter och en av dem kan innehålla ordet Nej, som också kan stoppa ett skall, vilket det blir mindre energi till om hunden aktiveras, Kamp och boll lekar ökar er hunds stress, sluta med detta om det förekommer. Läs en bok om aktivering.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hanhund på nästan 11 månader har inte börjat lyfta benet ännu. Är det normalt?

Det beror vad för slags ras du har, är det en stor hund, så kan det vara helt i sin ordning, är det en mindre ras, så kan det bero på antingen att din hund är väldigt försiktig eller att det är något medicinskt. Har din hund båda testiklarna nere i pungen, har du varit hos veterinäre och kollat honom. Det finns också några hanhundar som aldrig lyfter på benet, även om det är ovanligt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 9 månader gammal wheaten som nu har börjat med en massa olater. Jag antar att det är puberteten som spökar. Problemet är att jag fått så många olika svar att jag varken vet in eller ut. Han går och piper mycket, gnäller om han inte får som han vill och det med en gång! Han vill också gärna dominera alla hundar han möter och denna juckande rörelse är lite obekvämt för både mig och den andra ägaren. Jag vet inte riktigt hur jag ska göra för att det ska bli bättre, jag antar att vår hund är stressad pga nåt. Både jag och husse har väldigt svårt för att bli riktigt arg på honom och desto svårare att ta tag i honom som många tycker att vi ska. Men vad jag har hört så ska det ju inte behövas så hårda tag och ryck i nackskinnen utan bara en skarp tillsägelse, men då märker han inte ens att vi misstycker. Det verkar som om man måste ryta i och vara tuff för att han ska förstå och det gör ingen av oss särskilt bra.

Din hund är mycket riktigt i puberteten, han är terrier vilket betyder att han är envis som synden, brukar man ju säga. Att slå, ryta, rycka i koppel, dra i nacke är inte något sätt som får en hund att förstå, det är mänskliga olater för att vi har stopp för vår

fantasi att uttrycka vad vi menar, så klokt av er att inte prova de råd ni får/fått av folk som inte är kunniga nog. Se till att ni går minst en lång skön promenad per dag, på minst en timma, jobba med er hund på promenaderna, Lär honom både kul saker, som att leta upp er tappade handske, till nyttiga övningar som att Passera mötande. Er hund behöver bränna mer energi och då på saker han finner trevliga, utlärda av matte husse som vet hur man får en hund att förstå och vilja. Läs gärna min bok Aktivera din hund och läs definitivt Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, båda finns i bokhandeln eller på biblioteket. Via dessa böcker så får ni mer kunskap och fantasihjälp för hur ni skall hantera ert problem.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en valp på åtta månader (Löwchen). En helt underbar hund som de sista månaderna har blivit strulig. Troligen är det puberteten! Jag undrar nu hur vi ska komma ur de mönster som uppkommit. Vi bor i hus på landet med inhägnade ytor som han kan röra sej på och han trivs bra med att vara ute själv och ”kolla läget”. Förut kom han när jag öppnade dörren och kallade men numera kommer han sällan. Verkar som om han varken hör eller ser mej och jag kan ju inte hålla på att upprepa mej för då tar det ju aldrig någon ände. Alltså kommer han när han har lust och då skrapar han på dörren men när jag öppnar så har han ångrat sej och gått en bit från dörren och på sin höjd skänker han mej en blick. Detta kan upprepas upp till fem gånger innan han får väldigt bråttom in. Vad göra? Någon gång har jag gått ut och hämtat genom att bära honom men det är ju inte heller någon bra lösning. Dessutom är han den smartaste hund jag någonsin haft och ”går inte på” sådant mer än några gånger.

Nästa bekymmer är att han vill para sej mot våra ben, både på oss och med besökare. Han har visat den tendensen sedan han var fyra/fem månader men då gick det att säga ifrån och få stopp. Då brydde han sej heller inte om utomstående. En väninna talade om dominansbeteende. Kan det stämma och är det därför som det är lugnare när endast en av oss är hemma med hunden? Har försökt finna orsaker som att han kanske har tråkigt men det stämmer inte för när vi t ex är borta och det finns hund att umgås med vill han ändå para sej med andra människor. Eftersom han är så gullig så får han massor med uppmärksamhet från människor som han möter och han älskar alla han träffar. Han får mental träning hemma och promenader i naturmiljö. Vi har aldrig lämnat honom ensam någon längre stund. Han har aldrig sagt något när en av oss lämnat huset. Och inte heller något när vi båda gick och han var ensam med hundvakterna. Men sista månaderna ylar han trots att en av oss är hemma. Han t o m ylar när en besökare går härifrån. Hur stoppar vi detta? Jag berömmar när han är tyst och säger nej när han startar igen och så småningom tystnar han. Måtte detta inte fortsätta. Har alltid haft tikan förut så jag står helt frågande inför det här men tror ändå att jag på sikt gjort rätt som valt en hanhund.

Du skall nu börja att aktivera din hund med detaljer som kan vara till din hjälp, så som att hämta tidningen, bära fram kaffekopparna till diskmaskinen, hämta all smutstvätt till tvättmaskinen och så vidare. Er hund har det tråkigt, han vill inte vara själv i trädgården, den är redan utforskad, så han vet vad som är där och inte. Var aktiv med din hund i trädgården åtminstone en tio minuter innan han skall gå in och låt honom inte bestämma när han skall ut och in som en jojo under dagen. För att du skall klara detta vill jag rekommendera dig att du köper min bok Aktivera din hund och Marie Hanssons bok Min bästa vän, min bok finns i bokhandeln Maries är billigast att köpa via hennes förlag ; www.jycketryck.se

Gör detta och stoppa minsta tendens till att rida på folk, direkt med ett Nej. Hur du lämpligast lär in Nej finns också väl beskrivet i Maries bok.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en schäfertik elva månader gammal. Hon har ett nästan maniskt lekbegär. Även om vi lägger undan leksakerna, så hittar hon alltid något att komma och lägga i knät som hon vill att vi ska kasta iväg, det är allt från centimeterstora flisor till pappersbitar. Trots att vi ignorerar ger hon sig inte, utan börjar då pipa/skälla. samma sak utomhus det gör det svårt att få henne koncentrerad under träning. Vad ska vi göra?

Detta beteende har ni lärt in grundligt under hennes uppväxt och nu måste ni ha tålamod nog att ignorera henne helt, det vill säga varken till tala, titta på eller kasta till henne. Aktivera istället henne med inläring av olika ting och helst då när hon inte ber om uppmärksamhet. Se till att hunden får tillräckligt med promenader och aktivering varje dag och sluta med allt vad kasta heter, så skall du se att problemet försvinner.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 7 månaders mexikansk nakenhund (med päls) Han har aldrig bitis förut inte nafsat när han blivit rädd eller något barn tagit en leksak från honom! Men nu helt plötsligt har han börjat bitas väldigt mycket han sliter i kläderna och på händerna, ganska hårt faktiskt!

Aktivering är det ingen brist på han går flera korta och en lång promenad per dag och minst en gång varje vecka är vi ute i skogen i flera timmar!

Ps. jag försöker lära honom att städa men han förstår inte att han ska ta pappersbiten i munnen (bara ibland men då släpper han den innan jag hunnit be honom om det) har du något tips?

Tack för att du jobbar med städning, jätteroligt att höra men tänk på att det tar lång tid att lära in detta moment fullständigt, ha tålamod, träna varje dag och helt plötsligt ta paus ett par dagar. Det är inte det färdiga momentet som i sig är det viktiga utan själva samarbetet fram dit, det är arbetet som bränner energi, så var glad för att det tar tid och som sagt pausa städningen och träna något annat ett par dagar. Att din Mexikan helt plötsligt blivit "vildare" beror dels på hans ålder och dels på att det troligen är mycket aktivitet i huset. Även en unghund behöver få sova och få lugn och ro ett par omgångar var dag. Att gå en lång promenad i veckan är inte att rekommendera, försök istället att ge din hund en längre samarbetsstund per dag och gärna då utomhus men även inomhus, det känns som att det är lite stress inbakat i din Mexikanares beteende. Din hund behöver, förutom sina rastningsrundor, en promenad om dagen som är ungefär på en knapp timma, jobba mentalt då också och inte bara promenera, kasta inte pinnar/bollar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga angående min mellanpudelhane på 6 månader. Han äter hills foder blandat med köttfärs. Det har gått bra tills han för två veckor sen nästan aldrig äter upp och ibland inte ens rör maten. Vi har nu provat pedigree och det var okey den första dagen men nu är han

inne på samma spår igen. Vad ska vi göra för att han ska börja äta? Han är väldigt smal så det verkar inte vara så att vi ger honom för mycket. Hundgodis äter han med stor aptit.

Jag tror att er hund är i puberteten och att han har upptäckt att det finns tjejer. Detta mönster ni talar om är typiskt för unghundar och speciellt hanar. Ge honom hans mat, kontrollera inte honom när han äter eller om han äter. Är maten kvar nästa dag kasta den och servera ny lite senare på dagen. Om han inte ätit någonting på tre dagar ta honom till veterinären. Det viktigaste är att han dricker varje dag, flera gånger om dagen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en cane corso pojk på 10.1/2 mån. Har från liten valp, när jag köpte honom varit mycket osäker på folk. Har låtit han träffa många men dom har inte fått gå på honom utan allt i sin egen takt och dom han älskar bara avgudar han. Men när det kommer hem folk som han inte känner så bra så skäller han och morrar, skulle han gå fram och lukta så hoppar han bak och skäller och morrar om dom råkar röra på sig. Brukar nu sätta honom och säga åt honom att inte gå fram. Jag vet att det är en vakthund men jag tycker att dom jag eller mina barn släpper in ska han inte bära sig åt så emot. Säger till alla att inte titta på honom eller låssas som han inte finns. Går bäst då. Men det är en jobbigt med hans osäkerhet. En del människor älskar han efter bara ett litet tag och en del tar det mycket lång tid. Varför? För dom han älskar avgudar han helt enkelt och försöker gärna bli en knähund. Han vinkar alltid på svansen och samtidigt morrar och skäller och jag tror att han känner sig lite delad. Han har blivit mycket bättre än från början men det är mycket kvar. Hur ska jag kunna hjälpa honom att bli säkrare? Även om vi möter någon när vi är ute och går vill han prompt fram och lukta fast han är osäker.

Din Cane Corso är inte bara en vakthund utan en hund som vaktar självständigt, det vill säga att han har egna åsikter om vad som skall vaktas och de kommer att förstärkas en bit till under hans liv, han kommer inte att vara en vuxen hund förrän bortåt tre års ålder. Socialisering av miljöer, individer och mycket träning av två tre kontaktord bör du jobba med. Exempelvis så kan du lära honom att Sitt är sitt och det gäller tills ett friord eller något annat kontaktord kommer. De individer han är osäker med bör han få slippa. Försök hitta några lite äldre tikar som du kan få som promenadkompisar till dig och din hund, äldre tikar lär oftast unga killar artighet och skapar lugn. Din hund behöver få några goda hundvänner för att utvecklas positivt. Vakten kommer som sagt bara att bli djupare, så träna med glädje och intensivt ett par tre kontaktord, som du märker blir mer och mer befästa.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en broholmer på knappt elva månader som nu har kommit i puberteten (förmodar jag!) Han hör plötslig enormt dåligt, hoppar upp mycket mot oss och "pinkar" på framför allt min pojkvän när han får möjlighet till det. Det är annars den person han har mest respekt för! Det största problemet är dock min pojkväns yngste son på 10 år som vår hund helt plötsligt har blivit rädd för! Det började för några veckor sedan med att han morrade åt honom när han rörde hans leksaker. Det har vi annars löpande tränat att man ska kunna göra. Det är inte heller något problem när det är vi andra som gör det, inte heller den äldsta på 12. Vi har i de

situationerna skällt mycket på hunden, och jag vet inte om det kan vara det som nu är orsaken till att han inte alls vill vara med den yngsta. Hunden verkar närmast rädd när pojken närmar sig. Vår son på 10 är väldigt olycklig över att inte kunna gosa med sin hund. Vad kan vi göra? Kan det ha någon betydelse att jag sedan en månad tillbaka är graviditetsledig och därför är hemma hela dagen och att han därmed kanske får för mycket uppmärksamhet?

Jag får börja med att gratulera till en härlig hundras Broholmer är en fin gammal dansk gårdshund och som sådan så har den använts till lite olika göromål på gården och varit en helt kapabel vakthund. Dessa egenskaper kommer att synas mer och mer hos er hund allteftersom han blir vuxen. Att er hund inte gillar närheten till er son kan just bero på att sonen inte låter hunden vara ifred och att du har uppmärksammat deras umgänge med negativ förstärkning. Hundar har rätt att ha en egen vrå och egna saker som inte barnen har rätt till, så lär er son att göra roliga saker med er hund utomhus, som att gömma olika föremål, gömma sig själv, träna hunden att kunna rulla runt, vinka och så vidare. Med tanke på att du är hemma mycket, så se till att hunden ändå får egen tid till att sova under dagtid, för mycket ständig aktivitet kan göra vem som helst kinkig och speciellt i unga år. Tala med små bokstäver när du tillrättavisar hunden, skrik skapar bara stress och öronen stängs, kom ihåg att tala om för hunden när du tycker att den gör rätt också. Gå gärna på någon hundkurs för att förstärka er hunds socialisering.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en rottweiler/dobermann, en hanhund på nästan sju månader. Han är otroligt fin, men vi har ett problem när vi går ut och går med honom. Han är så social och vill hälsa på alla vi möter. Vi har egentligen inte något emot att den är så social, men den har blivit så stor att det finns en del människor som blir rädda för den. Därför vill jag och min pojkvän inte att den ska hälsa på alla vi möter och som vi inte alls känner. Vi vill gärna höra om ni har några bra förslag på vad vi kan göra?

Korrekt tänkt, alla vill inte hälsa på hund. Ni skall lära honom uttrycket Passera, det vill säga att man går förbi saker, människor och ätbart gott och belönas mångfaldt med godisbit, lek, och muntlig belöning när det fungerar, när det inte fungerar, så får ni fortsätta att träna. Träna gärna med utplacerade föremål, så som en leksak, en godbit, en vän till er och så vidare. Precis när ni närmar er människan, saken, så säger ni Passera och i början så får ni leda er hund förbi, för att senare testa att låta honom försöka göra rätt. Lär också er hund ordet Hälsa, använd det varje gång hunden får hälsa även om det är på bekanta och glöm inte att belöna för att han även gör detta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min Fido är en blandras mellan border collie och grosser münsterländer. Han är världens snällaste hund och helt underbar förutom att han har en tendens att smita. Fast jag skulle inte vilja säga att han direkt smiter heller. När han är lös ute och det kommer en annan hund eller t ex ett rådjur så kan ni väl gissa vad som är mest intressant. Jag eller det nya han sett? Hur får jag honom att avbryta och komma till mig oavsett hur intressant det andra är och hur straffar jag honom så han vet att det var fel? Har honom mest kopplad nu men är beredd att ge mycket för att kunna lita på honom när han är lös igen. Fido är 8 månader.

Det finns en bok som jag tycker att du skall läsa, för att få hjälp och fantasi med träning av närhet. I stora drag beror din Fidos beteende på två saker, dels hans ålder och hans munsterländeranlag, vilket är jakt. Som Border Collie så har man enormt stort behov av aktivering annars så skaffar man det själv, kontakt och gemensamma arbetsuppgifter löser knuten, släpp honom lös med en lång, lång lina på tjugo meter med en fast ögla, så kan du låta din hund vara "fri" och ändå nå honom och träna med honom. Bestraffning arbetar vi hundpsykologer inte alls med och det rekommenderar jag inte heller, det är inge lösning att få en hund till att vilja. Läs Memea Mohlins bok Inklallning är så mycket mer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstien**

Jag har en valp som är sju månader gammal. Jag tycker mycket om den, men jag har det problemet att jag spelar piano och att hunden skäller och ylar helt otroligt när jag övar. Och eftersom jag övar minst en timme per dag blir det rätt tröttsamt att höra på. Därför vill jag höra om ni har några goda råd om vad jag kan göra.

Din hund, sjunger med, kan man säga när du spelar. Låt din hund vara i ett annat rum medan du tränar och ha kanske lite musik på där inne för den.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäfer valp som är 6 månader och hon äter bajs fortfarande .Är hon inte lite för stor för det, och varför gör hon det?

Att din hund äter bajs låter inte bra, är det hennes eget så bör du direkt uppsöka veterinär, är det andra hundars eller kaniners så är det inte roligt för oss att se men tyvärr gott för henne.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar hur jag får min 9 månader gammal Jack russell att sluta skälla i bilen o hemma när den är ensam? Är mkt lydig o duktig för övrigt.

En stor fråga som kräver ett långt svar av mig, bättre är att du läser lite litteratur för att lära dig lite mer, Läs Min bästa vän av Marie Hansson, Hundars gyllne regler av Anders Hallgren och min bok Aktivera din hund. De två första böckerna hittar du enklast via www.jycke-tryck.se min bok i bokhandeln eller på ett bibliotek. I korta drag beror din hunds skällande på separationsångest, rasen han är och lite stress. Vill du ha konsultation och prata med en hundpsykolog så ta kontakt med kollega till mig som kan finnas i ditt närområde via www.immi.nu eller ring mig på min betaltelefon 0939-107 10 32

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur ska jag lära min 5 månaders valp att inte dra så mycket i kopplet och att inte hoppa på folk som hälsar på henne?

Folk som skall hälsa på din hund får antingen ignorera hunden helt då den hoppar eller så får dom sätta sig på huk direkt, så att hunden inte behöver hoppa för att kunna hälsa artigt. Att hälsa artigt för hundar är att ta kontakt med ansikte mot ansikte. Om ni väljer ignorans metoden, så måste ni omedelbart som hundens alla fyra tassar är i marken gå ner på huk och hälsa och belöna hunden, sedan är det bara tålmod som skapar denna ritual till vana. Att din unga hund även drar i koppel har även detta dels med at göra att den är ung och har bråttom till det som lockar framför näsan/nosen. Stå still säg inget när din hund drar och gå vidare när hunden själv sett till att det inte längre är ett drag i kopplet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en labrador-hane på snart 14 mån. Har gått valp, allmänlydnad, agility, spårkurser. Både hunden och vi gillar viltspår bäst. Vi aktiverar honom med andra saker också, lydnadsträning, apportering, hämta saker o.s.v. Han är duktig, men stannar inte på tomten när han är lös. Det är egentligen det största problemet. När han har en lång lina släpandes efter sig stannar han men sticker så fort han är lös och kommer inte tillbaka om jag kallar på honom, utan man får hämta honom och koppla. Då har jag fått ett råd att binda honom och låta honom stå kopplad och nonchalerad c.a 20 min. Vilket råd ger du oss? Är detta något som går över med stigande ålder?

Er unga hund tycker inte att det är intressant på det området som ni kallar er tomt, hunden finner dofter, ljud och annat som lockar till undersökning längre bort. Hunden skall inte vara själv på tomten utan skall aktiveras av matte husse där och genom denna aktivering så växer ett förtroende och en förståelse fram under tiden som hunden blir mer mogen. Men jag vill ändå starkt rekommendera att ni inhägnar er trädgård, man kan aldrig vara 100 % säker på vad som händer när man inte är där, och det är ert ansvar mot både hund och andra att ni har full koll alltid.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har problem med min schäfer hane på 7 mån, så fort någon kommer börjar han skälla och hoppar upp på de för att hälsa. Han väger 36kg, så detta skulle jag vilja få bort, hur gör jag. En annan fråga: vilken ålder kan jag kastrera honom?

Du kan kastrera honom nu eller när han är helt färdigväxt, vid cirka arton månaders ålder. När folk skall hälsa så be dem ignorera hunden, stå som statyer, tills han har alla fyra tassarna i marken och då sätter sig personen på huk och kan hälsa på din hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en golden på 9 månader som är i löpen nu. Sista tiden har hon börjat "små skvätta" dvs. under en 20 min. promenad kan hon kissa 7 ggr. Bara små skvättar. Varför? Undrar också när man kan para en hund första gången?

Urinmarkering ingår som en del av löpet. Om du tänker para din tik så bör du först skaffa dig kunskap nog för att sätta ytterliga valpar till världen. En tik bör inte få valpar förrän tidigast tredje löpet och inte efter en ålder av sex år, som första gång. Hundarna bör vara höftledsröntgade och allmänt kontrollerade av veterinär som då kan anse tiken och hanen lämpliga som föräldradjur. Är du intresserad ring SKK (08-795 30 00) för mer och djupare information kring allt man bör tänka på före, under och efter.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår blandis Schäfer/Border Collie 5 mån. kan inte låta bli att rusa fram mot staketet och skälla på allt å alla som kommer och går utanför. Har försökt med lina som jag stampar på så han stannar upp. Funkar inte. Det är inte alltid han har linan efter sig utan är lös. Då hinner man inte med utan han rusar och skäller, men viftar på svansen. Jag rusar inte efter å skäller själv, för det framkallar bara mer skäll från honom. Han lyssnar inte när jag kallar på honom. Vill vakta gården anser att det är hans. Men leker väldigt gärna med andra hundar hemma på gården. Även om det är hans hundkompisar som går utanför så får dom en utskällning också. SNÄLLA ge mig ett råd. Folket som är utanför blänger på en och ruskar på huvudet. Jag försöker tala om att jag håller på att träna honom att inte rusa fram. Han ser stor ut fast han är valp. Det gör nog att många tycker att han är ouppfostrad. Det värsta jag själv vet är att hundar gör på detta vis. Annars har vi det bra.

Genom att allmänt träna med din hund och vara aktiv med den, så kan du enkelt lösa detta problem. Träna in lydnad/kul mentala uppgifter och så vidare. Börja störningsfritt och tillsätt störningar (som att jobba i er trädgård, exempelvis) när inläringen fungerar fint i störningsfri miljö. Läs gärna min bok Aktivera din hund och Marie Hanssons bok Min bästa vän för att komma igång och för fantasi-inspiration. Att vakta sina revirgränser är normalt för de flesta hundar men ändå irriterande och pinsamt för oss människor, så samarbete är det sätt du löser detta på och samtidigt så lär ni känna varandra och får massor av kul tid. Låt er inläring ta tid du har ju bara en ung hund ännu och av unga individer kan man inte förvänta sig fullt inlärd repertoarer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten Dansk/svensk gårdshund (8 månader) som är jättego och bra på alla sätt. Men vi har ett stort problem med honom. Han gnäller något fruktansvärt när vi åker bil. Vi har en bur åt honom och det funkar bra, han är uppjagad men kan även lägga sig ner, men han slutar inte gnälla! Det växlar mellan uppjagat gnällande och ett mer klagande gnällande. Vi ignorerar honom när han gnäller och berömmar honom om han mot förmodan skulle vara tyst. Jag tror inte att han är åksjuk för om vi gjort något som han är trött av t.ex skogspromenad eller träning på klubben så kan han lägga sig ner o vara helt tyst när vi åker hem. Jag misstänker att han är så förväntans full när han får åka bil att han bara måste låta hela tiden. Detta är ganska påfrestande.. Han är för övrigt väldigt gnällig i andra situationer t.ex när han ser att jag tar ytterkläder på mig så gnäller han hela tiden. Han är väl rädd att han inte får följa med. Han börjar även gnälla om han får följa med in i en butik el. liknande och han ska vara stilla medan jag pratar med försäljaren eller tittar på något. Han lämnas bara ensam hemma

korta stunder. Och jag tycker för övrigt att han får en bra mix av motion och "hjärngymnastik". Jag tror inte att han är överaktiverad. Vi går allmänlydnad för unghundar en gång i veckan. Tränaren säger att jag har bra ledarskap och en trevlig hund. (han är dock väldigt intresserad av tikar för tillfället) En sak som jag ska nämna är att vi inte har tillgång till egen bil, men han åker ändå bil 2-3ggr i veckan när vi lånar en sådan.

Din unga hund har mycket på gång just nu, han lär sig, sig själv, han lär sig hur du är och hur man kan få din uppmärksamhet, han upptäcker alla världens härliga hundflickor och så vidare, han är ung tonårspojke som inte riktigt kan stilla sig och som troligen får din uppmärksamhet när han låter. Ignorera detta helt alla gånger och åk bil varje dag, så ger det sig snart.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 7 månader gråhunds tik när jag är ensam med henne skäller hon på mej, jag försöker att aktivera henne söka godis klappar om henne med mera men så fort jag slutar skäller hon men när husse är hemma är hon tyst och snäll vad skall jag göra.

At hon skäller på dig, gör hon som lek uppfordran, hon vill leka med dig, vilket jag tror du brukar göra, eller hur! Låna min bok på biblioteket, Aktivera din hund och Marie Hansson bok Min bästa vän, så börjar din kunskaps resa in i hundarnas värld och ni får den bästa jakthund ni haft på köpet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en siberian Husky tik på 10 mån som äter jätte dåligt (torrfoder) Har testat det flesta fodermärkena. Det är inget fel på hennes aptit hon vill gärna ha min mat, men hur få jag henne att äta sin? Har hört mig för och de flesta säger att:

-Hon äter när hon är hungrig.

Men efter att väntat i tre dygn kunde jag inte leva med mig själv. Hjälper inte ens att blanda ut de med annat, hon plockar ut sin mat och lägger den bredvid.

Gör en veterinärundersökning först och främst på din hund, så att du får konstaterat att allt är okey. Hon kan ha problem med mage, hals eller annat. Sedan är det inte bra att ha provat så många olika typer av foder som du skriver att du gjort, under så kort tid, din hund är ju bara tio månader och lever än, så något äter hon. Det du skapar är att din hund lär sig att du fixar till något godare om hon inte äter. Välj ut ett foder som du känner att din hund gillar och som du tycker verkar bra, ge henne denna mat efter era promenader och låt henne äta i fred. Har hon inte ätit upp inom en tjuugo minuter ta bort maten och kasta den och servera nytt vid nästa mål och ge henne Inte Något mellan målen, så skall du se att din hund lär sig äta.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar hur jag ska få min hund o sluta äta upp huset plus alla skor vi äger och har, el snarare han tuggar på allt han kommer över. Det är en pyreneo o schäfer. Han är 7 månader.

Det går inte o lämna nått framme varken ute eller inne han har även ätit upp två crosshjälmor som hängde på mopeden.

Alla otillåtna och farliga saker för hund får man ställa in i skåp, tills hunden blivit vuxen och samtidigt arbeta med byteshandel, nej och övriga kontaktord.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är nu 11 mån och verkar vara i trotsåldern. När jag var ute och gick med henne lös sist, så började hon skälla på en joggare och hoppade upp på honom och nöp till honom i sidan. Vad gör man åt detta? Jag blev väldigt ledsen över hennes beteende, och joggaren blev ju också väldigt rädd.

Ja, trotsåldern eller tonåren, är hon i. Detta plus ett otal andra tonårsfasoner kan man tyvärr vänta sig, så det är bara att träna situationen med kopplad hund, så att hon blir stabil som vuxen. Träna situationen, ja det skall man göra under hela hundens uppväxt, med alla de situationer som tänkas kan komma att kunna korsa er väg under ert gemensamma liv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottis tik på 14 mån och problemet med den är att hon morrar till min 5 åriga tjej hela tiden. Så jag litar inte på henne ett dugg men jag har funderat att skaffa munkorg till henne och se hur hon reagerar då mot henne.

När vi går ut med henne så hoppar hon på bilar men varför gör dem det hon blir alltså helt tokig?

Hon drar så himla mycket i koppel när jag är ute med henne och jag köpte ett stryphalsband men verkar ej hjälpa men har jag godis med mig så brukar det gå bra ibland men jag kan inte ha godis hela tiden med mig.

Vilken ålder är det lämpligast att para henne?

Du behöver hjälp på plats, kontakta kollega till mig via www.immi.nu

Din dotter retas med största sannolikhet med din hund och har i vart fall gjort det eftersom hunden inte litar på henne, det är det som hörs, morrandet.

Att din hund attackerar bilar tyder på att hon inte är ute tillräckligt mycket och får göra av med kvalitativ energi och inte heller är van vid bilar.

Att bara komma på tanken att dels ha munkorg på en hund som redan mår så dåligt, och i nästa andetag tänka sig att låta en så ostabil tik bli mor, det förvånar mig. Sök hjälp via kollega så att du till att börja med kan hantera din hund och ni alla i familjen, kan känna harmoni ihop med varandra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad ska vi göra åt att vår 8-månaders hund morrar åt en del människor, (barn)

Troligen är/har barn varit stygga/irriterande mot er hund. Träna barn och hund ihop med för hunden kul exempelvis sök lekar och ha alltid uppsikt över barn ihop med

**hund. Många goda tips finner ni i min bok Aktivera din hund och Marie Hansson bok
Min bästa vän.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en underbar liten hanhund på nio månader. Vi har ett bekymmer! Det är så att min hund älskar andra hundar över allt annat även sin matte. Vill gärna ha tips om hur man kan träna bort detta, så att våran runda blir mer trevligare när vi är ute och går. Håller på att testa genom att inte hälsa på några hundar nu på ett tag, om det kommer en hund har jag honom på kommandot sitt. Undrar om detta är en bra lösning. Sedan är det så att min hunds tik-kompisar börjar att löpa, även efter löptiden är han SÅ "intresserad" utav dem att det inte går att ha dem tillsammans. Undrar om detta avtar med tiden?

**Intresset för tjejer brukar inte gå över men sansa sig mellan löpen. För att få sin hund att tycka att vi är mest intressant, ja då får vi se till att aktivera vår hund, så att den har anledning att finna oss intressanta, och från där jobba mycket med kontakt och inkallning. Sitt vid passage av hundar är bra, det är lugnande. Låt även det bli så att man tränar kanske mest ett tag på att inte få häls på just hundar man känner.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrastik schäfer + labrador som nu är 11 månader. Hon är oerhört tillgiven älskar alla i familjen men när vi är ute skäller o morrar hon åt alla som pratar med oss gör även utfall mot folk på gatan som tilltalar mig. Hon verkar vara rädd för människor, hon går däremot väldigt bra ihop med andra hundar och då bryr hon sig inte om den matten eller hussen tvärtom.

**Din hund verkar vara väldigt signalkänslig och osocialiserad. Bästa och snabbast hjälp får du genom att konsultera en kollega till mig, som kan vara med på en promenad och se vilka fel som görs och därmed vägleda dig till rätt förfarande med / för din hund. Sök kollega via www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur ska vi göra med vår snart 11 månaders Bichon hane, han vägrar gå med koppel. Han blir alldeles paralyserad om man tar på kopplet. Han bara sitter helt still. Godis hjälper inte att locka med inte ens skinka. Till slut får han panik och skriker och ställer sig på bakbenen. Han ser bara på ett öga, han föddes sådan kan det ha med saken att göra?

Det har att göra med att ni inte tränat honom från början och varje dag. Lär honom första att kopplet inte är farligt genom att han får ha det på sig hemma släpandes efter sig, först en halvtimme sedan en timma och dag tre kanske flera olika stunder under dagen. Se till att ingen trampar på eller tar i kopplet bara låt det vara där. Locka honom till er på samma sätt som ni gör idag då han är utan koppel, sakta härifrån så kan ni börja med att leda honom. Om han blir hysterisk, då så bara vänta tills han lugnar sig, säg inget till honom, då.

När han börjat vänja sig så gå korta roliga promenader i koppel, så att kopplet signalerar kul saker för honom. Rätt arbetat så är detta mer eller mindre löst inom fem till sju veckor.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Skulle vilja veta varför min 10 månaders dobermann hane bits/naggas när vi är ute och promenerar med honom? Är annars en snäll och lättlärd hund. Kan det bero på brist i respekt för husse och matte?

Nej det har inte något med respekt att göra, troligen mer att hunden skulle behöva få leka, springa, träna och jobba - lite stress alltså.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag och min sambo har en blandrashund mellan, golden retriever, karelsk björnhund, flat retriever, samojed som är sju månader, (det är en hane). Han är verkligen go på alla sätt, men vi har fått problem med honom, han är envis, och vill gärna göra som han vill.

Han drar när vi är ute och går och inget hjälper, det hjälper inte ens att stanna och vänta, eller byta håll.

Han har också blivit helvild när det kommer vänner till oss och hälsar på, han skäller, hoppar, springer omkring och låter ingen vara, han blir överglad. Och det spelar ingen roll om det är folk på gatan som han ser och andra hundar, han är så nyfiken på allt! Sen får han stolleryck någon gång om dagen, och ofta när vi är ute och går med honom, springer runt, runt och man åker med som en vante!

Inkallning funkar inte ute, men inne i huset funkar allt, stanna, sitt, ligga, kom hit osv, Men varför funkar inget ute? Han bara springer iväg och väntar på att man ska börja jaga honom. Vi har gått på valpkurs med det gav ingenting, så vi gav upp.

Vi vill ha en bra och lydig hund, men ibland känns det som man håller på att ge upp, har läst massa böcker och fått tips av andra, men inget funkar. Vad ska vi göra? Har du några tips!

Du har en valp på sju månader och har redan provat allt, det verkar för mig som du provar var strategi för kort tid och vad för böcker du läst vet jag inte. Men sätt upp mål på de fem viktigaste sakerna er hund skall/bör kunna och träna dessa målmedvetet och med kul och goda belöningar som ni märker attraherar er hund. Läs min bok Aktivera din hund och Marie Hansson bok Min bästa vän, i dem finner ni den hjälp ni behöver.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Hur ska jag få min hund att gå fint i koppel (dvs gå fot eller åtminstone inte dra)? Det fungerar inte med att stå still och vänta tills den kommer tillbaka, berömma och sedan gå vidare. Det är en 6 månader gammal norrbottenspets.

Jo, det fungerar perfekt men man får ha tålamod, ha ett högt tempo själv och vara aktiv med sin hund. Dessutom talar vi om en mycket ung individ som ännu inte lärt sig att ta livet så stilla som du önskar, fot. Fot är en del av promenaden för att man passerar en gata förbi ett dagis eller så, inte ett sätt att vara ute och gå på och speciellt inte om man

är ung hund med fullt av spring i benen, tålmod och träning så skall du se att din Norrbottenspets kan både Fot och annat.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en stor blandrasvalp på 10 mån som fortfarande inte är rumsren. Ibland är han jätteduktig och gör inget men ibland gör han inne mest på nätterna och när vi kör hemma ifrån. Jag tar ju alltid ut honom innan vi kör någonstans, jag har dessutom provat att stå utan för lägenheten och sedan gått in igen efter 5 min, då har han antingen kissat eller bajsat eller båda delarna. Varför går han så? Och hur ska jag göra för att lära honom att man inte gör så?

Din hund har inte riktigt lärt sig ännu och så verkar det som att han är lite orolig för att vara ensam. Träna ensam hemma lugnare och i kortare sekvenser. När du kommer hem och upptäcker att han gjort ifrån sig, så kan du inte säga något till din hund, han förstår inte och kan inte hjälpa sin oro. Börja om träningen varifrån det fungerar och jobba långsamt fram i tid han kan vara själv. Se också till att din hund är välrastad innan han skall vara själv och att det går en bra stund efter att ni kommit in från er promenad, innan ni lämnar honom så att han kommer ner i varv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten hanhund på nio månader. Han är jätte intresserad utav andra hundar och människor. Jag undrar hur man kan träna bort detta så att jag tillslut ska kunna ha honom lös. Han lyder på inkallning så länge ingen annan hund syns eller hörs. Han har en tikkompis som har redan löpt, men långt efter att löptiden var över håller min hund fortfarande konstant på att försöka para sig med henne och ska slicka henne. Det är jätte jobbigt att ha dem i samma rum det fungerar inte längre vilket är synd eftersom de innan var sådana bra kompisar. Ge gärna boktips om det finns några.

Boktips för ökad kunskap och kul aktiveringar; Min bok Aktivera din hund, Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv och samtliga hundböcker hos www.jycke-tryck.se Träning, tålmod och konsekvens lär både dig och din hund reglerna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en unghundshane på 15 månader. Han har nyligen upptäckt nöjet i att "para" sig med tikar. Idag, t.ex. lekte han med en tik på 7 månader och ägnade ganska mycket tid till att "försöka para sig". Tiken var inte så väldigt intresserad, men sa inte heller ifrån ordentligt. (Kan det ha med hennes ålder att göra, att han var så mycket äldre?) När bör då jag som ägare gå emellan och "jaga bort honom"? Han vet knappt själv hur (var) man gör, så själva risken för att det verkligen skulle kunna bli valpar är inte så stor, men varken jag eller tiken tyckte att hans beteende var speciellt trevligt. Vet naturligtvis att det är bäst om tiken säger ifrån, men som sagt sa hon inget, även om hon satte sig på rumpan och försökte busa med honom istället.

Den situation du beskriver brukar lösas genom att hanhunden får träffa äldre tikar som talar om reglerna. Och tro inte att din hane inte vet hur, det gör han visst, så ha honom under uppsikt så att det inte sker någon ofrivillig parning. Den unga tiken som han

”lekte” med lär sig att säga ifrån, plus att du som hundägare inte behöver stå still så länge hos en hund, utan fortsatt din promenad då du märker att det inte blev någon kul hundlek.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Golden Retriever. När skall min hanhund ha lyft på benet när han kissar? Han är väldigt svår att få att äta?

Är det dåligt för honom om han får fil i torrfodret? Hur länge bör man ut och gå per dag med han nu när han är 8 månader!

Din hund kommer, troligen att ha börjat med att lyfta på benet vid urinering inom kort eller innan han blivit året.

Filmjolk i torrfodret är bra för magen. Krusa inte honom med olika tillägg i fodret och eller uppmärksamma inte honom för mycket vid maten, servera den och gå därifrån. Ta bort resterande mat eller tom matskål efter cirka femton minuter, släng ut överbliven mat och diska ur skålen. Ge inte hunden något annat att äta förrän det är dags för nästa mål. Tränar du mycket med din hund och ger torrfoder som mat, så kan du ha de kulorna som belöningsgodis, så vet du att han får i sig en del. Tänk på att vuxna hundar inte skall ha mat i magen när man är ute, maten serveras efter aktivitet och träning. Om du kontinuerligt tränat och promenerat mer och mer under hans uppväxt så är ett cirka mått på promenader för en normalt välväxt Golden på 8 – 9 månader; En promenad med träning på en timma plus två på cirka tjugo minuter och en kortare kiss sväng.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en lansservalp på 5 månader, väldigt go hund men problemet är så fort jag ska gå ut med henne på promenad så börjar hon att hoppa och bita mig. Har tryckt ner henne och sagt till på skarpen, har även gått ner på huk för att säga lugnt nej men inget fungerar, värst är det när vi går bland andra människor. Vad ska jag göra?

Att trycka ner ”sin bästa vän” är inte rätt, av flera skäl. Träna och aktivera din hund på olika plan för att få henne att lyssna till dig. Läs gärna min bok Aktivera din hund.

Tänk på att du har en hund i början av tonåren som tycker som de flesta tonåringar att ”föräldrar” är lite tråkiga och väldigt kul att testa. Var aktiv enligt min bok, så förstår du och din hund med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 8 månader gammal Berner sennen hane som har fått för sig att skälla. Han skäller både mot människor och hundar, jag har försökt överösta, bryta ihop han, gå åt ett annat håll, ge honom ett kommando (som han lyder på men inte slutar han skälla inte!) och godis vid första skallet. Ibland när man stannar för att prata med en granne eller bekant så vågar han inte gå fram han bara skäller. Jag brukar då ställa mig bredvid personen i fråga för att visa att det inte är farligt men det går inte. Han skäller i bilen åt allt som rör på sig, han skäller inomhus när han hör något. Är ett så kallat Anitskällhalsband något att rekommendera? Eller något annat klokt?

**Din unga hund är stressad och osäker, säkert av fler skäl, för att få rätt på saker redan nu vid så ung ålder, ta kontakt med kollega till mig. Ta kontakt med kollega via www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad gör man när ens valp plötsligt inte kommer vid inkallning? Hon är snart 6 månader. Kan det vara trots redan? Ska man locka med godare godis? Eller ska man ha henne kopplad oftare?

**En valp som är sex månader är en unghund som börjar bli säkrare i sig själv, att komma på inkallning är inget som hundar gör med automatik, det tränar man jämnt och speciellt under hundens första två år. Träning av inkallning sker genom att du är roligast och alltid belönande, alltså roligare än andra hundar/harar och så vidare.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en gråhundsvalp 4-5 mån som vill skälla lite för mycket, han vill skälla när någon kommer in, helst på vår son, men kanske beror på att han jagar älg så ibland luktar han ju gott, sen bara liksom skäller rätt ut i luften, även fast han ätit fått varit ute, han har ett sånt skall så snart har man nog blivit döv, han är ju inne med oss, ingen hundgård, får vara ute själv på tomten, men skäller på en del människor, inte alla, springer före dom och skäller, det ska han göra i skogen, men hur gör vi här hemma, ska vi flytta långt in i skogen, så ingen hör?

**En Gråhund skall skälla, dock inte på allt och alla. Er unga hund har antigen för mycket omkring sig hela tiden så att den inte kan komma till ro, unga hundar behöver flera tupplurar var dag på dan. Eller så har er hund ingen som lär och aktiverar den alls eftersom den håller på och skäller så mycket. Att hunden har ett högt bra skall är bara att gratulera det är som sagt en Sökande och Ställande Jakthund ni köpt och den skall man höra på kilometer i skogen för att den skall kunna göra det "jobb" den är ämnad för. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för tips och kul inläring, det både utvecklar och tröttar.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför "rider" min 6 månaders tik på min arm? Ska hon löpa snart kanske? Jag trodde bara det var hanhundar som hade detta beteende.

**Könshormoner finns hos både tikar och hannar och det är dessa som "spökar". Se till att beteendet inte förstärks via din hjälp, som du beskriver, exempelvis.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 5 månader labradortik som vi älskar över allt annat. Hon är snäll och läraktig men vi har ett problem. Ibland när hon vill ha uppmärksamhet börjar hon bita i händer o fötter och

när hon får tillsägelse så blir hon nästan hysterisk o biter ännu mer o börjar skälla. Om man då reser sig upp o går iväg för att ignorera henne följer hon efter o biter ännu mer. Om jag står still ger hon sig inte heller. Ibland börjar hon rusa runt i lägenheten som om der vore en lek.

Det är lek, för er hund. Se till att du tidigt kan utläsa när dessa ”busigheter” börjar, gå då undan direkt – lugnt, exempelvis, eller erbjuda någon kul övning eller säg till med små, små bokstäver inte strängt och högt, det triggas mer. Se till att din hund får sova efter utomhusvistelse och mat, hon är ännu för ung att vara vaken en hel dag, vilket en vuxen hund för övrigt aldrig är. Ta henne i famnen när hon behöver sova och smek henne tills hon somnar, lägg ett ord på denna situation och praktisera den var dag, så till slut kan du få din hund att lägga sig och slappna av med detta ord. Tålmod och vänlighet krävs av matte husse med en busig unghund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Jack Russell hane på 6 mån som vägrar bli rumsren. Varje gång han ska sätta sig och kissa så lyfter vi upp honom och går ut. Men han håller sig och vill inte kissa ute på andra hundars revir. Varje gång vi kommer tillbaka in så försöker han kissa inne igen och då gör vi samma sak och går ut. Nu känns detta meningslöst för man kan hålla på så här i 2,5 timme utan resultat utomhus. Slutligen är man helt slut och låter honom kissa inne i alla fall. Det finns dagar då han kissar ute men det är inte ofta, på 3 v har han kanske kissat 2 dagar ute. Vi brukar gå exakt samma runda, det är ca 200 m fram och tillbaka på vår gata. Vad ska vi göra vi orkar inte mer snart, vi har hållit på i 3,5 mån utan några som helst framsteg. För övrigt så är valpen jättelydig och snäll.

Fortsätt men ta en annan, lika kort sväng och ge er hund tid, ingen lek med någon.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en liten fråga ang. ett beteende som min schnauzer valp har, han är ca 7 månader och jätte snäll och mysig - när vi varit borta ifrån honom en stund och kommer tillbaka så blir han ju jätteglad och lägger sina tassar runt ens armar och sedan smånafsar han lite. Jag kan väl ärligt erkänna att vi har kanske inte jobbat sådär jätte mycket för att få bort detta beteende eftersom att både jag och min sambo tycker att det är lite mysigt med en glad vovve som möter en i dörren. Bara lite nyfiken på beteendet. Sen har vi som många andra problem med att han drar mycket i kopplet, jag har provat mycket och vi aktiverar honom mycket, långa promenader både med och utan koppel (är jätteduktig lös), träning i lydighet, kurser med hundklubb, klippning och trimning på egen hand samtidigt som vi bara är med honom. Jag har provat med olika halsband, jag har stannat upp tills han satt sig jämte mig osv. Nu har jag provat en sk antdrag sele, men då fått höra från en del håll att detta bara är en genväg - vad säger du?

Gillar inte antdragsele, det är ett sätt att inte arbeta med sin hund och föder ingen mental kontakt. Träna mer i små portioner och var konsekvent och envis, ni har en Schnauzer. Smånafset är tydligen er flocks hälsningsceremoni.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en blandras tik, gordon setter/gråhund, på 8 mån som vid 3 månaders ålder började skälla och visa ragg när det kommer någon hem till oss. Det kan vara såna hon känner och inte känner det spelar ingen roll. Har försökt att ignorera henne, spraya henne med vatten flaska mm. Men ingenting hjälper. Hon är inte annars spattig och nervös utan hur snäll och go. Vad ska jag göra?

Socialisera henne både hos er och hemma hos andra, se till att det blir lugnt men trevligt. Sluta med vattenflaska och dylika metoder.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Jack Russel hane på 8 månader och har lite problem när han hittar något olämpligt ute på promenaden och stoppar det i munnen. Ofta fungerar det med ett byte men inte alltid. Han blir väldigt arg och vägrar att släppa.

Träna byteshandel hemma, i trädgården på ett för hunden spännande och kul sätt. När det fungerar där, fortsätt träningen på nya ställen. Fram tills att det fungerar på ett bra och positivt sätt, så får ni föregripa honom på era promenader.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en kerry blue terrier som är 6 månader gammal. Han är en jätte fin valp förutom att han följer mig som en skugga vart jag än går. Det största problemet är att han vägrar gå på trottoaren och avskyr att gå över gatan. Han börjar flåsa och dra i kopplet. Det går bra i parken och på gräsmattan där han fick gå när han var valp. Där går han jätte fint. Men så fort vi ska gå till ett område han inte känner till så måste jag locka honom med godis och uppmuntra honom på alla möjliga sätt. Vad ska jag göra?

Sök kollega till mig via www.immi.nu så att du finner en i ditt närområde. Be om en konsultation på Ny mark, så kan hon/han se vad som felas i relationen eller hos hunden, när rädslan kommer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en dvärgschauzer som är 4.5 månader och han har lyft på benet när han kissar i ungefär en månad. Han pinkar revir som en galning när vi är ute och går. Han har inte växt upp med hanhundar. Kan det vara så att han är könsmogen redan och i så fall vad har det för konsekvenser? Slutar han växa eller något i den stilen?

Din unga hund är på väg i sin könsmognad och det är bra om du kan minska något på hans revirmarkerande, genom att inte tillåta att han kissar på hushörn, grannstaketet eller häcken. Han är troligen helt färdigväxt i kroppen vid ett års ålder.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dvärpingscher-kille på 7 månader. Problemet är att han är så skällig. Han skäller på nästan alla vi möter på gatan helt utan vidare. Värst blir det då folk börjar prata med honom. Han skäller också när jag lämnar honom själv. Jag har tränat honom på att vara själv ända sedan jag fick hem honom vid 2 mån ålder. Började då med korta stunder och ökade tiden sakta. Nu är han ensam ca 2.5 tim om dagen. Hur får jag honom att sluta? Är det något som försvinner med tiden, eller ska jag träna annorlunda på något sätt. Han är rumsren hemma hos oss. Har inte gjort någon "olycka" på flera månader. Men när vi åker hem till vänner så är han väldigt snabb med att lyfta på benet på något soffhörn. Hur får jag bort det?

Din unga Pinscher kille markerar revir på bortaplan, du måste ha honom under ständig uppsikt när ni är hemma hos andra, så att du kan förhindra honom, markering. En så ung hund kan även behöva gå ut en kort sväng under besöket borta, om det blir långvarigt. Dvärgpinscher är av rasen en skallande hund och har alltså låg skalltröskel. Det minskar man genom att vara väldigt nära direkt som han skäller och med små bokstäver säga nej till honom. När han upphör belönas han, annars ignorans eller en ny lugn förmaning och massor av envishet från dig. Se till att du aktiverar din hund med mer mentala uppgifter än långa, långa springande rastningar, det stressar och ökar skallandet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Rottweiler hane på 10 månader och han har kommit i en jobbig period. Han morrar, tjuvar o gör allt tvärt emot vad man säger till honom men är sen helt underbar. Vi har gått på valpkurs o ska nu börja på fortsättningskurs o hoppas på att han ska bli bättre. Han har tidigare sprungit fram till alla o hälsat men verkar nu osäker på främmande människor. Är det för att han är könsmogen? Eller typ en trotsålder? Varför betar han sig så? Det måste väl vara någon period de blir såna? eller?

Detta är en period som kallas tonåren, den passerar vi alla. Jobbigt, slitigt och irriterande ibland men håll ut var lugn och konsekvent, så kommer ni snart ut ur denna ålder med gott samarbete i behåll.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden hane på 5 och 1/2 mån som är en glad och sprallig hund. Undrar nu hur jag bäst bemöter hans emellanåt hoppande och skällande för att få uppmärksamhet. Försöker att varje gång ignorera honom då han betar sig så, vilket ger resultat efter en stund, men vad gör jag sedan. Skall jag berömma honom då han tystnar eller? Han är speciellt på min sambo när han sitter och jobbar eller då han ger mig en kram. På morgonen efter mat och kissrunda visar han mer tendenser till att "terrorisera" husse som då fortfarande sover i sängen. Har alltid varit konsekvent med att han inte får göra så och lyfter snällt men bestämt ned honom från sängen varje gång. Har nu börjat att stänga sovrumsdörren för att slippa terrorhandlingarna, vilket resulterar i att han kرافsar försiktigt några gånger på dörren men slutar lydigt när jag säger nej. Mot mig gör han mycket sällan såhär, troligtvis pga av jag är den som huvudsakligen tränar med honom. Är jag på rätt väg eller har nu några andra tips.

Du verkar vara på rätt väg, läs gärna Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, min bok Aktivera din hund och Träna med glädje av Maria Andersson och Berit Berggren, den sistnämnda köper du enklast via www.jycke-tryck.se så skall du se att din kunskap ökar betydligt och din Golden uppskattar dig ännu mer, vilket leder till vad vi kallar lydig hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag vill veta varför min 1 åriga schäfer hane inte lyfter på benet alltid när han markerar revir?

Troligen beror det på att han inte är tillräckligt vuxen ännu. Det finns en hel del hanhundar som aldrig är konsekventa med att lyfta på benet varje gång de urinerar och så finns det de som alltid lyfter på benet, de som lyfter på först ena benet och sedan vänder på sig och även lyfter på det andra. Det finns alltså många olika personligheter, även hos hundar. Om just din hund ofta umgås med andra hanhundar, så kan det vara en lugnande signal till de andra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Fido är 7 månader och skäller extremt mycket. När jag säger till honom skäller han bara ännu mera. Han har också ovanan att bita i våra fingrar och ben, han är särskilt tuff mot våra barn och deras kompisar. Ju argare jag blir, desto värre betar han sig. Det är inte första gången vi har hund, men han slår alla rekord. Vi har kastrerat honom, men det har inte hjälpt särskilt mycket. HJÄLP, vad ska vi göra?

Det låter för mig som ni tar i för högljutt och för mycket för att er hund skall förstå. Tala med små bokstäver och sitt på huk vid hunden då ni behöver tillrättavisa den, Höga ljud och skrik hör max till i festliga sammanhang, det innebär att om barnen springer och busar inomhus så drar de även igång hunden. Jag rekommenderar er samma läsning som föregående familj, ni behöver förstå er hund för att få ut maximal glädje. Läs Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler och Marie Hansson bok Min bästa vän, de är som sagt även lättlästa för läskunniga barn. Köp dem via www.jycketryck.se, böckerna finns i bokhandeln och på bibliotek. Läs dem och ni får ett nytt perspektiv på er hund och ert sätt mot den.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur får man en 7 mån. cocker att sluta upp med att bita oss i benen och att hoppa? Har provat att ignorera och säga nej, har skällt ut och har gett godis när hon satt sig osv. men hon fortsätter, hon biter faktiskt hårt. Det är speciellt besvärligt när vi kommer hem eller när andra kommer.

Du måste vara mer konsekvent och då utan utskällningar och hårda beteende från er. Ge er Cocker något att ha i munnen när hon blir glad och uppspelt. Träna mycket med Apport och byteshandel, så att er hund får lära sig något som för henne är kul. Cocker tillhör Stötande och Apporterande hundar och har ett stort behov av att utföra någon form av arbetet i detta område. Prova ett nytt lugnt sätt som sagt var mot er hunds

framfart och prova det i minst fem veckor. Det tar en stund att etablera trevligt vuxenbeteende hos en ung hund och speciellt lång tid om man som matte husse är inkonsekvent och byter metoder titt som tätt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Golden-hane på sju månader. Han biter annars inte i något, och har aldrig gjort det när vi är hemma, men så ibland gnager han på skåpen i tvättstugan där han är när han är ensam. Det kan gå lång tid mellan gångerna! Varför gör han det? Och är det något han kommer att växa ifrån? Han biter i övrigt som sagt aldrig i något annat, så vi kan ju inte ta honom på bar gärning! Hoppas ni kan ge mig ett svar eftersom vi ju gärna vill lösa problemet innan han förstör alla skåp!

Troligen så växer det bort med hans bitande på saker. Anledningen till det är stress av att han är själv, att han är instängd och att han har energi. Min önskan är att han kan lämnas med åtminstone dörren öppen och ett galler istället som hindrar honom från att komma ut, se till att han har friskt vatten och ett bra hundtugg där han är då han är själv. Stryk ättika på skåpen precis innan ni går och glöm inte att rasta honom och låt honom komma ner i varv innan ni lämnar er hund själv.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag skriver igen ang. min tik på elva månader som är lite aggressiv mot andra valpar. Så fort det kommer en liten valp förbi så nosar hon på den och "angriper" den så smått. Det kan se lite våldsamt ut så jag drar bort henne därifrån. Det gäller alla hundar som är mindre än henne. Jag försöker säga nej till henne så fort hon vill "angripa", men det hjälper inte särskilt mycket. Vad ska jag göra innan det händer något? Det gäller bara mindre hundar, det är som om hon inte tål små hundar.

Du kan gå in på www.jycketryck.se och titta på de hundböcker som finns där. Det finns några riktigt bra hundböcker som jag rekommenderar man får en ökad kunskap och ett roligare hundägande och troligen är det också trevligare att vara hund också

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en schäferhane på sju månader. Min fråga är: Varför nafsar han och småbits när min man har åkt till jobbet? Detta skulle han aldrig göra med honom. Försöker han ta över ledarskapet när min man inte är hemma? Kan ni ge några goda råd?

Nej, det handlar inte om ledarskap utan om kul, kärlek, lek och bus. Er hund är bara en ung tonåring och du är troligen den i huset som han vågar ha kul med. Läs Marie Hansson bok Min bästa vän eller min bok Aktivera din hund och aktivera honom efter dess innehåll, så skall du se att ni två får trevliga stunder tillsammans och som ger er dessutom saker att kunna visa upp och "skryta lite med" för maken när han kommer hem. Köp Maria Hanssons bok via www.jycketryck.se och min bok via min hemsida www.fidos.se

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labradorhane på ett år. Vi har inga stora problem med honom, bortsett från när vi ska hälsa på andra människor och hundar. När han ska hälsa på människor så hoppar han upp mot dem, och det är ju inte alltid så populärt. Han hoppar bara upp mot de personer som vi själva hälsar på. Som om vi går förbi en person ute på gatan hoppar han inte upp mot den personen såvida den personen inte visar något intresse för mig eller Sebastian (vår hund). Det största problemet är när han ser andra hundar. Då vill han gärna hälsa på dem och om han inte får det börjar han morra åt mig och hoppa upp mot mig och blir väldigt vild. Om han får lov att hälsa "överlämnar" hans sig först helt till den andra hunden – oavsett hur stor eller liten den är – varefter han livligt börjar hoppa upp mot både hunden, ägaren och mig själv. När sedan ägaren och hunden går vidare börjar han morra och hoppa upp mot mig. Jag har försökt få honom att uppföra sig ordentligt med hjälp av hundkex, men det fungerar inte. Vad ska jag göra?

Din hund är ung, glad och i trotsåldern. Ignorera honom vänd ryggen till när han får sina fnatt eller sätt dig på huk och bara håll fast honom tills han ger sig, han kommer att växa ur detta men det är en jobbig testperiod han är i nu. Hans iver och morrande beror på upphetsning och har inget ont i sig.

Stå ut och var lugn mot honom

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labradortik. Vi är lite osäkra på hur långt man måste gå med henne. Vi vet inte var man kan hitta information om hur långt man ska gå med hunden i olika åldrar.

Din hund närmar sig sex månades ålder och har en bit till att växa innan hon är fysiskt fullväxt, varför det de närmsta månaderna fortfarande bör tass lugnt med hennes tempo och längd. Att precis ge svar är svårt eftersom mycket beror på individ, livssituation, utveckling med mera men en av dagens promenader kan var runt fyrtio minuter och då ingår lite lekande inläring. Ta gärna kontakt med www.immi.nu, där du kan hitta instruktörer som har kurser för unga hundar. Via kurser, lek och inläring ökar man hundens kondition successivt både mentalt och fysiskt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labrador retriever på 13 månader. Vi fick den från ett hundhem när den var nio månader. Han har börjat äta mina trosor. I dag är det fjärde paret han kräks upp. Vi har stängt dörrarna så jag vet inte hur han får tag på dem. Han tar bara mina underkläder, inte min mans.

Det får under inga omständigheter vara möjligt för er valp att ta otillåtna saker, ni får ha bättre ordning och eventuellt låsa dörrar för att vara säkra. Gör ett veterinärbesök, låter som er hund kan ha tonsillit/ halsfluss.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min tik har just blivit sex månader och hon sover mycket och äter inte heller som hon brukar. Hon får nästan samma mat som jag får och det har hon alltid fått. Hon får också torrfoder vid sidan av. Vad kan det bero på? Ni skriver också något om spöken, och jag har märkt att hon plötsligt kan börja morra och skälla fast det inte finns någon där. Vad ska jag göra? Jag brukar prata med henne och då slutar hon.

Din hund skall äta hundmat, för att få i sig rätt mängd av alla olika ämnen hon behöver, speciellt i sin uppväxt. Den mat vi människor äter är inte den mat hundar behöver. Ge henne torrfoder och om du absolut vill en "klick" av din mat blandat där i. Att hon sover mer nu kan bero på att hon är inför lopp, att hon har en halsfluss/urinvägskatarr eller något annat som tröttar henne eller så är det så att hon lärt sig "familjens" tider och vet att det inte är någon idé att göra annat på visa tider. "Spöken" finns i hennes huvud och även i verkligheten, hundar både hör och doftar bättre än vi gör, så bara för att vi inte uppfattar ett ljud innebär det inte att det inte hörs för hunden. Gör en veterinärkoll, så att du vet att allt är okey med henne och registrera inte hennes spöken genom att tala med henne, det bara förstärker beteendet.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund Fido, en rottweiler hane på 14 mån. har ett beteende som jag inte riktigt kan förstå. Varje gång jag är ute med honom och träffar på någon jag känner och stannar upp för att prata biter han i kopplet och i min arm. Samma beteende uppvisar han om jag lämnar honom några minuter tex. i bilen eller utanför en affär. Vid dessa tillfällen skall han alltid bita i kopplet, morra och bita lätt i armen. Han har dock inga problem med att vara ensam hemma och visar inga som helst tendenser till att vilja bitas när jag kommer hem. Jag kan förstå att han kanske vill ha uppmärksamhet när han har varit ensam i bilen etc. och därför morrar och biter i kopplet men att han gör samma sak när jag stannar upp och pratar med någon på gatan förstår jag inte. Vad beror detta på och vad kan man göra åt detta beteende?

Din Fido vill ha uppmärksamhet, gillar inte att stå och prata med folk, vill ha kul med dig. Och tydligen får han någon form av uppmärksamhet eftersom han fortsätter bita i kopplet och annat "bus". Vill du kunna stå och prata med folk i lugn och ro och att din Fido skall vänta lugnt, så kräver det dels att hunden är någorlunda rastad och inte jättekissig exempelvis, sedan måste du fullständigt ignorera alla försök från Fido att få kontakt med dig. Den sekund han ger upp, då ger du honom uppmärksamhet och kanske avslutar samtalet med din bekant och går vidare med Fido. Fido kommer också att bli äldre och själv sluta med dessa ungdomsideér han nu har.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett "problem" med min hund som precis har blivit ett år. Problemet består i att hon har börjat förstöra saker när jag inte är hemma. I fredags var det en kudde, i helgen och i måndags var det inget, men i går och i dag är det prydnadskuddarna i soffan som hon har gett sig på. Vi brukar inte ha några problem med henne. De senaste nätterna har hon också kissat inne även om hon hade rastats ordentligt innan vi gick och la oss, och även om vi har varit uppe med henne på natten. Leker hon tonåring eller vad handlar det om? Behöver hon mer uppmärksamhet eller har hon tråkigt?

Vet inte hur tråkigt hon har det, det framgår inte av ditt mail. Er tik är i tonåren helt klart, hon kanske precis har eller skall löpa, då ställs allt på huvud och många tikar blir väldigt annorlunda. Det hela rättar upp sig igen efter löp och skendräktighet. Kissa henne en extra gång på kvällen och se till att hon är lugn inomhus och får bränna sin energi utomhus, plocka undan de saker ni är extra rädd om eller stryk ättika på dem, så låter hon dem vara ifred.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en valp (blandras) på sju månader. När han är ensam hemma biter han i väggen i alla hörn. Han hade slutat med det men har nu börjat igen. Han har leksaker och tuggben och saknar inget. En del säger att man ska smörja in chili på de ställen där han biter, men det hjälper inte. Kan ni hjälpa mig? Han har också börjat slicka där en tik har kissat. Är det fel? Har hört att det sätter igång fler hormoner i honom. Har funderat på om det skulle hjälpa att låta kastrera honom. Även på grund av att vi har en park där vi bor och där springer hundarna fritt och då skulle han ju inte behöva tänka i de banorna (på tikar).

Låt inte er hanhund slicka på tik urin, det gör allt värre för honom.. Att han är bitig betyder att han är ensam för länge, han är ung och har mycket energi nu, han rastas kanske också för stressigt med lek och hundlek var gång, minska på detta och jobba mer aktivt själv med er hund på promenaderna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har efterhand blivit en tämligen frustrerad ägare av en härlig mellanpudal på 9 mån. I nästan alla hänseenden är han lättsam, kärleksfull och lydig, men på tre punkter blir det problem. Jag vet att han är i "tonåren", men behöver ändå redskap för att kunna arbeta med problemen eftersom jag känner att jag inte riktigt kan hantera dem. Först och främst går han ofta lös i en närliggande park där det går många andra hundar – en del utan koppel som vår hund, och en del med. Han var tidigare bra på att hålla avstånd till hundarna tills jag hade sagt "varsågod" till att han får springa iväg – men det är han inte längre. Trots mina högljudda "nej", "Fidooo", "kom hit" osv. springer han oberört och skällande iväg. Jag har provat på ett snällt sätt, på ett argt sätt och på alla sätt mittemellan :-/ Det hjälper inte alls. Jag vet ju att hunden inte har något fel på hörseln. Jag har försökt att fånga hans uppmärksamhet med glada rop och springa åt andra hållet – ingen reaktion – har försökt att gömma mig när han kom tillbaka för att "leka kurragömma" – han hittade mig direkt varje gång. När han har hälsat kommer han glatt tillbaka. Men det är ingen tröst för mig i min besvikelse och frustration eftersom jag vet att några av hundarna är aggressiva, och jag kan inte springa efter honom. Jag funderar då och då på om jag blir tvungen att vänta på att han ska få en riktigt negativ upplevelse så att han lär sig hålla sig på avstånd?

En annan sak är att han drar i kopplet. Hur får man hunden att sluta med det? Han är inte helt hopplös, men det finns absolut utrymme för förbättring.

Den sista fråga är kort. Nu för tiden gör den "stora killen" inte annat när han leker med andra hundar än att försöka para sig med dem från olika vinklar – jag utgår ifrån att det handlar om att visa och experimentera med dominans. Dock blir det ibland för mycket. Kan jag lära honom att låta bli?

Din unge hund utvecklas fortfarande och den lär sig allt möjligt under sin utveckling, bland annat att du inte kan nå honom när han är lös, varför jag föreslår att du inte släpper honom utan kopplar om honom med en lång, lång lina som släpar i marken. Denna lina skall du använda för att lära honom att lyssna till dig, lär exempelvis in ett stopp ord och säg det, trampa därefter på linan och kalla in honom. Om han inte kommer så kan du ju ”hala” in honom. Tänk på att du alltid måste belöna närhet även om du ”halat” in honom, han kommer på detta sätt att lära sig att matte når honom även långt bort. Var rolig och påhittig när du är på promenad, Pudel är en hund som behöver mycket aktivering och framförallt mentalt. Ditt sätt att vara på era promenader är också del till problem två med koppeldragning, han vet ju att han är på väg till parken och kompisarna och har bråttom, om du istället har olika promenader och är aktiv med honom på promenaderna så blir du roligare och hunden mer nära och mindre dragande. För fantasitips läs Mari Hanssons bok Min bästa vän, den finns på bibliotek och bokhandeln men köps billigast via förlaget: www.jycketryck.se. Du kan också läsa min bok Aktivera din hund som du kan köpa via min hemsida www.fidos.se. Att han rider på allt och alla har också med åldern att göra, tala med små bokstäver när du tillrättavisar din hund och var konsekvent och föregripande i de situationer du redan beskrivit och vet när det händer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad gör jag när min hund är mörkrädd? Rädd när det blåser i träden? Inte vill gå ut när det regnar? (Då kissar hon i uterummet i stället för att gå ut i sin lilla hundgård.) När vi är ute och går, ja då kissar hon m.m. och sedan vill hon bara hem direkt. Hon tycker också ofta att hon hör något och rusar ut till dörrfönstret och skäller, även om det inte finns någon där. Hon är en labradorblandras på 10½ månad. Hemma (inomhus) vill hon hela tiden ha uppmärksamhet, gör endast olyckor när jag är hemma, sliter i mina kläder även om jag ignorerar henne. (Om jag inte puffar bort henne så sliter hon sönder mina kläder.) Jag ska låta sterilisera henne här i slutet av oktober, då blir hon väl också lugnare? Hon är mycket, mycket aktiv.

Om hon är en trevlig hund så behöver du vara en trevlig matte. Aktivera dig med din hund, gå ut på alla promenaderna hon behöver, även om det regnar och är mörkt eller speciellt då. Visa att du inte är rädd genom att vara positiv och kul. Jag tycker du skall läsa Marie Hansson bok Min bästa vän och var din hunds bästa vän. Du kan också läsa min bok Aktivera din hund som du kan köpa via min hemsida www.fidos.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en collie på sju månader. Hon är en härlig hund som jag går på lydnadsträning med en gång i veckan. Mitt problem är att hon är väldigt förtjust i andra människor. Det visar hon genom att hon varje gång vi möter någon försöker hoppa upp mot dem. När hon har koppel går det någorlunda, för då kan jag hålla tillbaka henne (men hon drar väldigt). När hon går lös springer hon fram till dem, och hoppar upp mot dem. Detsamma gäller när vi har gäster. Då kan hon inte slappna av förrän de har gått eftersom hon hela tiden hoppar upp och vill bli klappad. Vi har också en liten pojke på nio månader. Han får inte heller ligga på golvet i fred. Hon slickar honom och lägger sig bredvid honom och sträcker sina tassor efter honom. Vad ska jag göra? När det inte är andra hundar/människor i närheten lyder hon mig till 100 %. Hoppas du kan hjälpa.

Din Collie är mycket artig och social och vill hälsa, människor står på två ben och blir svåra att nå utan att hoppa om inte folk säter sig på huk, då kan man hälsa artigt som hund utan att behöva hoppa. Lär alla människor att så fort hon hoppar så vänder dom ryggen till och när de skall hälsa på henne så sitter dom på huk. När din son är på golvet så får du vara med och styra henne och sedan stänga av hemmet med exempelvis ett galler, så att sonen kan få sin tid och att även hon kan få sin tid, det vill säga att hon får var ifred när hon äter och sover, för sonen. Hon menar bara väl men är själv för ung för att kunna behärska sin glädje, hjälp henne med det genom att lära henne olika trix, som att hämta saker, ligga stilla så att sonen din kan hälsa, med mera. Se även till att hon dagligen får sin mesta energireduktion utomhus med en vuxen person som har tid och glädje att jobba och promenera med henne, så lugnar hon sig, snart.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang. min hund som är tio månader. Den har varit ensam hemma sedan vi fick den och den hittar fortfarande på en del bus. Men borde hon inte ha vant sig vid att vara ensam hemma nu, särskilt när hon har varit det sedan hon var tio veckor?

Nej nu är hon i tonåren har mer energi, plus att det är varken kul eller naturligt för hundar att vara själv, kan du inte hitta någon hon kan vara hos en del av den nu ensamma tiden?

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dansk/svensk gårdshund på ca sju månader (en hanhund) som jag vill ställa några frågor om:

1. En dag när han hade varit ute och gått såg han en motorcykel. Han blev väldigt rädd eftersom den lät väldigt högt. Lite senare vattnade vi i trädgården (med vattenslang) och då blev han också väldigt rädd. Därefter hörde han en hög "smäll" från en bil och hörde sedan ett fyrverkeri. Samma kväll gick han rastlöst runt i huset, med sänkt svans, ja han var helt ifrån sig. Vad var det som hände med honom? Kan ni säga det? Finns det något vi själva kan göra åt det?
2. När han var mindre brukade han bli åksjuk. Då lade han sig för att sova, men kräktes när han vaknade. Nu blir han inte åksjuk längre, och det är ju förstås bra. Nu har vi bara det problemet att han överhuvudtaget inte kan komma till ro och det är väldigt jobbigt. Nu funderar vi om det var bättre när han var åksjuk men lugn, än när han inte är åksjuk utan i stället vild? Vad anser du?

Din unga hund måste få socialiseras under trygga former. Om han visar rädsla för ljud/saker som du vet är ofarliga så ignorera honom. Se till att ni varligt lär honom olika miljöer, människor, djur och ljud och som sagt belöna alla glada framsteg och ignorera det han blir rädd för, som ni vet är ofarligt. I bilen så skall han sitta antingen i en säkerhetssele (det finns för hundar) eller bakom galler längst bak eller i en bur som är fastspänd i säkerhetsbältet. Åk med honom varje dag under en längre tid till en för honom härlig promenad och ignorera alla ljud från honom i bilen. Så slutar han snart att stressa och väsnas.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår nu snart sex månader gamla blandraslabrador är fortfarande väldigt kontaktsökande. Vi försöker ignorera och ge den dess leksaker, men gång på gång blir den bara vildare och vildare och biter, nu mer när vi inte ser på den. Eller också gör den sånt som den inte får göra (hämtar saker den inte får ta). Det här har nu börjat trötta ut oss på allvar eftersom den håller på från morgon till kväll. Vi sätter ofta ut den i tvättstugan, och då lugnar den ner sig, men när den sedan får komma ut igen så börjar den på nytt. Vi kan inte ens prata med varandra eller i telefon utan att den blir svartsjuk. Den ska följa med oss överallt när vi är inne i huset. Nu hoppas jag att ni kan hjälpa oss.

**Vi talar här om en hund som fortfarande är väldigt ung och helt beroende av kontakt och närhet. Labrador Retriever är dessutom en ras som är avlad för närhet och samarbete. Er hund behöver få mental träning ihop med er varje dag och i den träningen ingår bland annat att kunna koppla av men för att man skall kunna koppla av så måste man ha fått bränna sin energi. Om man bränner sin energi på boll/pinnkastning och dragkamp/brottningslekar så stiger adrenalinet i blodet och det blir stress, vilket ni ser som mycket och vilt bitande. Sök er till en lämplig kurs så att ni får fantasihjälp med vad man kan träna sin hund i /med. Eller köp Marie Hanssons bok *Min bästa vän*, via www.jycketryck.se
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Tibetansk terrier som blir 8 mån. Han är oftast läraktig och snäll, tycker om lek, massage, långa promenader (3-6 km.). Äter bra och sover nästan 12 timmar på natten. Kan umgås mycket bra med andra hundar som vi själva har minimerat till några få. Har gått valpkurs på brukshundklubben där han fick en grundlydnad, men han bits för mycket! I kläder och i våra kroppar, framförallt vår 9-åriga son. Hur ska vi få honom att förstå att vi inte uppskattar bitandet, har pratat med Fidos uppfödare, andra hundägare, brukshundklubben m.m. får samma svar. "Ge inte upp, du får visa tydligare". Men hur? Säger NEJJJ, bestämt och tydligt, men det funkar inte! Går det över, vad göra? Detta är vår andra hund, tidigare hade vi en Lhasa Apso.

**Mitt råd är att du inser att det kan ta en vecka eller två, ha alltså ork och tålamod. Tala om för din son att när hunden börjar "busa och bitas" så skall han stå blixstilla och inte titta, inte säga något till hunden, när hunden slutar sätter man sig på huk och ger en liten hundgodis. Successivt jobbar man fram ett kroppsspråk som hunden lär att det är mer effektivt/godare att sansa sig, plus att åldern hjälper till med det med. Se till att högljudda och häftiga lekar inte sker inomhus, träna mycket mentalt med hunden för att skapa kontakt och bränna energin. Läs gärna Marie Hansson bok *Min bästa vän*.
www.jycke-tryck.se
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 14 månaders hanhund, Fido, som precis har börjat bli köns mogen. Han reagerar på tikar, går runt och gnyr och vill onanera på allt som rör sig. Då vi bor på landet och har gott om plats har vi länge funderat på att skaffa en till hund. Vi tänkte då skaffa ytterligare en

hanhund eftersom vi inte vill ha några valpar, iallafall inte just nu. Då vi inte har möjlighet att vara hemma med den nya hunden på heltid längre än 2 veckor vill vi ha en hund på mellan 5-15 månader, dvs rumsren och som klara att vara hem minst 3h själv med Fido. Det jag undrar är om det är dumt att köpa en till hanhund nu när Fido precis kommit in i "puberteten". Hur länge bör man i så fall vänta? Är det större chans att "matchningen" går bra om vi skaffar en 8 veckors-valp istället? Är det kanske dumt att ha två hanhundar tillsammans som inte är kastrerade? Om vi istället köper en tik finns det då något säkert sätt att undvika graviditeter? Jag vet att man kan ge katter p-piller, funkar det med hundar också?

Det är inte tid för er att skaffa ny hund nu, ni har först Fido att träna fostra och låta bli vuxen. En ny hund när Fido är kring fyra år kan gå bra och en hanhundsvalp då. Lyd mitt råd, så slipper ni binda ris åt egen rygg.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga gällande min 11 månader gamla taxhane. Han slickar på andra hundars kisspölar även på stolpar där hanhundar har kissat, när jag ser att han gör det så tar jag i kopplet och går vidare, men vad beror detta på?

Det beror på att han har smaklökar i gommen, genom att slicka så får hans naserala organ mer information.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår nu tio månader fina dansk/svenska gårdshund, som är en hanhund, upplever för tillfället tikan som löper och det kan han känna lukten av på ett par kilometers avstånd. Dessvärre vill han också ut hela tiden (10–12 gånger per dag) och han går och gnäller oavbrutet. Vi har fått höra att det kommer att avta med åldern (så vi inte ska behöva uppleva det under 15–20 år två gånger om året), men kan vi lita på det? Finns det inget vi kan göra för att dämpa det lite? Det är faktiskt ganska jobbigt när det är så kraftigt – och man kan ju inte bli sur på hunden för det.

Nä det har du rätt i, sur på hunden är väl ingen mening med eftersom beteendet är genetiskt bundet, att vilja para sig med artfränder. Se till att er hund inte hälsar på löptikar, inte står och slickar på urinpölar, öka motioneringen något och sysselsätt er hund mentalt. För övrigt ignorera hans upphetsning och gå inte ut med honom tio tolv gånger par dag, vid trängande behov annars torde det räcka med fyra till fem gånger.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**